

divadelní HROMADA

*upravodaj amatérských
divadelníků,
loutkářů a recitátorů
ve východních Čechách,
na pomezí
Moravy a v části
Sudeta*

LIII

léto

2008

**Kdo úspěchů chce dojít
v přísném umění,
ať nedbá s hrdou tváří zloby paláců
a nechodí jak klient k panstvu stolovat.**

PETRONIUS: SATIRIKON

4 VE VOLNÉM STYLU (ZPRÁVY VSVD)

První Rada VSVD

6 Představujeme Kateřinu Prouzovou, novou členku Rady VSVD

7 Návrh Rady VSVD na ocenění Ludka Richtera Cenou MK ČR

8 Důležité termíny pro rok 2009,

Pozvánka na Slavnostní setkání divadelníků

9 IMPULSY Z IMPULSU / bude...

Loutkářské Libčany již po 35.,

Červený Kostelec '09

10 Miletínské divadelní jaro '09

11 PRKNA PRAŠTĚLA, PRAŠTÍ A PRAŠTĚT BUDOU

Kocouří přehlídka v Turnově

12 Zlom vaz již po osmé

13 Krajskou divadelní přehlídku vyhrál soubor z Turnova

14 Turnovský drahokam

16 Chrudim počtvrté

17 Krajské kolo Wolkerova Prostějova - Pardubický kraj,
Dětská scéna v Holicích

18 Krajské kolo soutěže v recitaci dětí „Dětská scéna“ v Pardubicích

20 Sněhovému Brněnci se mimořádně daří

21 Dospělí (pro radost) dětem, SKOBA

22 Co nového v Lomnici n/Popelkou, Jak jsme hráli Budžese

23 Překrásný májový večer v Chlumci, DS Tyl Moravská Třebová píše

24 Ejhle loutka 2008

25 Zveme vás do Malé scény v Ústí n/O.; Košumberské léto 2008

26 Klubcentrum v Ústí n/O., Pardubické poetické setkání

27 ŠKOLA HROU

Studenti Gymnázia v Ústí n/Orlicí si zahráli v Austrálii

29 VÝCHODOČEŠI NA NÁRODNÍCH PŘEHLÍDKÁCH

Pohárek SČDO, Náchodská Prima sezóna 2008, Východočeši nezklamali

33 Na Šrámkově Písku, Wolkerův Prostějov

34 Dětská scéna 2008

37 VE SLUŽBÁCH THÁLIE

Zdeněk Vylíčil

38 Miroslav Michálek, Lenka Janyšová

39 Petr Mohr

40 Jana Mandlová, Jana Portyková

42 Olga Strnadová, Matěj Šefrna

43 Třicetiny LS Na Židli Turnov, DS KAČENKA slaví 10 let své činnosti

46 MIMO RUBRIKY

Fabrika je divadlo

48 Po uzávěrce...

OPEN AIR podeváté

Uzávěrka příštího čísla:
10. LISTOPADU 2008

Příspěvky a foto prosíme zasílat
na adresu:

IMPULS

Okružní 1130

500 03 Hradec Králové

e-mail:

gregarova@vsvd.cz

http://www.vsvd.cz

HROMADA č. LIII / 2008

LÉTO

Vydává:

Středisko amatérské kultury IMPULS,

Okružní 1130,

500 03 Hradec Králové

Telefon: 495 582 622

Tel./fax: 495 546 560

ve spolupráci

s Volným sdružením

východočeských divadelníků

Vychází 3x ročně

REDAKCE:

Alexandr Gregar (chefredacteur),

Josef Tejkl, Mirka Císařová,

Alena Exnarová, Jan Merta,

Naďa Gregarová

GRAFICKÁ ÚPRAVA:

Mario Alfieri

TISK:

GRANTIS Ústí nad Orlicí

Registrováno na

MK ČR E 11424

Vychází za finančního příspěvku

MK ČR

Neprodejné!

Náklad 370 ks

Neprošlo jazykovou úpravou!

Hledání bodu G

Ačkoliv souvislost tohoto ošemetného místa v dámské pochvě s amatérským divadlem (a divadlem vůbec) zavání spekulací, stále četnější zasnuby těchto dvou fenoménů nelze přehlédnout.

Před pětadvaceti lety málokterá herečka, potažmo herec tušili, že podobný bod vůbec existuje (byl pojmenován teprve roku 1981 - po Ernstu Gräfenbergovi, jenž získal slávu „pilným studiem ženských pohlavních orgánů“ a spisem Role močové trubice v ženském orgasmu - z roku 1950).

Hledači bodů G (každá žena má prý naštěstí jenom jeden) se nejprve dost dlouho zdržovali v neveřejném ústraní a výsledky jejich soukromých bádání na prkna divadelní pronikaly velmi, velmi pozvolna. Avšak - u nás též zjevně na vlně společenských kvasů - stále častěji vystupovali tito badatelé z ilegality a své převratné objevy do chrámů Thálie postupně propašovali. Vzpomeňme např. zdánlivě šokující, dnes již v podstatě krotké Monology vagíny.

Podobné gynekologicko-psychologické opusy bývaly však ještě donedávna na amatérských (i profesionálních) festivalech čirou výjimkou, snad i osvětlením. Avšak, přátelé, atmosféra houstne.

Ve dnech 15. - 18. května letošního roku (2008) zavítal jsem se svým ansámblem (nikoli krotkého názvu SAMOHANA) do Děčína, kde již druhým rokem hostí (druhy poděbradskou) část celostátní přehlídky amatérského činoherního a hudebního divadla. A předesílám, že se nám v tom hnízdě odbojných Děčanů velmi, ba nadmíru líbilo. Pojal jsem dokonce předsevzetí, že ve jménu své divadelní osvěty absolvuji poctivě všechna zdejší představení a následně rozborové semináře.

To předsevzetí mi zůstalo do druhého dne. Vydržel jsem svého Bejčka, Schmittovo Manželské vraždění z Kroměříže, Ostře sledované vlaky z Polné, Antigonu z Karlových Varů... Poté nastoupil tandem herců ze Slavičína (Milan Cimerák a Jana Žáčková) s inscenací Orgasmus bez předsudků a mé předsevzetí vzplálo jak papír. Ti dva mladí lidé vůbec nebyli špatní - ale 75 minut nepřetržitě a marně hledali bod G. Dali svůj talent do služeb bulváru a shodou okolností následovaly těsně za sebou další tři bulvární inscenace. Opět celé plejády velmi slušných herců a hereček hledaly - leckdy již obrazně - marně bod G, tak úporně a stejně, že jsem - měla-li inscenace přestávku - zrádně emigroval mimo divadlo.

Nebýt osvěžující vsuvky (Euripides-Sartre: Trójanky; Ostrožská Nová Ves), poctivého pokusu o vstup do antických vod,

uskutečnil bych zcela jistě přechod zdejšího Elbsandgebirge.

Nedá mi to a dokud nebudu prokazatelně úplně dementní, musím se ptát: Přátelé amatéři, proč saháte po těch tisícovkách snadno zaměnitelných, jako vejce vejci podobných řemeslně napsaných her, v nichž bod G prostě nalézt nelze, poněvadž tam ani není? Divák možná zaplní sál, zasměje se a nepoznamenan odejde. Nevzrušen, nezasažen, ochuzen o katarzi nebo její příslib. Proč si tímto výběrem podřezáváte pod sebou větve hned na prahu možné tvorby? Nemýlím-li se, teprve tvorba je ta pravá rozkoš, nikoli pouhá interpretace neslaných nemastných textů.

Závěrem malé veřejné tajemství. Bod G je prý - jak mi prozradila jedna důvěrná přítelkyně - stěhovavý. A aby toho nebylo málo, bod G není pouze výsadou žen. V rámci emancipace byl lokalizován i u mužů. Má to ale jeden háček. Přístup k němu je komplikovaný, slušně řečeno přes anál. A to bychom byli doslova...

Nakonec - co by ne? Je v tom alespoň naděje.

Josef Tejkl

D I V A D E L N Í

VE VOLNÉM STYLU (ZPRÁVY VSVD)

Do uzávěrky této Hromady přišly na účet VSVD další příspěvky. Děkujeme.

okres Hradec Králové:

Danuš KRČMA, Bohumila GYÖRGYOVÁ, Miroslav KUŽEL, Marie JACKOVÁ

okres Chrudim:

DS HEŘMAN Heřmanův Městec

okres Jičín:

Jan ŘEZNÍČEK, Jiří WILDA, Vladka MATĚJKOVÁ

okres Semily:

Jan ŘEZNÍČEK, Jiří WILDA, Vladka MATĚJKOVÁ

okres Svitavy:

Anna PŘIKRYLOVÁ

okres Trutnov:

Milena JANEČKOVÁ

okres Ústí nad Orlicí:

DS TJ Sokol Choceň, Helena PODOLSKÁ, Zuzana PRŮCHOVÁ

Adresář odběratelů Hromady a členů VSVD je aktualizován a celý zaveden do počítače. Jakékoliv případné nesrovnalosti nám hlase na naši adresu do Impulsu. Další zájemce o předplatné Hromady nebo o členství ve VSVD samozřejmě velice vítáme.

Poslední Valná hromada VSVD na svém zasedání 25. února 2006 nově stanovila výši ročního příspěvku:

- roční příspěvek pro fyzickou osobu se stanoví minimálně ve výši **250,- Kč** (do roku 2006 - 150,- Kč)
- snížený (důchodci a studenti) minimálně **ve výši 120,- Kč** (do roku 2006 - 100,- Kč)
- roční příspěvek právnické osoby se stanoví **ve výši minimálně 750,- Kč** (do roku 2006 - 600,- Kč)
- nečlenové, zájemci o Hromadu platí 300,- Kč/rok (3 čísla včetně poštovního)

VSVD, Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové

**bankovní spojení: Česká spořitelna a.s. Hradec Králové
1085997309/0800**

PRVNÍ RADA VSVD

V sobotu 7. června se prvně sešla nově zvolená Rada VSVD v počtu 14 členů. Prvním bodem jednání byla volba vedení VSVD. Ke změně nedošlo, o funkci předsedy ani místopředsedy se nikdo neucházel, předsedou zůstal Saša Gregar, místopředsedou Josef Tejkl. I ve funkci jednatele zůstala Nad'a Gregarová.

Další část se Rada věnovala hodnocení krajských postupových přehlídek, které pořádá SAK Impuls a VSVD. Vzhledem k tomu, že před všemi zúčastněnými ležela úplně čerstvá Hromada obsahující dokumentaci těchto přehlídek, bylo jednání jednoduché.

Lze konstatovat, že **činoherní přehlídka** v Červeném Kostelci unesla rozložení přehlídky do dvou víkendů v počtu 17 představení, domácí organizačně vše zvládli bez chybičky. A co je neuvěřitelné - všechna představení byla hojně navštívena veřejností. Místní pořadatelé žádné námitky proti této variantě přehlídky nemají. Tak uvidíme, jaký zájem v příštím roce bude. **Audimafor** byl i v letošním roce přehlídkou Královéhradeckého a Pardubického kraje. Pokud se nepodaří vybudovat samostatnou přehlídku (a vypadá to nadějně, že ano), zůstane to tak i v příštím roce. **Loutkářská přehlídka** v Jesličkách tradičně velmi příjemná a zajímavá. **Přehlídka venkovských divadelních souborů** v Miletíně i přes změny v domácím pořadatelském týmu proběhla bez problémů a s řadou inovací. Miletínští si vzali příklad z Červeného Kostelce a promítání aktuálních fotografií hned po ukončení představení a před rozborovým seminářem bylo pro všechny zúčastněné zajímavé a pro soubor je CD s fotografickým záznamem jejich představení hezký dárek. **Dětská scéna** tradičně v klidu a příjemně v Jesličkách, letos méně souborů. Snad jediný problém - jediný okres, který pořádá okresní kolo, je Jičín. Možná je to trochu neférové vůči těm, kteří jičínským okresním kolem neprojdou a jejich úroveň je třeba vyšší, než některých do krajské přehlídky zařazených. Co s tím? Pro zabezpečení postupu na celostátní přehlídku **činoherního divadla pro děti** Popelka Rakovník porota přehlídky v Červeném Kostelci posuzovala 3 představení, stejně tak porota v Miletíně. Soubory mají dále možnost se zúčastnit přehlídky Dospělí dětem v Havlíčkově Brodě.

Vedle přehlídek, které pořádá SAK Impuls ve spolupráci s VSVD, jsme se vrátili i k dalším přehlídkám na úseku amatérského divadla na území východočeského regionu. Naprosto ideální situace je v loutkovém divadle, kde jsou přehlídky v Hradci Králové, v Turnově a Chrudimi (v porotách všech tří přehlídek pracovala a z nich také referovala Alenka Exnarová). Pořadatelé spolu komunikují a soubory se na těchto přehlídkách bez ohledu na krajskou příslušnost prolínají. Rovněž přehlídky činoherního divadla, a to i venkovského, jsou pořádány ve všech třech krajích. Ovšem stále se objevují případy, kdy soubory se hlásí na více přehlídek, pořadatelům pak vznikají problémy jak s kapacitami, tak s neregulér-

Foto Saša Gregar

ností některých postupů. Rada VSVD doporučuje pořadatelům činoherních přehlídek v Červeném Kostelci, České Třebové (Zlom vaz) a Lomnici nad Popelkou **sjednotit termín přihlášek na 31. října (premiéry do 31. 1. v roce soutěže)**, aby byla možnost vzájemně porovnat, příp. upravit a doplnit program jednotlivých přehlídek.

Dále jsme se věnovali připravovanému **Herecko režijnímu praktickému kurzu**. Přihlášek přišlo 45, což nás sice velmi těší, ovšem kapacita kurzu je max. 20 účastníků. Po diskusi v radě jsme se shodli, že každý soubor dostane 3 místa v podzimním kurzu. Přetrvá-li zájem do příštího roku, dle zkušeností se kurz zopakuje. Vše se soubory a zájemci projedná N. Gregarová.

Každoročně je udělována Cena MK ČR. V loňském roce se VSVD připojilo k návrhu ARTAMA Praha na udělení tohoto ocenění Rudolfu Felzmannovi, toto ocenění mu bude letos předáno na Jiráskově Hronovu. V letošním roce na půdě Rady VSVD padl návrh doporučit k ocenění loutkáře a pedagoga **Luďka Richtera**. S osobností Luďka Richtera přítomně blíže seznámil Jan Merta, Rada VSVD s tímto návrhem souhlasí jednomyslně. Podklady pro podání návrhu zpracují Jan Merta, Blanka Šefrnová, Alena Exnarová.

A bylo odpoledne, Petr Záruba spěchal hrát divadlo, Martin Malínek utíkal za rodinou, někteří šli ještě po-

obédvat do Budvarky. Příště se sejdeme až na podzim, již dnes si můžete rezervovat sobotní termín 1. listopadu.

Dotace a granty na činnost

Dotace VSVD	980 000,-
celkem dalších	315 000,-

Město HK **780 000,-**

Open Air program	750 000,-
Dětská scéna	15 000,-
Regionální loutkářská přehlídka	15 000,-

MK ČR **200 000,-**

krajské postupové přehlídky	105 000,-
metodická pomoc	95 000,-

MK ČR - Jesličky na přehlídky dětských tvořivých aktivit **75 000,-**

Královéhradecký kraj - SAK Impuls na přehlídky **215 000,-**

Pardubický kraj na přehlídku Audimafor **25 000,-**

Představujeme...

KATEŘINU PROUZOVOU

novou členku Rady VSVD

Divadlo Exil působí ve sklepním prostoru jednoho domu na náměstí Čs. legií v Pardubicích. Chvilí před novou premiérou souboru, *Noci letmé lásky*, jsem si dal rande s její režisérkou Kateřinou Prouzovou. Sedli jsme si na schod garáže na dvoře za domem, ptáci zpívali, podvečerní slunce pomalu klesalo a kreslilo dlouhé stíny...

Kateřino, ty jsi už pár měsíců vlastně šéfkou Exilu, zdědila jsi po Petru Koubovi starosti o lidi, o repertoár, o financování a navíc jsi začala koketovat s režii. Co to vlastně znamená být „šéfovou“ Exilu?

Jsem občanské sdružení - tak jsem vlastně jeho oficiálním statutárním zástupcem. Takže je to všecko - od dramaturgie po toaletní papír. Musím dělat všechno, co je mezi herci „nepopulární“, oni rádi (jenom) hrají, ale někdo musí udělat program, účetnictví... Mám kolem sebe malou partu spoluorganizátorů, ale znáte to... Co si neuděláš, nemáš.

Jaký je dnešní Exil? V Pardubicích je to jakýsi divadelní fenomén, amatérské repertoárové divadlo s téměř „profesionálním“ provozem, druhé po „Východočesích“, pokud nepočítáme Devětadvacítku, což je spíš agentura, která zve do Pardubic zajímavé produkce především z oblasti alternativního divadla a hudby...

My vlastně fungujeme skoro jako profesionální divadlo. Musíme mít na repertoáru tolik her, abychom je mohli pravidelně nabízet divákům. A abychom se užívali. Musíme platit pronájem, služby, autorské poplatky. V této sezóně máme už před osmou premiérou (Východočeské divadlo uvedlo o jednu méně). Exil vyplňuje určitý prostor na trhu, hrajeme současnou dramaturgiu, především pro vysokoškoláky, kteří k nám mohou přijít, aniž by např. řešili společenské oblečení, mohou si sednout do

hlediště se sklenkou vína či piva a my jim nabízíme něco, co jim ani klasické divadlo nabídnout nemůže - bezprostřední přátelské prostředí. Jsme v podstatě stálou scénou. Herci samozřejmě nejsou placeni, ale mnozí berou svou činnost v Exilu vlastně jako své druhé zaměstnání. A mají k tomu zcela profesionální přístup, všechno se snaží dělat maximálně, snaží se zdokonalovat. Letos jsme obnovovali soubor, a tak jsme s novými členy vyjeli na víkendové soustředění, s nímž nám pomáhali studenti JAMU, věnovali jsme se improvizacím, pohybové průpravě, komunikaci s partnerem... Spolupracujeme také se členy Východočeského divadla, občas se na nás přijdou podívat a dokonce jednáme o spolupráci s mladými herci - možná si některý z nich zkusí v našem malém prostoru režii.

Říkáš, že máte bohatý repertoár, spoustu hracích dnů v roce - dá se to v prostředí amatérského souboru vůbec zvládnout?

Exil má dnes 38 stálých členů, někdo hraje ve více inscenacích, někteří chvíli stojí. Největší problém je ve vyhledávání titulů, často nám schází některé věkové kategorie herců, abychom hru mohli uvést. Jsem zodpovědná za dramaturgii, musím toho mnoho načíst, nabízet a stále myslet na složení souboru. Ale záleží samozřejmě na režisérech, co si vyberou - dnes v Exilu působí např. Pepa Kopecký z českořeberského Triária, tam ale dělá něco jiného než u nás. Ale já většinou nosím režisérům různé náměty, které hledám v Dili, v Aurapontu i jinde, aby měli šanci si vybrat podle svého gusta. Pak taky někdy narazíme na autorská práva, jestli je vůbec náš výběr průchodný. Jako amatérský soubor to máme těžší, některé finanční podmínky jsou nepřijatelné. Švédská hra „V hodině rysa“ je současným nejdražším projektem - dokonce jsme si dopisovali s autorem a vysvětlovali mu své postavení. Autorská práva jsou drahá, může to být třeba i 1 500 Kč za představení, což se nám ze vstupného nikdy nevrátí. O diváky přitom nemáme nouzi, některá uskupení, např. autorské divadlo Tři - tři kluci s hostující herečkou a zcela specifickým humorem - mají svou stálou diváckou základnu. Tři mají i svůj fanklub. Hrajeme také pro tzv. „většinového diváka“, na představení Taková normální rodinka chodí i střední a starší generace... Na Hodinu rysa nikdy nebylo plno, ale stabilně přijde třeba patnáct diváků, což v našich podmínkách, v divadle naší velikosti a z hlediska náročnosti titulu nepovažujeme za neúspěch.

Kateřino, ty jsi vlastně profesí „rozhlasačka“, působíš ve vysílání Českého rozhlasu Pardubice...

Moderuji ranní vysílání a dělám redaktorku v oblasti kultury, takže chodím na premiéry, na vernisáže, točím rozhovory, reportáže... A navíc jsem i nadšený divák, takže jezdím za divadlem po celé republice. A píšu drobné divadelní reflexe pro internetovou přílohu Reflexu. Mám za sebou studia, která se k mé profesi hodí (K. P. vystudovala na Ježkově konzervatoři tvorbu textu a scé-

náře, pozn. aut.), takže se mé zájmy o rozhlas a o divadlo vlastně pěkně prolínají. Navíc mi novinářská praxe pomáhá při prezentaci a propagaci Divadla Exil.

Exil jako občanské sdružení je, jak říkáš, dalším pardubickým stálým divadlem. Máte svého diváka, který určité náklady spojené s vaší činností „neutáhne“. Máte nějaké mecenáše?

Pardubický magistrát nás podporuje ročním grantem ve výši 150 000 korun, bez toho bychom nemohli ani vteřinu fungovat. Jsme v pronájmu v soukromém domě a platíme komerční nájemné. Potřebovali bychom víc, samozřejmě, ale v Pardubicích není snadné se prosadit, je tu velká veřejná podpora sportu, hokeji, dostihům, divadlo něco stojí, filharmonie a taky Děvětadvacítka, která je skvělou kulturní institucí - může si dovolit pozvat vynikající zahraniční muzikanty, její působení je určitě na evropské úrovni... Ale všichni bojujeme o diváka, my i „29“. Moc by se mi líbilo, kdybychom mohli zaplatit třeba hostující režiséry, nemyslím třeba renomované profesionály, ale např. studenty uměleckých škol. Mohli by si u nás leccos vyzkoušet. Jenže, i když my hrajeme zadarmo a oni by režirovali taky zadarmo, stejně vzniká spousta režijních nákladů, které si nemůžeme dovolit - na takové projekty by mohla být podpora štedřejší. Máme i pár dárců, ale není to nijak slavné, mecenáši se k divadlu moc netulí.

Možná, že je jednou začne divadlo zajímat alespoň stejně jako hokej, fotbal nebo dostihy... Ale asi to je pouze zbožné přání. Děkuji za rozhovor.

-sg-

V letošním roce na půdě Rady VSVD padl návrh doporučit k ocenění Cenou MK ČR loutkáře a pedagoga **Luděka Richtera**.

Luděk Richter

(narozen 26. ledna 1949 v Praze)

je výrazná a výjimečná osobnost v oblasti amatérského loutkového divadla, dětského a autorského divadla i či-

noherního divadla hraného pro děti. V lednu 2009 se dožívá 60 let. Amatérskému divadlu se věnuje po celý svůj dosavadní život. Nezměrná píle a pracovitost, hledání, poznávání a předávání zkušeností, analytické myšlení - to vše charakterizuje jeho činnost v oblasti divadla. Ve všech funkcích, které vykonával, zanechal za sebou trvalou stopu kvalitní práce, vysoké úrovně.

Vyučil se typografem, absolvoval Filosofickou fakultu UK v Praze (angličtina -finština) a DAMU Praha (režie). Byl profesorem v Jazykové škole v Praze, dramaturgem KD Stodůlky, 8 let ústředním metodikem pro loutkové divadlo a je dramaturgem, režisérem, scénografem a hercem nezávislé skupiny Kejklíř. Kritikem a porotcem. Zasedá v porotách a je lektorem mnoha seminářů domácích i zahraničních. Je pravidelným lektorem na LCh, kde vede seminář o dramaturgii. Svou rozsáhlou a intenzivní činností ve prospěch amatérského divadelnictví se dostává nejen do povědomí amatérských divadelních tvůrců, ale hlavně pozitivně ovlivňuje jejich divadelní úroveň.

Od 2. třídy pracoval v loutkářském kroužku u Hany Budínské při ÚDPM (výrazný úspěch na LCh 1961-62), pak v jejím souboru Paraple. 1975 režiroval první svoji inscenaci Panna růže, panna kvítek. 1976-77 (v době vojenské služby) vytvořil vojenský soubor a inscenoval Markétu Lazarovou pod titulem Obloha věčně modrá, vášně věčně krvavé. Po návratu s Parapletem vytvořil 11 dalších inscenací. Patří k nim zejména Balada o Tristanovi a Isoldě (totémové loutky), Hanýsek (marionety) a Kichotáni (25x na řadě celostátních přehlídek a na 6 festivalech v zahraničí). Psal inscenace, režiroval je a hrál v nich. 1986 v ÚLD Auto z pralesa (také na LCh), Trhovecká komedie (1987). S vlastní skupinou Klíč v klubu v Řeznické Kuře na rožni a Havlíčkův návrat. Všechny tyto inscenace charakterizuje závažná dramaturgie, obsah i hledání nových forem autorského loutkového divadla.

Významné také jsou přehlídky, které zakládal, a tak podněcoval hledání nových cest: /S/hledání, Faustování, Přelet nad loutkářským hnízdem. Sedm let (1991-95) pečoval v Artamě půlúvazkově o loutkové divadlo, organizoval LCh, založil Loutkářský Vykřičník. 1990-1994 byl předsedou české sekce UNIMA. A k tomu vedl řadu seminářů, dílen a konzervatoří u nás i v zahraničí. Učil na pražské DAMU, pohostinsky i na JAMU atd. Je stále činný v loutkovém divadle a pro loutkové divadlo.

Od roku 1990, kdy mimo jiné divadelní aktivity založil Společenství pro pěstování divadla pro mládež Dobré divadlo dětem (DDD), vydává časopis ČTVRTletník o divadle pro děti, pořádá o něm semináře pro rodiče a učitele apod. Také v každém novém čísle ČTVRTletníku publikuje svoje pravidelné odborné statě, úvahy a kritiky představení. Publikuje v časopise Loutkář a dalších. Významná je i jeho další publikační činnost. Vydal 10 knih z oblasti loutkového divadla týkajících se metodiky a dramaturgie. Jeho nezištná, mravenčí práce je podřízena tomu, aby loutkové divadlo a divadlo

D I V A D E L N Í

pro děti vůbec nacházelo svůj smysl a pronikalo jako prostředek kvalitní zábavy, výchovy a poznání do nejširších vrstev amatérských divadelníků.

Přehled činností Lud'ka Richtera charakterizuje jeho cestu za tvořivým autorským divadlem. Svými zkušenostmi stále ovlivňuje loutkáře jako lektor v seminářích, jako porotce v mnoha porotách, jako dramaturg v seminářích na LCh i svou praktickou činností vlastní divadelní skupiny.

Luděk Richter vykonal a stále vykonává mnoho pro loutkové divadlo v oblasti teoretické i praktické. Jeho činnost je známá nejširší divadelní veřejnosti v celé republice. Je nezastupitelná. VSVD navrhuje ocenit jeho významnou a soustavnou činnost pro amatérské divadlo Cenou ministra kultury.

Jan Merta

Důležité termíny v roce 2009

- 21. února
Valná hromada VSVD
- 27. února - 1. března
- 5. - 8. března
přehlídka činoherního divadla
Červený Kostelec

- 27. - 29. března
AUDIMAFOR Kostelec nad Orlicí
- 3. - 5. dubna
Loutkářská přehlídka
Divadlo Jesličky Hradec Králové
- 17. - 19. dubna
Dětská scéna
Divadlo Jesličky Hradec Králové
- 8. - 10. května
Miletín, přehlídka venkovského divadla
- 26. února - 1. března
Modrý kocour Turnov
- 13. - 15. března
Turnovský drahokam
- březen
Regionální loutkářská Chrudim
- 26. - 29. března
Zlom vaz! Česká Třebová
- 5. - 8. března
přehlídka činoherního divadla
Lomnice nad Popelkou
- 4. - 10. května
Dospělí (pro radost) dětem
Havlíčkův Brod

Bude...

SLAVNOSTNÍ SETKÁNÍ DIVADELNÍKŮ NA ZÁVĚR DIVADELNÍ SEZÓNY

PŘEDÁME OCENĚNÍ
Z KRAJSKÝCH DIVADELNÍCH PŘEHLÍDEK

PŘEDÁME ZLATÝ ODZNAK J. K. TYLA

Těšit se můžeme na krásné setkání a určitě i pěkný divadelní program.

Zapište si do diářů!

sobota 22. listopadu 2008
Divadlo Jesličky - 12.30 hodin

IMPULSY
Z
IMPULSU

BUDE...

**LOUTKÁŘSKÉ
LIBČANY
JIŽ PO 35.**

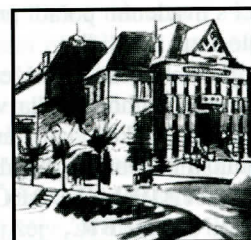
Tak jako každým rokem upozorňujeme loutkáře na přehlídku loutkářských souborů „O cenu Matěje Kopeckého“, která je určena souborům programově hrajícím pro malé děti a která probíhá vždy po čtyři neděle v listopadu. Do listopadu je sice ještě daleko, ale toto číslo Hromady je poslední před uzávěrkou přihlášek, stanovenou na 15. září.

Termíny: 2., 9., 16. a 23. listopadu 2008. Ovšem 23. listopad již obsadil Klub loutkářů Úpice, který se nevešel do loňského programu.

Přihlášky adresujte Janě Srpkové,

foto Jan Merta

**ČERVENÝ
KOSTELEČ '09**

Krajská postupová přehlídka
amatérského činoherního
a hudebního divadla
27. února - 1. března, 5. - 8. března
Divadlo J. K. Tyla
Červený Kostelec

Datum uzávěrky přihlášek:
31. října 2008

Ukončení výběru inscenací:
20. ledna 2009

Přehlídka je otevřená souborům bez ohledu na jejich regionální příslušnost.

Přehlídka zahrnuje účast divadelních souborů v těchto třech kategoriích:

- a) soubory, které uplatňují principy hereckého divadla dramatické postavy, a soubory, jejichž inscenace vycházejí z textů dramatických autorů;
- b) soubory využívající různých principů hereckého divadla, jejichž inscenace vycházejí z nejrůznějších zdrojů tzv. otevřené dramaturgie;
- c) soubory hudebního divadla.

Každý soubor se může zúčastnit se stejnou inscenací pouze jedné krajské přehlídky, která je programo-

kteřá převzala organizaci libčanské přehlídky po paní Ryklové. Na přihlášce uveďte: název souboru, jméno autora, název hry, režii, délku představení, počet zúčastněných osob.

Tato specificky zaměřená přehlídka tvorby pro děti získává na kvalitě a záleží jen na Vás, jak budete při přípravě představení na své nedočkávané diváky myslet. V této přehlídce by se na adresnost inscenace nemělo zapomínat.

Již teď se těšíme na Vaše představení.

Jan Merta

Kontakt pro zaslání přihlášek:

Jana Srpková
e-mail: Srpkova.j@seznam.cz
tel. 495 585 188

vě postupovou pro Divadelní Děčín / Divadelní Třebíč.

POZOR!!! Zúčastní-li se jiné krajské postupové přehlídky, která je programově postupovou na jinou národní přehlídku (např. Šrámkův Písek, Náchodská Prima sezóna, Krakonošův divadelní podzim), bude tato inscenace vyloučena z jednání programové rady.

Odborná porota krajské soutěže má právo nominace jedné inscenace a doporučení neomezeného počtu inscenací s uvedením pořadí pro program celostátní přehlídky.

Postupové krajské soutěže činoherního a hudebního divadla vrcholí celostátní přehlídkou amatérského činoherního a hudebního divadla pod názvem **DIVADELNÍ DĚČÍN / DIVADELNÍ TŘEBÍČ**, jež je koncipována jako soutěžní přehlídka amatérských divadelních souborů dospělých, které ve své inscenační praxi reflektují zákonitosti divadla jako uměleckého druhu a jejichž adresátem je dospělé publikum.

Odborná porota krajské soutěže má rovněž **právo doporučení inscenací s uvedením pořadí pro program národní přehlídky inscenací her pro děti a mládež „Rakovnická Popelka“**.

Krajská postupová přehlídka divadelních ochotnických souborů Jizerské oblasti '09

5. - 8. března

Lomnice nad Popelkou

Pořadatel:

Divadelní spolek J. K. Tyl

Lomnice nad Popelkou

e-mail: simekj@post.cz

Kontakt:

Ladislav Novák, Sportovců 748

512 51 Lomnice nad Popelkou

mobil 731 474 426

Datum uzávěrky přihlášek:

31. října 2008

Ukončení výběru inscenací:

20. ledna 2009

http://www.dstlomnice.wz.cz/

ZLOMVAZ! '09

Krajská postupová přehlídka divadelních ochotnických souborů v Pardubickém kraji

26. - 29. března

Česká Třebová

Pořadatel:

Občanské sdružení divadelních ochotníků Ústí nad Orlicí

Kontakt:

Martin Malínek, Na Stráni 476

562 03 Ústí nad Orlicí

mobil 777 247 153, 465 523 927

e-mail: osdo@ustinadorlici.cz

Datum uzávěrky přihlášek:

7. ledna 2009

http://osdo.ustinadorlici.cz/

MILETÍNSKÉ DIVADELNÍ JARO '09

Krajská přehlídka venkovských divadelních souborů s postupem na Krakonošův divadelní podzim
8. - 10. května 2009
Sousedský dům Miletín

Datum uzávěrky přihlášek:

31. prosince 2008

Ukončení výběru inscenací:

10. března 2009

Přehlídka je otevřená souborům bez ohledu na jejich regionální příslušnost.

Národní přehlídky a krajských přehlídek venkovských divadelních

souborů se mohou soutěžně zúčastnit divadelní kolektivy působící v místě, které má charakter venkovského sídla a nemá víc jak 5 000 obyvatel.

Odborná porota krajské přehlídky má právo nominace jedné inscenace. Dále má právo doporučit neomezený počet inscenací s uvedením pořadí k výběru do programu Celostátní přehlídky venkovských divadelních souborů **"KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM"**.

Odborná porota krajské soutěže má rovněž **právo doporučení inscenací s uvedením pořadí pro program národní přehlídky inscenací her pro děti a mládež „Rakovnická Popelka“**.

"SNĚHOVÝ BRNĚNEC"

Lidový dům

Moravská Chrastová

V. ročník krajské přehlídky

venkovských divadelních

souborů Pardubického kraje

24. - 24. dubna 2009

Pořadatelé:

Divadelní soubor E. Vojana Brněnec

a Krajská knihovna v Pardubicích

– odd. kulturních služeb

Přihlášky přijímá:

Krajská knihovna v Pardubicích

– oddělení kulturních služeb

Kontakt:

Krajská knihovna – odd. kulturních

služeb, Hana Cihlová, Sukova třída

1260, 530 02 Pardubice

telefon 466 500 755

e-mail: cihlova.okpce@volny.cz

Div. soubor E. Vojana

Milada Pavlasová,

569 04 Brněnec 50

telefon 461 523 246, 739 469 451

e-mail: spravce@brnenec.cz,

http:

//www.ochotnici-brnenec.unas.cz

Datum uzávěrky přihlášek:

31. prosince 2008

Ukončení výběru inscenací:

10. března 2009

PRKNA
PRÁSTELA

**KOCOUŘÍ
PŘEHLÍDKA
V TURNOVĚ**

Když jsem před třinácti lety zakládal malý festival přátel divadla z okolí Turnova, určitě jsem nemyslel, že z něho vznikne maratón více než dvaceti inscenací. Za všechno vlastně může Dáda, která mi řekla: „Zví jen kvalitní věci.“ No a tak jsem začal s přemlouváním těch, kteří se mi kvalitní zdáli, a jaksi samovolně vzniklo zajímavé propojení přímo přihlášených soutěžních souborů s těmi přemluvenými. Soubory si časem Kocoura oblíbily, takže už nemusím přemlouvat. I mocní donátoři pochopili, že peníze na tyhle věci by se dávat měly. A tak, i když občas volají po lidovější adresnosti, Kocoura nechávají žít vlastním životem.

V letošním roce se v Turnově sešlo 21 souborů z Prahy, Ústeckého, Libereckého, Hradeckého a Středočeského kraje. Zahraničí zastupoval Adam Walny z Tarnowa, dříve z Varšavy, dříve z Poznane. Maratón začala ve čtvrtek večer Naštěkaná místního souboru Nakafáno. Dalo by se říci - kultovní turnovská inscenace, zaplňující místní divadlo, se poprvé představila divadelnímu světu. Příběh nepřiběh čtyř mladých, leč již zralých žen uchvacuje diváky, leč porotcům cosi chybí. Poselství? Je to divadlo či happening? Ale co je divadlo? V noci liberečtí Lidi zůstali cosi dlužni své pověsti, a tak se na inscenaci rychle zapomnělo. Po zahájení následníkem trůnu, synem Vojtou, probudil

žáky turnovských škol muzikálový Kocour, tentokrát v botách, pražského Tyjátru. A učarovaly především krásné myši. Učarovaly i takovému znalci dívek, paní a dam, jako je Pepa Tejkl. Vytknout by se dala délka inscenace. Inscenace Please, try again later libereckého Atraktoru opravdu naplno rozjela večerní program a zcela zaslouženě si vysloužila nominaci na Náchod. Dívky a chlapec ve hře lesbického charakteru působili velmi přirozeně a spontánně. Pokoje s tchýněmi velmi zralého souboru Pibimpap potěšily hlavně diváky, kteří tihnou ke klasičtějšímu divadlu, hlavně pravidelný zájezd z nedaleké obce Všeň, kde se starosta už několik let snaží o povznesení ducha obce Kocourem. Autorská konverzačka, velmi slušně herecky podaná, má k netradičnímu divadlu daleko, ale na Ko-

courovský jídelníček určitě patří. Mluvit o první bombě Asteroidu Bejček je zbytečné. V aréně turnovského kina dosahují inscenace zvláštní působivosti, natož tato, která je působivá i bez ní. Zatímco Bejček nadchl kouzlem, Slepice Rádobydivadla Klapý perfektní divadelností, lehkou dráždivou erotikou a ruskou atmosférou. Tak tenthle večer si opravdu každý něco vybral, přátelské posezení u Karla IV. v ranních hodinách příjemně ukončilo první den.

Mladí divadelníci z České Lípy zůstali svým vzorům z Jiráska hodně dlužni. Jejich Limonádník nebyl to pravé, co od studentského divadla chceme. Poprvé na Kocourově se představilo Šrámkovo Studio ze Sobotky. Přidalova Pěnkava a loutna potěšila, ale výrazně nevyplula na širý oceán. Mystérium narodze-

Luna Stochov, Něha našich dam, foto archiv souboru

nia Adama Walného je vždycky zážitek. Jeho biblická podobenství nenechají klidnými ani zapřísáhlé ateisty. Pan Polštář pražského Oldstars - perfektně odvedená práce a doporučení na Písek. Nakonec se v Písku neobjevili - na škodu Písku, kam se dostalo pár inscenací hluboko pod úroveň Pana Polštáře. Krátké a úderné divadlo předvedlo výborný kabaret tak, jak to umějí jen oni, a v aréně kina jsme se ponořili do tajemna dalšího Dekalogu z dílny náchodského Dredu. Písňe ze smrživota jsou přesně hrou, která v symbióze s turnovskou arénou vytváří zázrak divadla. Nominace do Písku. Rek a lama, kterou odevšad přivezl Odevšad, byl příjemným vydýchnutím po DREDU, příjemné, ovšem ještě něco tomu chybělo. Tento soubor, který se dal dohromady na Hronově, je však další fenomén právě svou formou vzniku. Je moc dobře, že tohle vzniká.

Ivan, Kamil a Dušan přinesli efektní spojení Antonínské dramaturgie s Krvikototrským herectvím. Zážitek, po kterém nešlo než zajít ke Karlu IV. na velmi přátelské posezení.

Nedělní rána bývají krušná, neboť Karel poskytuje své služby do ranních hodin a někteří ještě zajdou k Boučkům na undergroundové posezení. Leč, soubor Divná Bára probudil i ty, kteří šli spát před chvílí. Skvělý autorský detektivní příběh právem dostal doporučení. Na Písku se však neobjevil. Záhada! Broukocovo kamdivadlo Česká Kamenice přivezlo tentokrát hru plnou smyslnosti, zato liberecká Stopa sáhla po klasice. Krysař v Hameln splnil očekávání, sice ne na sto procent, přesto ho čekalo doporučení do Náchoda.

Celou přehlídku zakončil tradičně laděný Stochov a jeho Něha našich dam. Kocour přinesl velké množství podnětů, sem tam se něco nepovedlo, ale nebylo toho moc. Určitě velkým přínosem byl nápad Petra Christova se dvěma porotami. Ty se scházely někdy zvlášť, někdy dohromady, semináře probíhaly na různých místech podle potřeby sou-

borů a diváků. Myslím, že porotcům se pracovalo velice příjemně. Dvě poroty jsou výzvou pro jiné festivaly, které spojují více žánrů.

Nevím, co dělá Kocoura Kocourem. Tři prostory, každý jiný, každý svým způsobem jinak zajímavý, přátelská posezení u Karla, osvěžující příběhy z divadla do kina, výborná kuchyně hotelové školy, já a moje žena? Ale hlavně asi lidi, lidi, lidi.

Dá-li pánbůh dobré zdraví a doňatoři peníze, tak se sejdeme ve čtvrtek 26. 2. 2009 v Turnově, Srdci Českého ráje, měšťtě dobrého divadla a skvělého Svijanského piva.

Petr Haken, hlavní kocour

ZLOM VAZ JIŽ PO OSMÉ

Kulturní centrum Česká Třebová opět poskytlo poslední březnový víkend prostory krajské soutěžní přehlídce amatérského divadla v Pardubickém kraji pod názvem

Zlom vaz po VIII. Hlavním pořadatelem divadelního klání je Občanské sdružení divadelních ochotníků Ústí nad Orlicí. Deset amatérských divadelních souborů z východních Čech si přijelo vyslechnout hodnocení odborné poroty a bojovat o postup na národní přehlídce. Akci doplnila ojedinělá výstava intarzií Jana Maříka. Odborná porota ve složení Dušan Zakopal, František Preisler, František Laurin a Karel Semerád posuzovala většinou velmi zajímavá představení.

Nejlepší inscenací přehlídce Zlom vaz po VIII. se stala inscenace O myších a lidech ztvárněná Jednotou divadelních ochotníků Luže. Cenu porota udělila Kateřině Prouzové z pardubického Amatěru za text hry ÚNOS aneb červenobílá komedie. Za mužský herecký výkon porota ocenila Davida Polácha za roli Kuvaldina ve hře 3 x A. P. Čechov v podání dalšího pardubického spolku Katastrofa (talentovaný soubor si tento název může dovolit). Další ceny získali Jiří a Jan Roubínkovi z Luže za mužský herecký výkon ve hře Johna Steinbecka O myších a lidech.

Všechna ocenění včetně českých uznání a diváckých cen si

DS Katastrofa Pardubice, „3x A.P.Čechov“, foto archiv souboru

účinkující převezmou při zahájení Mezinárodního festivalu české a slovenské dramatické tvorby letos na podzim v České Třebové.

Podrobné informace naleznete na <http://www.osdo.ustinadorlici.cz>

PROGRAM:

Dramaták DMŠJ Pardubice

„Vodpolednice“

Docela malé divadlo Svitavy

„Gizina aneb tepláková léta“

Ambrozia Hradec Králové

„S vyloučením veřejnosti“

Divadlo Volnej pád Pardubice

„Sex v šestém patře“

Divadlo Katastrofa Pardubice

„3 x A. P. Čechov“

Blud v tyjátru Bludov

„Bludovská pohádka“

JDO Jaroslav Luže

„O myších a lidech“

DS Diviš Žamberk

„Bosé nohy v parku“

DS Amaták Pardubice

„Únos“

Ochotn. div. spolek ZAKLEP Svitavy

„V zajetí filmu“

DS Šembera Vysoké Mýto

„Venkovští patrioti“

KRAJSKOU DIVADELNÍ PŘEHLÍDKU VYHRÁL SOUBOR Z TURNOVA

Závěrečným hodnocením odborné poroty (ve složení: Jan Hlavatý, Rudolf Felzmann, Dušan Zakopal) a vyhlášením výsledků skončila v neděli 9. března v Tylově divadle v Lomnici nad Popelkou 11. Krajská přehlídka ochotnických divadelních souborů. Oproti předchozím přehlídkám byla dalším krokem ve zvyšování kvality amatérských inscenací. Ze sedmi soutěžících divadelních souborů zvítězil a nominaci k přímému postupu na národní pře-

DS Nakafráno z Turnova, foto archiv souboru

hlídku do Děčína či Třebíče získal Divadelní soubor Nakafráno z Turnova za provedení vlastní hry o životě a láskách čtyř mladých žen s názvem „Naštěkaná“. Soubor navíc obdržel za autorsko-interpretační vklad inscenace kolektivní cenu a diplom, další kolektivní ceny získali ochotníci z Jilemnice. Pořadatelé dále udělili 5 individuálních cen za herecké výkony.

Celou 11. Krajskou přehlídku ochotnických divadelních souborů Jizerské oblasti zahájil již ve čtvrtek Divadelní soubor Vojan z Hrádku nad Nisou hrou Miroslava Horníčka „Tři Alberti a slečna Matylda“. V této lehké gangsterské hříčce účinkující dobře nakročili ke komediálnímu žánru, v němž převážně pokračovaly i další soubory.

Náročnou dramaturgii pokračovalo v pátek Divadlo v Roztocké z Jilemnice pohádkovou fantasy komedií pro dospělé od Terry Pratchetta „Soudné sestry“. Hodnotitelé ji ocenili jako nejzajímavější a zároveň i nejobtížnější. Mnoha- vrstevné představení mělo několik dobrých hereckých představitelů, řadu nápadů a kvalitní scénografii. Hlavní vklad souboru Nakafráno z Turnova, zahajující sobotní maratón, hodnotitelé spatřovali v hluboké autenticitě hereckého záběru čtyř představelek, jejich pravdivosti

a půvabu. Žánrovou pestrost pak doplnil soubor Ambrozia z Hradce Králové uvedením náročného titulu Jeana Paula Sartra „S vyloučením veřejnosti“. Příběh, který se dobře čte, ve zkrácené verzi na jevišti přes dobré herecké výkony už tak jasný nebyl. Opakem byli „Paroháči aneb Červené kalhoty“ od klasika francouzské komedie Jeana Baptisty Moliéra v úpravě Vlastimila Peška a v provedení souboru Vrchlický z Jaroměře. Námět, obohacený o výraznou poetiku postav, nastolil problém složitosti této komedie. Velmi dobře byla přítomným divadelním publikem přijata „Divadelní komedie“ od skandinávského autora Bengta Ahlforse ve vystoupení Divadelního spolku Svatopluk z Benešova. Velice vkusně a decentně představení svým humorem a sentimentem nastolilo u přítomných výbornou pohodu. V posledním vystoupení souboru Tyl ze Železného Brodu s komedií současné americké autorky Pauly Vogel „Nejstarší řemeslo“ jsme zhlédli zajímavé a inspirativní představení, pojednávající vkusným způsobem o výstřednosti našeho života a snaze starších žen o poctivost tohoto řemesla jako veřejné služby na Broadwayi.

Ladislav Kubát

TURNOVSKÝ DRAHOKAM

Regionální loutkářská přehlídka pro Liberecký kraj a Český ráj se konala ve dnech 14. - 16. března 2008 už poosmnácté. Tentokrát začala netradičně už v pátek, ale pouze jedním nesoutěžním „předskokanem“, jímž bylo Divadélko Matýsek z Nového Boru s představením *Námořnická pohádka aneb putování za pokladem*. Soutěžních představení jsme viděli celkem devět.

Loutkové divadlo Spojáček z Liberce se představilo s inscenací *Prsten knížete Lucifera* v úpravě a režii Rudy Krauseho. Hráli maňásky a razantní práce s nimi, kterou tento druh loutek vyžaduje, byla místy naznačena, ale nebyla dotazena.

ZUŠ Libštát předvedla v režii Míly Sůvy *Barevné pohádky*, které napsalo jedno z děvčat, Barbora Matějková. Všechno tak nějak plynulo bez dramatičnosti, jako když si děti mezi sebou hrají na pohádky či životní příběhy...

Soukromé loutkové divadlo PoLi z Hradce Králové se představilo s inscenací *Cirkus Dobroslav*. Jiří Polehňa a Dobroslav Illich jsou zkušení loutkáři. Inscenace se vyznačuje sympaticky razantním cirkusáckým projevem, kdy oba korpulentní pánové zabydlují celý prostor jeviště, na němž vytvoří imitaci cirkusového stanu, a kromě toho, že „kouzlí“ sami, jsou jim partnery loutky se svými cirkusovými výstupy, které dovedně vodí. Loutky nezapřou výtvarný rukopis Jirky Polehni, ale jsou až příliš drobné a trochu se ztrácejí v prostoru. Některé výstupy loutek jsou zdařilé a mají výraznou pointu, jiné jen tak nějak uplynou. Souvisí to nejspíš s objevením Povejšila, což je „škoďák“ a postrach všech cirkusů, protože kazí výstupy jiných. Sice zaregistrujeme, že se někdo takový objevil, ale trochu nám unikají souvis-

losti. Pokud by se podařilo tento dramaturgicko-režijní problém dořešit, jistě by to celku inscenace velmi prospělo. Ale i tak jsme ji doporučili k postupu na LCh na 3. místě a oba pány ocenili za herectví.

Se souborem **Pampalin z Turnova** jsme se prvně setkali před dvěma lety, kdy tento v podstatě hudební soubor nastudoval *Čtyřlístek pohádek* prostřednictvím hudebních nástrojů. V této inscenaci podle předlohy Ivony Březinové nazvané *Teta to plete* už nástroje nepotřeboval, ale svou muzikálnost v písničkách i smysl pro rytmus budování celku rozhodně nezapřel a pod vedením Aleny Tomášové jeho členové za ty dva roky ve výrazu, komunikativnosti i práci s loutkou či znakem udělali nesporný pokrok. Na začátku děti přicházejí s tím, že jejich teta Běta je nemocná, a tak se jí musejí postarat o prádlo. A že nám o této tetě, která plete nejen svetry a čepice, ale i pohádky, budou vyprávět. Jedna dívka u každé popletené pohádky (jsou celkem dvě) představuje tetu a ostatní pak pohádku vyprávějí s ní prostřednictvím loutek a kostýmních znaků tvořených převážně nejruznějšími pleteninami. Je to představení vtipné a svěží. Výborně funguje především první popletená pohádka, kdy propletené motivy Pyšné princezny a pohádky O koblížkovi jsou završeny dvojím happyendem, kdy koblížek nachází svoji buchtu a princezna prince. Jinak by ale z režijně dramaturgického hlediska bylo třeba ještě leccos dotáhnout. Ale i tak jsme ocenili Alenu Tomášovou za pedagogické vedení souboru, soubor za inscenaci a doporučili je na 1. - 2. místě k postupu na LCh.

Loutkové divadlo Martínek Libáň se pod vedením Honzy Řezníčka programově věnuje tradičnímu marionetovému divadlu. Pamatuji doby, kdy i přes rozdělenou interpretaci bývalo výsledkem kvalitně odmluvené (většinu postav Honza) i odvoděné představení. Bohužel musím napsat, že letošní inscenace hry Franze Poccioho v úpravě

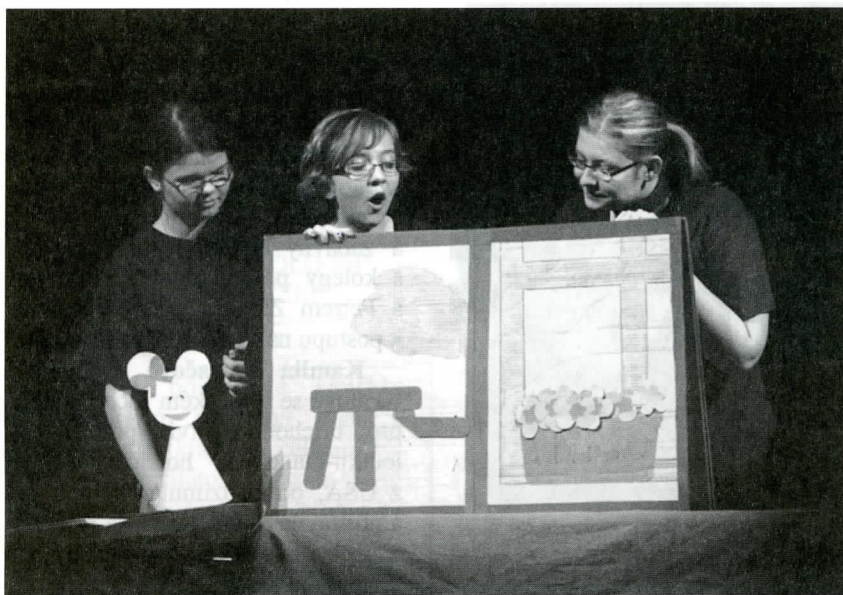
Jaroslava Bartoše *Kašpar Láryfáry aneb Kašpárek a strašidlo* pouhým odvarem byla.

Zato představení Puškinova *Dona Juana* v provedení **Závěsného divadla z Jičína** v úpravě a režii Roberta Smolíka pro nás bylo příjemným překvapením. Závěsné divadlo je činoherní soubor, jehož malá část se zapojila do přípravy této inscenace, v níž využila nejen svých hereckých a hudebních zkušeností, ale i výrazových prostředků loutkového divadla. Na scéně je postavena velká konstrukce, která se stává hlavním dějištěm příběhu o Donu Juanovi. Přicházejí herci

Závěsné divadlo Jičín
„Don Juan“

LS Uzel, ZUŠ Chlumecko n/Cidlinou, Popředu, pozpátku, povídám pohádku

v tmavých kostýmech, hrají na hudební nástroje dlouhou úvodní skladbu. Poté se stáhnou do pozadí a postupně podle potřeby vstupují na konstrukci, aby loutkami ztvárnili jednotlivé postavy příběhu. Marionety na drátě (autor Pavel Skorkovský) jsou voděny odkrytě, soustředěně a stejně, jako je herci, kteří právě nehrají s loutkou, doprovázejí zvukovým a hudebním plánem, pomáhají loutce tam, kde sama už nemůže, určitou situaci přesvědčivě ztvárnit. Tak je nádherně udělán například souboj, kdy se loutky vznášejí prostorem a zabydlují celý hrací prostor. Představení se vyznačuje přesností provedení jednotlivých situací a odpovídajícím temporytmem - snad by jen ještě prospělo režijně výraznější vyřešení konce. Ocenili jsme kolektiv za herectví, inscenaci jako celek a nominovali ji na Loutkářskou Chrudim.

ZUŠ Semily přivezla do Turnova pohádku *Brémští muzikanti* bratří Grimmů. Představení se nám jevílo jako sympatická školní práce, která zřejmě vznikla při velkém počtu aktérů za konkrétním účelem. Pak jsme se při diskusi dozvěděli od vedoucí souboru Hanky Mockové, že šlo o společný projekt „dramatáku“ s maminkami na mateřské dovolené a jejich dětmi.

Maminy z Jaroměře tentokrát připravily inscenaci *Jméno pro kuřátko*, jejíž předlohu napsala Jana Dvořáčková na motivy litevské pohádky. Hrály látkovými manekýny na stole v prostoru vymezeném proscénium a opakující se situace zpočátku zajímavě a vtipně obměňovaly. Představení mělo spád až do okamžiku, kdy se narodila kuřátka. Pak se začalo místy zbytečně hovořit a méně jednat a nepříliš šťastným řešením bylo odehrávání nejdramatičtějších situací malými plošňáky (které toho mnoho nemohou) na horní hraně proscénia.

Michal Friml upravil (ne příliš šťastně) hru Milady Mašatové *Hurá za princeznu aneb I princ musí na zkušenu* a předvedl ji se **Studiem The Blooma Jaroměř**. Je to představení sice kultivované, ale divadelně nepříliš poučené.

Posledním soutěžním představením bylo *Popředu, pozpátku, povídám pohádku* **Loutkářského souboru Uzel ZUŠ Chlumecko nad Cidlinou**. Legrační či téměř nonsensové předlohy jsou ztvárněny nápaditě, prezentovány svižně a končí dřív, než se nápady vyčerpají. A je evidentní, že na vzniku inscenace měli interpreti svými nápady, citlivě usměrňování svou vedoucí Romanou Hlubučkovou, nemalý podíl.

V úvodu nás nutí dívka vyjádřit se, zda chceme či nechceme vyprávět pohádku (zapomněla jsem o čem, ale to není podstatné) a kladná i záporná odpověď je špatně (tento atak v podstatě předznamenává charakter následujících pohádek), ale pak ji naštěstí odvléče kolegyně a zapojí mezi ostatní, kteří příběhy společně vyprávějí prostřednictvím různých typů loutek a výtvarných prostředků. I když jsme vnímali představení jako ucelené, jeho první část je zatím přece jen razantnější a výraznější. Ale pobavili jsme se, ocenili soubor za inscenaci a rádi ho doporučili na 1. - 2. pořadí k postupu na LCh.

Ještě pro úplnost alespoň výčet inscenací nesoutěžních. **Klubíčko z Cvikova** předvedlo Cinybulkovu úpravu staré Schweigstillovoy hry *Na slovíčko, Kašpárku*. **Loutkové divadlo Ještěd z Českého Dubu** hrává většinou hry člena souboru Pavla Pechance, a tak tomu bylo i v případě letošní pohádky *O Maruše* (přestože šlo o představení nesoutěžní, ocenili jsme jeho výtvarnou složku). **LS Popelka z Lomnice nad Popelkou** připravil inscenaci předlohy Eduarda Vavrušky *Kašpárek v pekle*. Posledním nesoutěžním představením byla pohádka *O Zubejdě solimánské* **LS BOŇI z Jaroměře**, tedy manželů Bauerových.

A pak už byl konec, a tak se konalo již tradiční vyhlášení a ocenění nejpilnějšího dětského diváka, naposledy se po představení losovaly vstupenky o drobné ceny a na základě hlasování dětských diváků byla udělena putovní cena - Turnovský drahokam: letos ji získalo **Divadlo Pampalin z Turnova** za inscenaci *Teta to plete*. Pak už jsme se jen naposledy rozhlédli po loutkami vyzdobeném divadle a rozloučili se s Petrem Zárubou a s členy jeho LS *Na židli*, kteří se o všechno a všechny vzorně starali.

Alena Exnarová
(Psáno pro *Loutkáře*)
foto k článku Ivo Mičkal

CHRUDIM POČTVRTÉ

Krajskou přehlídku loutkářských souborů v Chrudimi, která se konala 29. - 30. března, organizoval už tradičně Loutkářský soubor „Ahoj“ spolu s Krajskou knihovnou Pardubice a Chrudimskou besedou na malé scéně Divadla Karla Pippicha. Představení pro děti se těšila zájmu veřejnosti a byla hojně navštívena. Horší to bylo s blokem představení pro dospělé - to jsme se v hledišti trochu báli, ale i tak jsme si to užili.

Přehlídku zahájil **LS Tamburína Domova mládeže z Pardubic** a předvedl marionetami vlastní výroby a v rozdělené interpretaci předlohu Svěráka a Smoljaka *Dlouhý, Široký a Krátkozraký*, což nebyla pro provedení loutkami právě dobrá volba.

LS Ahoj Chrudim, jmenovitě Libor Štumpf a Jaroslav Filipi, připravil pod názvem *Kašpárkoviny* dvě krátké pohádky ze starých loutkářských textů v úpravě a režii Libora. Oba jmenovaní loutkoherci se pak ještě představili v sólové produkci. **Jaroslav Filipi** zahrál malými plošnými, odkrytě voděnými marionetami pohádku *Pan Kašpárek v pekle* a **Libor Štumpf** maňásky příběh *Kašpárek hlídačem*. Problémem obou těchto inscenací bylo, že se místo akcí často zbytečně příliš mluvilo.

S **Mirkem Alexou z Chrudimi** už jsme se měli možnost v uplynulých dvou letech setkat na Loutkářské Chrudimi - jednou v řádném programu a podruhé v Okénku loutkářských tradic. Jeho doménou je dobrá loutkovodičská práce s maňásky a na ní a pouze hudebním doprovodu beze slov byly jeho předešlé výstupy založeny. Letos v drobničce nazvané *Zlatá ryba* bohužel upřednostnil slovo, navíc ko-

Libor Štumpf, pořadatel přehlídky

munikaci maňáska s dětmi, na které pak musí zpětně reagovat. Škoda, protože kvalita loutkovodičské práce se pod návalem slov nějak vytratila.

Chrudimský Kacafírek se představil dvěma inscenacemi. První byla již starší hra člena souboru Františka Štrajta nazvaná *Tři náramky aneb Plný pytel radosti* v režii i pěkné výpravě autora. Soubor ji zahrál marionetami v rozdělené interpretaci, kdy mluviči jsou s vodiči dobře sehaní, ale celkový příznivý dojem velmi narušily neúměrně dlouhé přestavby. Pro druhé představení Kacafírku upravil Vojtěch Ventluka pohádku Boženy Němcové *Honza a vítr* a loutkoherci hráli s marionetami tentokrát odkrytě a zabydleli celou jednoduchou a funkční scénou.

Na závěr jsem si nechala blok představení pro dospělé. **Soubor Vlastislav JV Hradec Králové**, jmenovitě Veronika Dvořáková s Janou Kyralovou, nastudoval pod názvem *Camiáda* tři hříčky P. H. Camiho - *Dramata v paláci Borgiů*, *Opilcovo dítě*, *Zázrak lásky* - v úpravě a režii Jiřího Polehni. Děvčata je zahrála maňásky na paravánu, kde je ústředním bodem scény postel, a propojila je cedulemi s názvy jednotlivých hříček prezentovanými před paravánem. Grotesknost maňásků a způsob razantní

práce s nimi odpovídá charakteru předlohy. Výborná a do detailu zpracovaná je práce maňásků s rekvizitami. Stejně kvalitní je i hlasová interpretace postav, odpovídající zvukový doprovod a adekvátní tempo a zábavný celek, a tak jsme jej s kolegy porotci Janou Plítkovou a Petrem Zárubou rádi doporučili k postupu na Loutkářskou Chrudim.

Kamila Trmačová z Hradce Králové se v loňském roce nadchla pro břichomluvectví, pořídila si loutku-manekýna holčičky Annie z USA, od podzimu si s ní hraje a připravila krátké autorské představení, v níž svoji malou kamarádku seznamuje s publikem a ta jí přitom tropí malé schválnosti. Loutkoherce v přesných a ostrých střížích výborně odděluje sebe od postavy Annie, takže se zdá, že tato půvabná a trochu neposlušná holčička žije na scéně svým vlastním životem. Jde o způsob loutkoherce práce, který jsme měli možnost obdivovat v představení brazilského loutkáře Edoarda Da Paiva-Souzy při jeho hostování na Loutkářské Chrudimi i jiných festivalech a který u nás není příliš rozšířený. Kamila v něm dosáhla vysoké kvality, a tak jsme se rozhodli nominovat ji k přímému postupu na Loutkářskou Chrudim.

O poslední vystoupení pro dospělé se postaral neúnávný senior a nezařaditelný samorost **Jiří Vencl z České Třebové**. Předvedl nám individuální výstup nazvaný *Vzdělání, vzdělání všechnu nudu zahání*, v němž zahrál o všech svých aktivitách. Výstup měl být sice uveden loutkou Kašpárka, ale Jirka ji tradičně svými vysvětlujícími průpovídkami převálcoval. Potom nám plošnými loutkami předvedl svou úpravu Krylovovy bajky *Vrána a liška* a nakonec loutku vzpěrače, kterou si zhotovil po absolvování semináře u Vítězslava Kuschmitze. Byl to veselý závěr sobotního večera.

Alena Exnarová
(Psáno pro Loutkáře)

KRAJSKÉ KOLO WOLKEROVA PROSTĚJOVA

PARDUBICKÝ KRAJ,
18. 3. 2008, „DIVADLO 29“
SV. ANEŽKY ČESKÉ,
PARDUBICE

Letošní postupové soutěže v uměleckém přednesu mládeže Pardubického kraje se celkem zúčastnilo 21 recitátorů (původně bylo přihlášeno 25 účastníků). Mohlo by se zdát, že počet soutěžících je nízký. Je ale nutno konstatovat, že v Pardubickém kraji probíhají ve všech bývalých okresech výběrová oblastní kola. Poroty opravdu zodpovědně vyslaly do krajského kola ty nejlepší recitátory. Snad právě proto byla letošní úroveň soutěže opět poměrně vysoká a vyrovnaná. To zjistila porota ve složení Hana Kofránková, Nina Martínková a Milan Němec. Bylo rozhodnuto takto:

V I. kategorii, kde soutěžilo 12 recitátorů, se s druhým textem představilo celkem 6 soutěžících. Na Národní festival poezie WP postoupili Eliška Dohnalová ze ZUŠ Přelouč a Vít Roleček ze ZUŠ Chrudim. V této kategorii porota ještě ocenila vystoupení Kateřiny Kubátové, Barbory Šottové a Andrey Pecákové (všichni ze ZUŠ Chrudim). Zdá se, že v Chrudimi se uměleckému přednesu daří.

Ve II. kategorii, kde soutěžilo 8 recitátorů, porota vyslechla s druhým textem též 6 vystoupení. Ocenila a do Prostějova vyslala Lenku Marhanovou z Chrudimi a Adélu Vondrákovou (ZUŠ Prosek Praha). Cenu si odnesl i Martin Košťál z chrudimského gymnázia.

Ve III. kategorii se bohužel nakonec představila pouze Barbora Chybová (původně byli nahlášeni 4 recitátoři). Pochopitelně, že zkušená Barbora Chybová se zúčastní národní přehlídky.

Součástí letošní přehlídky byla

hlasová rozcvička, kterou pod vedením Niny Martínkové absolvovali všichni recitátoři. Velký zájem ze strany soutěžících byl i o rozborový seminář, který po soutěži následoval. Vedla jej Hana Kofránková. Škoda, že z pracovních a časových důvodů se rozboru nemohli zúčastnit i zbývající členové poroty. Nicméně mám dojem, že soutěžící byli s rozebráním svých výkonů velmi spokojeni a odnesli si spoustu námětů a inspirací do další práce.

Co říct závěrem? Pro pořadatele krajského kola, oddělení kulturních služeb při Krajské knihovně v Pardubicích, bylo toto setkání s recitačním mládím opět milé a inspirativní. Stále je však co napravovat, vylepšovat, měnit. Pořadatelé doufají, že se soutěžící cítili v Pardubicích příjemně.

Hanka Cihlová

DĚTSKÁ SCÉNA V HOLICÍCH

11. dubna 2008

Kulturní dům města Holic

Krajská přehlídka dětského divadla pro Pardubický kraj se letos vrá-

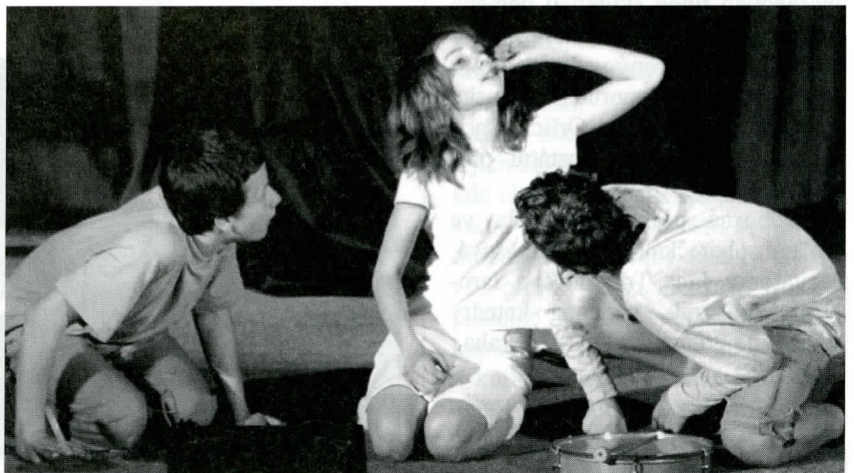
tila po třech letech do Holic, které jsou ochotny nabídnout organizátorům a souborům Kulturní dům se všemi svými prostory. Je sympatické, že Holice o tuto akci projevíly zájem také tím, že celou přehlídku přišel osobně zahájit starosta a všechna představení pozorně sledoval.

Celkem se do krajské přehlídky přihlásilo pět souborů. Inscenace tří z nich byly poznamenány dost zásadními problémy, a to inscenace **Čertovy nevěsty** ze ZŠ a MŠ Rudoltice a dále dvě inscenace **Dlouhý, Široký a Bystrozraký**, obě z Litomyšle, jedno z 1. ZŠ v Litomyšli a druhé z litomyšlské ZUŠ.

Další představení signalizovalo nadějnou cestu za tvořivým dětským divadlem a přednesem. Miniaturní recitační pásmo **Hádala se parapleta** dětského recitačního kolektivu Heřmaňáček DDM Ježovka z Heřmanova Městce (ved. Jana Řezáčová) zapůsobilo jako osvěžení. Jana Řezáčová navazuje tvořivě na poetiku svých rodičů Josefa a Jitky Řezáčových i na jejich styl práce s dětmi. I když pracuje se souborem teprve prvním rokem a pásmo vzniklo v několika posledních měsících (původně mělo jít jen o pořad pro akademii), děti ze souboru se na jevišti cítí dobře.

Šťastnou shodou okolností skončila letošní přehlídka dětského divadla v Holicích tím nejlepším - **Brémskými muzikanty**, které při-

DDS Veselé zrcadlo, Gymnázium Ústí n/Orlicí, foto Michal Drtina

DDS Veselé zrcadlo, Gymnázium
Ústí nad Orlicí, foto M. Drtina

pravil DDS Veselé zrcadlo z Gymnázia v Ústí nad Orlicí. Když jeho vedoucí Lenka Janyšová nabídla souboru dramaturzi známé pohádky bratří Grimmů z dílny Mirka Slavíka, prokázala tím, že má odhad pro možnosti a míru vybavenosti svých dětí i cit pro kvalitní text. Dramatizace umožňuje dětem, aby byly přirozené, aby se na jevišti cítily dobře, aby si mohly dobře a s potěšením pohlížet se známou pohádkou a aby navíc mohly prokázat, že disponují nemalými divadelními dovednostmi (dovednost jednat v situacích, nepopisně stylizovat různé, a to i zvířecí postavy atd.). Při diskusi s vedoucí doporučil lektorský sbor zvážit, zda je zcela funkční rámec inscenace (zkouška souboru) a dále zda by nestálo za to uvažovat o přirozenějším, civilnějším kostýmování zvířat (zejména chlapi nepůsobí v použitých trikotech dobře). Ale jednoznačně šlo o nejlepší inscenaci holické přehlídky a přesvědčivý doklad toho, že i scénář, který vznikl v jiném souboru za jiných okolností, může být inscenován jinou skupinou neméně tvořivě, pokud se ho chopí citlivý a divadelně poučený vedoucí. Proto lektorský sbor doporučil Brémské muzikanty z Ústí nad Orlicí k přímému postupu na celostátní přehlídku v Trutnově.

Odborná porota pracovala ve složení: herečka Jana Rubášová, recitátorka Jana Trojanová a Jaroslav Provozník, pedagog katedry výchovné dramatiky DAMU Praha.

*Ze zprávy Doc. Provozníka
vybrala Zdenka Kupřová*

KRAJSKÉ KOLO SOUTĚŽE V RECITACI DĚTÍ „DĚTSKÁ SCÉNA“ VE DNECH 17. - 22. 4. 2008 SÁL DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

V porotě střídavě zasedli Nina Martínková, Radka Matějčíková, Jana Portyková, Dominika Špalková, Lída Vlášková a Petr Kouba. Krajské přehlídky se celkem zúčastnilo 71 nejlepších recitátorů Pardubického kraje. Krajské kolo soutěže dětských recitátorů probíhalo za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Pardubického kraje.

I. kategorie:

17. dubna 2008 - HODNOCENÍ a několik myšlenek navíc: Do krajského kola postoupilo 18 recitátorů z předcházejících postupových kol. Kromě kratších básnických textů s pravidelnou veršovou a rýmovou strukturou - což je této kategorii vlastní a blízké - zazněly také prózy, svou délkou i obsahem vhodné pro věk první kategorie. Próz bylo sedm, básnických textů jedenáct, z toho jedna montáž ze tří kratičkových textů. Čtyři básně byly od Jiřího Žáčka. Tříčlenná porota pracovala ve složení Radka Matějčíková, Petr Kouba a Nina Martínková. Udělila čtyři ceny a čtyři čestná uznání:

1. místo: LUCIE PETROVÁ - za přednes krácené prózy Hany Lamkové Jak se Škubánek vyklubal;
 2. místo: NIKOLA FILIPI - za přednes prózy Jiřího Kahouna Jak kaprovi zvonilo v uších;
 3. místo: ANNA ROČNOVÁ - za přednes básně Věry Provozníkové O Budulínkovi;
 3. místo: MÍCHAL JIRUŠ - za přednes krácené prózy Františka Nepila Já Baryk a můj bažant.
- Čestné uznání: Šimonu Švihelovi - za přednes montáže tří básní od Jiřího Dědečka a Pavla Šruta s názvem Chobotnatí; Janu Svatošovi - za přednes básně Jana Vodňanského Dejte mi pastelku; Markétě Štejdířové - za přednes prózy Ludvíka Středy Ranní návštěva; Vilému Brandovi - za přednes básně Jiřího Žáčka Koncert v pekle.

V hodnocení porota vyzvedla poměrně vysokou úroveň předvedených vystoupení, ale zároveň upozornila přítomné pedagogy a rodiče na několik nebezpečí.

1/ Nebezpečí sevcivosti a zneužití dětské roztomilosti. Co říci chlapi, který poctivě splní vše, co po něm učitelka chtěla? Mluví nahlas, téměř až křičí. Pregnantně vyslovuje každé slovíčko, dává důrazy na všechna slova, která mu učitelka předepsala, délku pauz si v duchu odpočítává, aby nebyly ani moc krátké ani dlouhé. Prostě do puntíku splní všechna učitelčina přání. Jak to, že nedostal ani čestné uznání? A vedle

Závěrečné hodnocení poroty

toho jiný chlapec s řadou vážných prohrěšků proti správné výslovnosti, vypráví příběh se smyslem pro situaci, jako by ho viděl před očima tady a teď. Emocionálně získá publikum svou bezprostřední opravdovostí. Umístil se na třetím místě. Nabízí se otázka: Jaké použít metody, aby již dávno zafixovaný text znovu předneslo dítě uvolněně, s radostí z vyprávění, s novou chutí vystoupit? Je to kategorie, kde je dítě ještě málo zkušené a potřebuje opravdu kvalitní odborné vedení. Dospělý tu může mnoho pokazit (a pak se to těžce napravuje), anebo s hravostí - dítěti vlastní - zdolat první překážky a dovést je do vyšší kategorie.

2/ Nebezpečí falešných intonací a „kolovrátkovitosti“ ve verších s pravidelným rytmem a rýmem. Jev, který známe a čas od času se zejména v první kategorii objeví. Odvádí pozornost od toho - co říká, k tomu - jak to říká. Je potřeba, aby se dítě zbavilo zmechanizovaných návyků a zaměřilo se na obsah, na to, co říká, rytmus a rým se prosadí samy. (I když radost z rytmizovaného až zpěvného skandování říkadel a rozpočítadel si dítě pamatuje ještě z předškolního věku a tato vzpomínka je spojena s radostným zážitkem ze zvuku, pohybu a čarování, odpoutaného od malicherného obsahu směřujícího k tajemným obrazům a představám.)

3/ Nebezpečí, že se nepodaří sdělit „o čem“ to je. Nebezpečí říkání prázdných slov na úkor sdělování myšlenek, vyprávění příběhu. Jsou děti, které mají dar bohaté představivosti a dokážou ji sdělit. Jsou děti, které cvičíme v umění využívat vlastních zážitků a zkušeností a tyto vkládat pod text, který napsal někdo jiný. Prozradí to oči, kterými se dítě dívá dovnitř příběhu, dovnitř situace, a to, co vidí vypráví. Podařilo se to Lucii Petrové, která se umístila na prvním místě. Částečně se to podařilo i dalším dětem z první kategorie ve čtvrtek 17. dubna roku 2008 v Domě hudby v Pardubicích.

Zapsala Nina Martínková

II. kategorie

18. dubna 2008 - HODNOCENÍ
Do regionálního kola postoupilo 18 recitátorů. Porota pracovala ve složení: Lída Vlášková, Radka Matějčková a Jana Portyková.

Porota udělila:

1. místo: MIKULÁŠ SUCHODOL - J. Kolář: Z deníku kocoura Modročka;

2. místo: JOSEF OLIVA - M. Drijverová: Sísá Kyselá;

3. místo: MATĚJ NÁROŽNÝ - P. Ouředník: Jak princ Čekanka doběhl na palouk...;

čestné uznání: Doubravka Jansová - E. Uspenskij: Bylo jednou jedno slůňátko; Ondřej Mach - A. Mikulka: O pokažené válce; Jaroslava Kubová - G. Ruck-Pauquetová: Co se rýmuje na rosomák?; Damiána Jansová - V. Šarov: Jak Hafik pěstoval kopretiny.

Porota se shodla na poměrně vyrovnané úrovni recitátorů. Jako problematický se jevil výběr textů - především jejich délka, kterou interpreti nebyli schopni zvládnout a přehledně a logicky text „vybudovat“. Ve výběru převažovaly texty prozaické s četnými dialogy, ve kterých se ukázala schopnost (či neschopnost) volit adekvátní a přirozené prostředky pro dialogové jednání postav. Objevily se interpretace s falešnými hlasovými stylizacemi - některé až na hranici únosnosti v hlasové forzi. Překvapilo nás, kolik recitátorů mělo problém s hlasivkami a hlasovou hygienou vůbec. Objevily se tradiční problémy doprovázející recitátory II. kategorie - vnější, prázdné (většinou implantované) gesto, falešné intonace, kouzlení slovy bez vnitřní představy, rytmizace, nelogické pauzy, kvalita výslovnosti hlásek, absence koncovek.

Jana Portyková

III. kategorie

21. dubna 2008 - HODNOCENÍ
Zúčastnilo se 20 recitátorů, kteří měli připraveny dva texty. V prvním kole recitovali všichni. Zaznělo patnáct próz a pět básní, z nichž dvě byly Stránky ze sešitu Jacquese Pré-

verta a zbylé tři básně od Jiřího Žáčka. Do druhého kola postoupilo 11 recitátorů. Slyšeli jsme šest próz a pět básní. Porota pracovala ve složení: Lída Vlášková, Petr Kouba a Nina Martínková. Udělila tři ceny a tři čestná uznání.

1. místo s postupem na Dětskou scénu v Trutnově: MICHELE FULLIÉROVÁ - za přednes Macourkova Vajíčka a Válkovy básně Kdo má klíč;

2. místo s postupem na Dětskou scénu v Trutnově: ONDŘEJ KOUCOUREK - za přednes Prévertovy Stránky ze sešitu a Vysockého Písně o kamarádovi;

3. místo: LUDMILA VLČKOVÁ - za přednes textu Jana Wericha Lev a notes a úryvek z knížky Pauly Danzingerové Ambra Černá;

čestné uznání: Petře Pohankové za přednes úryvku z knihy Daisy Mrázkové Auto z pralesa; Kristýně Měchurové za přednes textů Jamese Thurbera O ztřeštěně odvážném myšákově a kočce opatrnici a Ivana Krause Zdraví-nemocní; Dagmar Drahošové za přednes úryvku z knihy Astrid Lindgrenové Děti z Bullerbynu. Mezi recitátory třetí kategorie se představila řada budoucích zajímavých osobností. Co se ještě neprosadilo ve výkonu, dalo se vytušit z vystupování, mluvy a osobního šarmu každého z nich. Je třeba si uvědomit, že je mezi nimi velké věkové rozpětí od jedenácti do třinácti let. Každé dítě je jinak vyspělé, jinak se vyvíjí myšlenkově a citově. Opouští je dětská bezprostřednost, mají potřebu pracovat vědomě s nově nabytými dovednostmi. Někteří chlapci i děvčata mutují. V dramaturgii převažovaly prózy ze současnosti, příběhy, vyprávění, humor, něco co je známé, podobné jejich každodenním starostem. Tam, kde obsah textu přesáhl jejich dosažitelné životní zkušenosti, se jim samozřejmě nemohlo podařit sdělit vše plně a plasticky. Jako příklad poslouží přednes celé nezkrácené kapitoly Jak byla Olinka mrtvá z knihy Ireny Douskové Hrdý Budžes nebo Jeptiška ze Zpěvů sladké Francie. Naopak dětsky naivně pů-

sobily přednesy textů se zvířecími hrdiny určené pro mladší děti. Opět se potvrdila stará známá pravda, že každý dětský věk má své téma a nic se nedá podcenit, přeskochit ani uspěchat. To, co dítě potřebuje, je kvalita, dobrá literatura a poučený dospělý. "Člověk pro dítě", který chápe, vede, poslouchá a nabízí. Často porota doporučovala věnovat pozornost celkové výstavbě sdělení. Začátku, konci a myšlenkovým celkům. Ne „číst z paměti“ od čárky k čárce. Jít „po obsahu“, nedržet se otrocky interpunkce a grafického členění napsaného, ale myšlenek vyprávění. Jak děti vyspívají, jsou schopny pracovat s výrazovými prostředky vědoměji a poučeněji. Dokáží se zbavovat i výslovnostních nešvarů, kterých bylo v této kategorii početně. Mezi texty zazněly i náročné básně Seiferta a Holana, obtížné formálně i obsahově, ozvláštňené metaforou s náznamy lyrické reflexe. "Přesná jsou hodin kyvadla, // však racek času vysmívá se." Na ně recitátorky ještě „nedosáhly“. I přes vyřčené výtky byla úroveň dobrá, mezi vystupujícími a publikem zajiskřila pozitivní energie.

Nina Martínková

IV. kategorie

počet soutěžících: 15

Postup do národního kola:

1. místo: DAVID MACHÁČEK,
ZUŠ Chrudim
I. Kraus: Medová léta
A. Mikulka: O pokažené válce
 2. místo: ADAM SMOLEK,
ZŠ Pomezí
J. Bedáň: Sen
P. Šabach: Občanský průkaz
 3. místo: VÁCLAV FRANCOUZ,
ZUŠ Chrudim
JAN PODEŠVA,
ZŠ Palackého M. Třebová
- Čestné uznání:
DENISA DAŇKOVÁ,
Dramatická školička Svitavy
KATEŘINA SLEZÁKOVÁ,
ZUŠ Chrudim

Hana Cihlová

SNĚHOVÉMU BRNĚNCI *se mimořádně daří*

Pátý ročník krajské přehlídky venkovských divadelních souborů v Pardubickém kraji se konal 25. až 27. dubna 2008 v Brněnci - Moravská Chrástová a znovu se prokázalo, že Sněhovému Brněnci se mimořádně daří a to díky nadšení domácího souboru, zájmu města, sponzorů, účasti vnímavého publika a především úrovní souborů, které zde vystupují.

Postupně porota (František Laurin, Alexandr Gregar, Dušan Zakopal) viděla spolu s diváky nejprve **místní soubor Eduarda Vojana** s ambiciózní inscenací *Maryši bratří Mrštíků*, inspirativní především proto, že klade provokativní otázky o formě inscenování české klasiky. Za inscenaci *Maryši* dostal soubor řadu hereckých ocenění a byl nominován na Krakonošův divadelní podzim do Vysokého nad Jizerou. Divadelní soubor **Ledříček z Klášterce nad Orlicí** si zahrál revue *Ostrov dynamit od Voskovce a Wericha* - bez písní a hudební složky pro tento žánr tak nezbytné, ale i s hereckými výkony, které nepřekročily „jevištní rampu“, tedy s menší diváckou odezvou. **Divadelní klub Makov** uvedl hru *Ferdinanda Olivy Lásky* divy tvoří, desítky let nehraného dramatika, patřícího kdysi do skupiny populárních autorů ze začátku dvacátého století. Diváci ocenili soustředěnou a vkusnou práci souboru, porota i zajímavou dramaturgickou volbu, která úspěšně hledá v oblastech téměř zapomenutých.

Divadelní soubor Tyl Králíky uvedl moderní frašku *Ray Cooneyho Prachy? Prachy!* s nevšedním nasazením a přesným smyslem pro zvolený žánr. Inscenace je budována v přesných situacích, jednání postav připomíná běh plný překá-

žek, odboček i zákrutů, herci předvedli postavy v komediálních situacích uvěřitelně a s nezbytnou mírou komediální nadsázky, navíc velmi zvládnutými stylovými prostředky. Ohlas v hledišti a salvy smíchů svědčí o nadprůměrnosti inscenace, stylově celistvé a vkusné. **DS Tyl Králíky** získal řadu hereckých ocenění i cenu za inscenaci a doporučení na Národní přehlídku ve Vysokém nad Jizerou.

„**Jetelova kronika Chvaletického divadla**“, tak zněl název půvabného autorské dílka Ivana Loňka, které s humorem a cimrmanovským nadhledem představuje fiktivní bytost Karla Jaromíra Jetela. Soubor si tradičně pohrává s fantazií, má velké komediální nasazení, hravost a bezprostřednost. Radost ze hry se přenášela do hlediště. **Ivan Loňek** získal cenu za textovou předlohu a režijně herecký přínos v inscenaci a členové souboru **Čestné uznání** za kolektivní podíl na této inscenaci.

Kroužek divadelních ochotníků z Dolní Dobrouče prokázal, že textu *Zelňačky René Falleta* v drammatizaci Alexandra Gregara dobře rozumí, že je schopen předat z jeviště základní humanistické poselství o potřebě přátelství a překonávání samoty. Představení pěkné, i když v závěru trochu monotónní.

Postupová přehlídka **Sněhový Brněnec** přinesla nevšední zážitky divákům této malé obce a pro samotné divadelníky - v případě inscenací *Maryši*, *Prachy? Prachy!* a *Jetelovy kroniky* i pěknou inspiraci.

(Dušan Zakopal,
Zpráva poroty, kráceno)

DOSPĚLÍ (pro radost) DĚTEM 2008

Havlíčkův Brod, 5. - 11. května
Lektorský sbor:
Luděk Richter,
Daniela Weisssová, Josef Melena

Na přehlídce bylo k vidění dvádnáct inscenací, z toho šest soutěžních. Opakovaly se trvalkové problémy předchozích let, především nevalná dramaturgická východiska v podobě pramálo dramaticky nosných a nepřiliš logických her, jakož i minimální práce s mizanscénou. Setrvale potěšující je naopak chuť a energie vkládaná do něčeho tak málo oceňovaného a lukrativního, jako je divadlo pro děti. Havlíčkobrodská přehlídka byla jako obvykle příjemným setkáním lidí, kteří mají divadlo pro děti rádi, což dokazují tím, že ho dělají a také o své práci chtějí něco slyšet.

Porota udělila dvě ceny:
- **Cenu DS Jiří Poděbrady** za tvořivý přístup k pohádce Kocour v botách.

- **Cenu Šumavskému ochotnickému spolku Prachatice** za komunikaci s dětským divákem v inscenaci Dlouhý, Široký a Bystrozraký - spojenou s nominací na celostátní přehlídku Popelka v Rakovníku.

- **Cenu rady VSVD** navrhuje udělit Sdružení Adivadlo Havlíčkův Brod za dlouholeté obětavé a úspěšné organizování této přehlídky.

Luděk Richter, předseda poroty

Celý týden, od pondělí 5. května, kdy byla zahájena výstava dětských výtvarných prací, přes čtvrtek, kdy ulice Havlíčkova Brodu osvěžil pohádkový průvod městem, až do pozdního nedělního odpoledne, kdy se zavřela opona za posledním divadelním představením a lektorů vyjádřili své poslední postřehy a úsudky, probíhala přehlídka Dospělí (pro radost) dětem. Nastal de-

finitivní konec, ovšem pořadatele ještě čekalo mnoho hodin práce spojených s likvidací výstavy, odbavením posledních souborů a nezbytným uklidem všech vytížených prostor.

Přehlídka v Havlíčkově Brodě měla svoji tradiční úroveň, představeními počínaje a celkovou organizací a péčí o hosty konče.

A je třeba poděkovat i lektorům, Luděku Richterovi, Dádě Weisssové a Pepíku Melenovi, za citlivý přístup k hracím, režisérům i výtvarníkům souborů a za zodpovědný přístup k mnohdy nejednoduché práci, tolik užitečné a akтеры představení žádané.

Karla Dörrová

SOUTĚŽNÍ PROGRAM PŘEHLÍDKY:

DS J. Honzla Humpolec

Karel Čapek: **Doktorská pohádka**
režie Hana Augustová

Šumavský ochotnický spolek Prachatice
K. J. Erben:

Dlouhý, široký a bystrozraký
režie J. Popiel

Divadelní spolek J. N. Štěpánka Chrudim
Lisická, Bourek:

Ženich pro čertlci
režie Karel Bříza

Divadelní spolek „Jiří“ Poděbrady
Jiří Teper: **Kocour v botách**
režie Vojtěch Říha

DS Jana Lišky Třešť

Jan Kratochvíl:
Černokněžník a sluníčko
režie Anna Fenciková

DS Erben Miletín

Jaroslav Koloděj:
Jak čert vyletěl z kůže
režie Vladimír Kněžourek

SKOBA

SKutečská Ochotnická BANDA

Tak jsme tady! Veřejnosti jsme se poprvé představili v neděli 15. června v Kulturním klubu ve Skutči. S nadšením a chutí oživit dlouholetou, ale současně již řadu let spící tradici ochotníků v našem městě, jsme více než před rokem začali s vyhledáváním vhodné hry pro začátek a hlavně dalších bláznů, kteří by rozšířili naši hrstku statečných. Šlo to ztuha. Zájemci sice přicházeli, ale zase rychle odcházeli - to když pochopili, že divadlo není jen zábava, ale také povinnost, práce a hlavně odpovědnost vůči ostatním. Takže nás zůstalo opět jen pár. O to víc jsme však akční, plní nápadů a doslova všeho schopní. Naše premiéra to snad (alespoň podle ohlasů diváků) potvrdila.

Vybrali jsme si k ní dvě aktovky - Matura a Na cestě na věčnost - od Václava Romana z Teplic, který je poskytnul volně na internetu (bude-li tyto řádky číst, moc děkujeme). A pak jsme dopisovali, přepisovali a upravovali tak, aby výsledek odpovídal našim představám a obsazení. S každou další zkouškou přibývalo scén, gagů a situací, až jsme se v tom někdy sami nevyznali a naše profesí dosud nepolíbené rejžačky (Petra Polanská a Milada Valečková) si div vlasy netrhaly...

Až nastal ten památný nedělní podvečer a my s malou dušičkou a becherovkou v žilách (rovněž malou) netrpělivě postávali za oponou a čekali, až dozní tóny naší hymny (čtete dobře, máme mezi sebou i výtvarníka a muzikanta v jednom) a my budeme předhozeni... psům. Psům? Kdepak! Byli to rozkošní mazlíčci... Už od prvních scén nás zahrnovali svým laskavým smíchem a hřejivým potleskem a my hráli a tančili jako ještě nikdy! Ne že bychom občas nezapomněli text, ale mezi námi - kdo to pozná, když nehrajete zrovna Shakespeara?

Takže jsme tu a povzbuzení prvním úspěchem sprádáme další plány. Na to pravé „velké divadlo“ si zatím opravdu ještě netroufáme, ale v hlavách už nám zní možná budoucnost: ...pohádka?... zpracování děl skutečných osobností?... pověsti z okolí? ...střípky z rodinného života každého z nás?...

Jste-li na nás zvědaví, podívejte se na www.skoba.cz, případně by měly být ještě funkční stránky www.ochotnici.blog.cz. Můžete se na nás podívat, poslechnout si naši hymnu nebo nám napsat. Budeme rádi.

Vám všem posíláme naše první ZLOM VAZ.

SKOBA

CO NOVÉHO v Lomnici nad Popelkou

Divadelní soubor **J. K. Tyl v Lomnici n. P.** v současné době nacvičuje hudební komedii Glenna Webstera **Plukovník chce spát** v režii Ládi Sezimy. Tuto komedii uvede 25. 7. t. r. v Tylově divadle na zahájení Lomnického kulturního léta - letos již 14. ročníku.

Další premiérou v letošním roce bude **Nušičova Paní ministrová** v režii Ládi Nováka opět na jevišti Tylova divadla, a to v měsíci říjnu.

Na repertoáru zůstává pohádka Jaroslava Koloděje **Ježibaby z Babína** a Bukovčanův **Než kohout zazpívá**. Pro padesátku členů spolku výbor spolku pořádá zájezdy do divadel v Praze a Mladé Boleslavi. Oblíbené jsou i každoroční tajné výlety. Vyvrcholením činnosti spolku je pořádání oblastní postupové přehlídky Jizerské oblasti. XII. ročník se bude konat 5. - 8. 3. 2009 v lomnickém Tylově divadle.

Ladislav Novák

<http://www.dstlomnice.wz.cz/>

JAK JSME HRÁLI BUDŽESE

Poslední listopadový den loňského roku byl dnem slavnostní derniéry inscenace divadelní hry Ireny Douskové **„HRDÝ BUDŽES“** v nastudování divadelního souboru VICENA v Ústí nad Orlicí.

Tato hra proslavená příbramskou verzí s Bárou Herzánovou v hlavní roli, se v podání ústeckoorlických ochotníků dočkala nebývalých 45 repríz, což je pro amatérskou scénu jistě výjimečný výsledek. Když v roce 2004 předseda souboru a režisér **Jan Štěpánský** shlédl právě příbramskou inscenaci, hra jej pohltila nejen svým provedením, ale především obsahem a určitým poselstvím. Rozhodl se „Budžese“ nacvičit s ústeckými ochotníky, ale k její realizaci nechtěl ani zdaleka kopírovat Příbram a zvolil zcela jiný přístup a prostředky.

Loutky představující řadu aktérů děje nahradil živými herci, kteří převzali hned několik rolí najednou, takže vedle hlavní protagonistky Helenky vystupovalo ještě deset herců a dalších deset členů souboru zajišťovalo techniku a inspicí. Režisér tak vyřešil hned dva záměry.

Divákům usnadnil lepší orientaci v rychlém sledu děje a zapojil do aktivní činnosti velkou část souboru. Šťastnou ruku měl zejména ve výběru představitelky osmileté školáčky Helenky Součkové. Tuto stěžejní roli, tvořící páteř celého představení, svěřil **Heleně Lochmanové**, matce čtyř dětí, zdravotní sestře pracující v nepřetržitém nemocničním provozu, která v souboru dosud odehrála jednu „čurdu“ a roli „nápovědky“. Že se to povede, tomu věřil zpočátku snad jen režisér. Výsledek ale předčil všechna očekávání. Odvaha rejži se vyplatila. Helenka v podání Heleny Lochmanové byla opravdová školáčka, trápící se svými starostmi ve škole i doma v soukromí. Diváci uvěřili tomu, že mají před sebou v mnohém naivní, ale jinak velmi zvědavou školáčku. Zaslouženě si získávala jejich sympatie i obdiv a v několika případech okouznila i členy odborné poroty, kteří nešetřili chválou. V Červeném Kostelci získala cenu za nejlepší ženský herecký výkon a přísný předseda poroty Císař dokonce prohlásil: „Režisér objevil hvězdu!“ Obdobného ocenění se dostalo Heleně i na národní přehlídce seniorského divadla ve Znojmě, nebo ve Štramberku.

Helenčino vyprávění doprovázela řada spojovacích scének a dobových výstupů připomínajících Husákovské Československo sedmdesátých let minulého století. Řada převleků a náročná choreografie Dany Holubářové, kladly velké nároky na celý kompars, který kryl Helence záda. Odborníci sice přemíru scének kritizovali ve smyslu méně by bylo více, ale ohlasy diváků, kterým právě tyto „vstupy“ připomínaly dobu teprve nedávno minulou, byly spontánní.

Kolem „Budžese“ se vytvořila vynikající parta, která vydržela po více než dva roky putovat po českých a moravských městech, vesničkách a přinášet lidem pobavení, ale i příležitost k zamyšlení, což je to před nemnoha lety vlastně prožívali a připomínat, že by se něco podobného už nikdy nemělo

opakovat. Dokázala vždy za to vzít, když to bylo třeba, dokázala zaplnit nenadálou mezeru, když smrt sáhla do jejich řad. Ale dokázala se i překrásně bavit, když se zrovna nehrálo. Herci dostali příležitost, o níž se jim v počátcích nácviku ani nezdálo. Každý dostal asi deset rolí. Mysleli si, že se v několika větech nebudou moci patřičně využít, ale skutečnost ukázala, že si tam každý z nich našel svou zajímavou hereckou příležitost.

Ústečtí s „Budžesem“ objeli celé Východní Čechy, ale i několik moravských měst (Znojmo, Napajedla, Štamberk, Hustopeče). Zahráli si i v Divadle Antonína Dvořáka v Příbrami. Škoda, že zájezd na který se všichni moc těšili nevyšel tak, jak si jej představovali. Po 45 reprízách se tedy imaginární opona za ústeckou inscenací Hrdého Budžese zavřela naposledy (i když byl ještě další zájem). Jak se říká v nejlepším se má přestat.

Představení bylo věnováno všem sponzorům, kteří pravidelně podporují činnost divadelního souboru Vicena a všem přátelům ochotnického divadla. Slavnostní náladu zcela zaplněného Roškotova divadla umocnilo již přivítání v předsálí divadla spojené s malým občerstvím, ale především přítomnost autorky **Ireny Douskové**, která to stihla alespoň na derniéru. Její rozzářené oči a široký úsměv na tváři v průběhu představení a veliká kytička pro představitelku Helenky nakonec, bylo tou největší poctou nejen pro Helenu Lochmanovou, ale i pro režiséra a celý soubor.

Hrdý Budžes se zařadil co do počtu repríz hned na historicky druhé místo za nepřekonatelnou inscenaci „Vévodkyně valdštejnských vojsk“ v režii Saši Gregara z osmdesátých let minulého století. Titulek k tomuto článku jsem si vypůjčil ze stejnojmenné pamětní brožurky, kterou vydal soubor u příležitosti slavnostní derniéry. Útlá brožurka poskytuje pohled na veselé i smutné dění kolem „Budžese“, pohledem nápořdky Lenky Karbulkové, která měla za úkol zaznamenávat zá-

kladní údaje o počtech diváků apod. Vedle toho zaznamenávala a glosovala dění kolem každého představení svým neopakovatelným literárním ztvárněním. Vznikl tak neobvyklý dokument o složitosti, námaze, obětavosti ale i krásné práci divadelních ochotníků, kteří pro divadlo nechávají na jevišti kus svého srdíčka.

Dnes už je Hrdý Budžes dávno minulostí a „budžesáci“ se rozhodli, že budou tak trochu relaxovat při nácviku pohádky pro děti. Ó jak hluboce se zmýlili! Hráť pro děti je mnohem těžší než pro dospěláky, ale to je už jiná kapitola.

Pavel Sedláček

Překrásný májový večer v Chlumci

O představení divadelního souboru Klicpera Chlumec nad Cidlinou bylo napsáno mnohé. Velký článek o souboru samotném napsal „domácí“ Josef Komárek v šestém loňském čísle Amatérské scény. Na jejích stránkách se „Dopisem chlumečkům“ vyznal z třicáté reprízy Sugar pan doc. MgA. Ivo Krobot. Vyznává se tam ze svých pocitů, který ten večer z představení měl.

My z Luže jsme se do Chlumce na pozvání Klicpery vydali v sobotu 19. května. Byl to velmi pěkný slunečný májový den. V Chlumci „dávali“ čtyřicátou první reprízu. Jako vždy doma - byla opět vyprodaná. To se to hraje. A na závěr při děkovačce - těch „opon“ nepočítaně! Skvělé představení na scéně krásného divadla způsobilo, že tato sobota byla pro nás opravdu překrásná, a nejen pro nás. Vše umocnilo setkání se souborem po představení v jejich klubovně do časného rána. A trvalo by ještě déle. Bylo o čem se bavit, protože společných témat je mnoho. Když je parta lidí, kteří

dělají skvělé ochotnické divadlo (jak již mimo jiné napsal pan doc. Krobot) a umějí se výborně bavit, stává se čas nepřitelem. Představení Sugar bude ozdobou letošního Košumberského léta (9. 8. 2008).

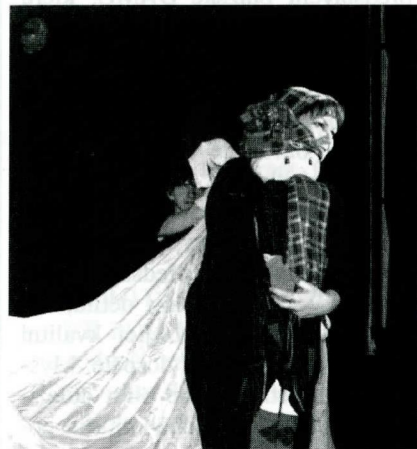
V Chlumci jsme dohodli všechny potřebné technické záležitosti, aby soubor mohl u nás hrát v plném složení. Totiž - v takovém počtu jsme v Luži naposled hráli před více než dvaceti lety hru od Nestroye Lumpacivagabundus.

Chlumečáci, bylo to moc fajn, díky za to! Už se na Vás těšíme. Doufáme, že se u nás budete stejně dobře cítit i Vy.

Za lužské Milan Zlesák

DS TYL Moravská Třebová píše

Dál bojujeme, tak jako po odchodu Marie (Sekáčové), a změna k lepšímu v nedohlednu. Ani nevíte, kolikrát už jsme si říkali, že to asi definitivně zabalíme, ale nějak nám to ta naše láska k ochotničení nechce dovolit. Takže se dál každý čtvrtěk scházíme a čekáme, kolik ze nás přijde - zda tolik, abychom vůbec byli schopni zkoušet. Tragický nedostatek lidí je neustále náš NEJ problém.

D I V A D E L N Í

V neděli jsme si odehráli derniéru pohádky o Malé čarodějnici. Musím soubor pochválit za to, s jakou radostí a nadšením jsme si společně sami vyrobili všechny čarodějnice, které v pohádce vystupují (ať už na deštníku nebo v rukách herců). Každý pěkně aspoň jednu, a to včetně těch nejmenších. Takže s trochou nadsázky se dá říct, že jsme teď ne-

jen divadelní soubor, ale i kroužek lidové tvořivosti.

Teď se musíme rozhodnout, co připravíme dětem na letošní konec roku.

Také jsme měli již téměř dodělané Treperendy, které jsme chtěli zahrát dospělým, aby věděli, že stále pokračujeme, ale bohužel to vypadá, že už je až k premiéře nedo-

táhneme. (Zřejmě nemusím dodávat, že kvůli nedostatečnému počtu herců...)

Takže jak říkám, nic nového, nic lepšího...

*Zdravím za celý náš mini-soubor
Kateřina Vašková*

bude...

*** POZVÁNÍ NA FESTIVAL EJHLE, LOUTKA 2008

Ejhle, loutka byl divadelní festival u kapličky Pod Suticí založený Olgou Strnadovou v roce 1999. Konaly se tři ročníky, poté tato příjemná letní tradice zanikla. Cílem občanského sdružení Lay.no, je festival obnovit a rozšířit ho o další umělecké žánry jako jsou hudební vystoupení, výstavy atd.

Cíl projektu: Nabídnout publiku ze Žamberka a okolí bohatý kulturní program, pozvat je na některá představení pražské DAMU, které by jinak nemělo možnost zhlédnout. Připravit pro ně příjemné místo k setkání v krásném prostředí na soutoku řek Divoké Orlice a Rokytenky. Pozvat je na občerstvení (grilované klobásky apod.) či do čajovny, která bude součástí festivalu. Přizvat jak soubory, které budou hrát malá loutková představení pro maminky s nejmenšími dětmi, tak proslulé spolky nabízející kvalitní zábavu pro mládež a dospělé. Myslíme, že festival bude plnit důležitou roli v nedostatečné kulturní po-

Johana Vaňousová a Olga Strnadová,
foto Jan Merta

litice města a rozšíří jeho občanům obzory na poli alternativního a loutkového divadla.

Cílová skupina: Odpoledne děti od tří let s doprovodem, navečer děti od 8 do 15ti let, večer mládež a dospělí.

Předpokládaný termín: 30.8. 2008

Předběžný program festivalu:

- Odpoledne: loutkové pohádky pro nejmenší v podání studentů KALD DAMU.
- Navečer: Loutkové představení pohádky Karla Jaromíra Erbena Živá voda, speciální projekt Hany Voříškové a Johany Vaňousové, který zahraje 7 loutkářských souborů najednou.

- Večer: Vystoupení pro mládež a dospělé – Dočasné duo, Žamberk, Divadlo na cucky Olomouc, studenti DAMU Praha, hudební těleso Galantní jeleni Brno a 5PBD Praha atd.
- Po celý den: výstavy fotografií Venduly Knopové (Reklamní fotografie na Fakultě mediálních studií ve Zlíně), Kláry Klepáčkové (KČD DAMU), Milana Hajna (KALD DAMU) a Jana Popeláře. Čajovna, občerstvení...

Pořadatel:

Občanské sdružení Lay.no, o. s. se sídlem v Orlické ulici 1103, 564 01 Žamberk, registrováno u Ministerstva vnitra 9.1. 2008, IČO 22688595, předseda Johana Vaňousová, studentka herectví na KALD DAMU, Praha.
www.layno.cz

Máte-li nějaký divadelní, hudební či jiný výstup, počín, těleso, moc rádi Vás zařadíme do programu. Samozřejmostí je proplacení cesty, honorář, občerstvení a pro zájemce i výlet po Orlických horách. Přijďte strávit poslední prázdninové dny k malebnému soutoku řek Orlice a Rokytenky!

ZVEME VÁS DO MALÉ SCÉNY Ústí nad Orlicí

Po pěti letech úporného snažení a usilování se dočkala ústeckoorlická Malá scéna nezbytné rekonstrukce. Budova, kde mnozí z Vás divadelníků účinkovali, doznala radikální dispoziční změny zejména v zázemí pro umělce. Nové a moderní je samozřejmě světelné a zvukové vybavení, jevištní technologie, vybavení kina a interiéry. Malá scéna je tak plnohodnotný kulturní objekt, který díky variabilnímu hledišti umožňuje různorodé využití. V rámci rekonstrukce se neustále řešila otázka, kdo bude objekt spravovat a provozovat. Proti původnímu provozovateli, příspěvkové organizaci města KLUBCENTRUM, se ozývaly kritické hlasy a ve městě byla vyvolána poměrně ostrá mediální diskuse. Vedení města nakonec vyřešilo situace nejspřavedlivěji a na nového provozovatele vyhlásilo výběrové řízení, do kterého se mohl přihlásit opravdu každý. Město stanovilo podmínky provozu, vyčíslilo nájemné, provozní náklady za energie, specifikovalo výši příspěvku na zajištění kulturní činnosti a poskytlo dostatečný časový prostor pro předložení nabídek. Uchazeči byli čtyři a jejich nabídky posuzovala nejprve hodnotící komise a posléze rada města.

A teď to nejdůležitější a podstatné, do soutěže se přihlásilo i nově založené občanské sdružení MALÁ SCÉNA Ústí nad Orlicí tvořené čtyřiceti nadšenců, kteří „chtějí spasit svět“. Jsou to Petr Hájek, Lenka Janyšová, Věra Hájková a Kateřina Sloupenská. Mnozí z vás se s námi znáte a víte o nás. My známe mnohé z vás a víme o vás. A protože naše sdružení, jak konstatovala komise i rada města, předložilo nejvýhodnější a nejlepší nabídku, budeme od září letošního roku provozovat Malou scénu!

Takže, divadelníci, výtvarníci, filmaři, muzikanti, cestovatelé, literáři, a vy všichni, kteří máte co nabídnout, NABÍDNĚTE. Rozpočet nemáme závratný, natož pak bezedný nebo ztrátový, ale nějaké ty drobné na honorář a dopravu najdeme. Vítejte náměty a nápady, máme prostor pro přehlídky či semináře, besedy nebo workshopy, projekce či performance. Těšíme se na Vás! ... a na zdraví!

MALÁ SCÉNA

Ústí nad Orlicí, o.s.

Petr Hájek, Hradební 37,
562 01 Ústí nad Orlicí

tel. 777 736 337

e-mail: hajek@muuo.cz

nebo verka.hajeczek@seznam.cz

Jednota divadelních ochotníků
„Jaroslav“, město Luže
s finanční podporou
Pardubického kraje

KOŠUMBERSKÉ LÉTO 2008

ČERVENEC – SRPEN
2008

Vážení návštěvníci, diváci, ještě nám v hloubi duše doznívá kulturně společenský ruch na nádvoří hradu Košumberk z předešlého roku a další ročník Košumberského léta je opět tady. Nechci vyčíslovat, kolikátý již v pořadí, ale je zřejmé, že za dobu své existence oslovilo nemalý počet příznivců kulturního a společenského dění z blízkého i dalekého okolí. Rovněž nás těší, že každý rok přicházejí stále noví a noví zájemci o tento projekt podporovaný městem Luže a Pardubickým krajem.

Za dobu své existence vstoupilo Košumberské léto do povědomí lidí natolik, že je bráno jako tradiční součást letního programu na Košumberku. Nádvoří hradu tak během letních prázdnin každoročně

ožívá a přispívá ke kulturnímu dění ve městě k nemalé radosti všech zúčastněných pořadatelů.

Letos, stejně jako v letech minulých, je připraven program s bohatou nabídkou žánrů, ve kterém si jistě každý z Vás vybere ten svůj osobitý.

Přejeme Vám pěkné prožití letních prázdnin, mnoho nevšedních zážitků z Košumberku a těšíme se na Vaši přízeň i v letech dalších.

Jiří Kudláček, předseda JDO
„Jaroslav“ Luže

Program

KOŠUMBERSKÉHO LÉTA

ČERVENEC

- PARDUBICKÁ FILHARMONIE, řídí: Roberto Montenegro (Uruguay)
- Divadelní soubor J.N.Štěpánka Chrudim uvede hudební komedii Petra Doležala na motivy Oskara Wildeho THE CANTERVILLE STORY, režie: Martin Šíma, Luboš Capoušek
- KONCERT ŠEUCOUSKÉ MUZIKY, známé populární dechové kapely ze Skutče
- Rytířská klání na hradě - FORTIS – skupina historického šermu. Dny plné šermířů, kejklířů, kramářů. Zbrojnice, Vikingové, mořští vlci, kejklířská vystoupení, dobové tance atd.
- Loutkový divadelní soubor JULIE a spol. Praha uvede úpravu pohádky bratří Grimmů DUPIŇKA PIŠTIVRÁTEK, úprava: František Watzl – kolektivní režie
- KOŠUMBERSKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL, účinkují kapely: Veena59, The MOOD, Folk3-mail, Please the Trees, OTK, Sunset Blvd

SRPEN

- SOBOTA 2. SRPNA 2008
VE 21.15 HODIN,
nádvoří hradu Košumberk
Ořechovské divadlo Ořechov
u Brna uvede třeskutou frašku

Paroháči aneb...

Vlastimila Pešky a Jean Baptiste Molière **PAROHÁČI ANEB ČERVENÉ KALHOTY**,
režie: Vlastimil Peška
SOBOTA 9. SRPNA 2007
VE 20.30 HODIN
nádvoří hradu Košumberk
Divadelní soubor V. K. Klicpery Chlumec nad Cidlinou uvádí muzikál podle filmového scénáře Petera Stoneho a Jula Styneho **SUGAR – NĚKDO TO RÁD HORKÉ**,
režie: Jaroslav Málek

- **SOBOTA 16. SRPNA 2007**
VE 21.00 HODIN
nádvoří hradu Košumberk
Divadelní soubor (a)Maťák Pardubice uvádí autorskou komedii se zpěvy Kateřiny Prouzové **ÚNOS ANEB ČERVENOBÍLÁ KOMEDIE**,
režie: Kateřina Prouzová
- **SOBOTA 23. SRPNA 2008**
VE 20.00 HODIN, sál klubovny Hamzovy odborné léčebny Košumberk Margit Klepáčová, Camilo Caller, Pavel Fischer uvedou **LIDOVÁ PÍSEŇ V KLASICE**. Projekt založený na spojení lidové hudby s hudbou klasickou v netradičním hudebním spojení houslí, cello a bicích. Zazní skladby inspirované písněmi českými, moravskými, cikánskými, ale také španělskými, rumunskými a skotskými.

KLUBCENTRUM

v Ústí nad Orlicí

ve spolupráci
s Divadelním souborem VICENA
Ústí nad Orlicí
a městem Ústí nad Orlicí
vyhlašují
1. ročník

Ústecké přehlídky ochotnických divadelních souborů 2008/2009
o cenu Hynka Viceny
ORLICKÁ THÁLIE

Přehlídka je otevřená všem ochotnickým divadelním souborům. Na základě výběru, který provede komise jmenovaná pořadatelem, se uskuteční čtyři soutěžní představení: dvě na podzim 2008, dvě na jaře 2009. Inscenace budou zařazeny jako premie do divadelního předplatného. V rámci přehlídky proběhne hodnocení jednotlivých představení formou hlasování diváků. Divadelnímu souboru, jehož inscenace získá nejvyšší hodnocení, bude udělena **CENA HYNKA VICENY**.

Vyhodnocení proběhne a cena bude předána při zahájení 2. ročníku této přehlídky na podzim 2009. Soubory, které mají zájem o účast, v přihlášce uvedou název souboru, adresu, kontaktní osobu, název hry a autora, alespoň dva termíny, kde bude možno inscenaci zhlédnout – lze zaslat videozáznam, nebo DVD. Pořadatel uhradí vyfakturované náklady na dopravu, režijní náklady ve výši 1 000,- Kč, občerstvení.

Přihlášky zasílejte:
KLUBCENTRUM
v Ústí nad Orlicí,
Lochmanova 1400,
562 01 Ústí nad Orlicí
info@klubcentrum.cz

PARDUBICKÉ POETICKÉ SETKÁNÍ

Oddělení kulturních služeb při Krajské knihovně v Pardubicích pořádá v rámci Městského festivalu Pardubice 2008 již 12. ročník přehlídky mladých recitátorů – **Pardubické poetické setkání**. Tato přehlídka má díky zájmu studentů středních škol své významné místo v celkovém programu festivalu. Je příležitostí ke vzájemnému setkání a inspiraci. Zkušenější i ti začínající recitátoři si mohou na nepostupové soutěži vyzkoušet „formu“ po prázdninách, konzultovat své výkony s odborníky.

Přehlídka se bude konat ve **středu 8. října 2008 od 9, 30 hodin v Divadle 29 v Pardubicích**.

Přihlášky a bližší informace:
Hana Cihlová,
Krajská knihovna v Pardubicích
– odd.kult.služeb,
Sukova tř. 1260, 530 02 Pardubice
telefon: 446 500 755
e-mail: cihlova.okpce@volny.cz

ŠKOLA
HROU

STUDENTI GYMNÁZIA V ÚSTÍ NAD ORLÍCI SI ZAHŘALI V AUSTRÁLII

Na ústeckém gymnáziu se pokoušíme o divadlo už nějaký ten pátek. A letos se nám podařilo připravit hudebně-tanečně-divadelní show Hello, Australia! o historii našeho národa od praotce Čecha až po rok 1989. Toto hodinové představení jsme nastudovali podle vlastního scénáře v češtině a angličtině a vyjeli s ním do ciziny - do Ringwoodu v Austrálii. Pokusili jsme se zachytit některé mezníky naší historie - jako byla legenda praotce Čecha, Karla IV., školu v období před a po Komenském, Marii Terezii a Josefa II., vznik první republiky a její rozvoj, druhou světovou válku, období sovětské nadvlády a proces s M. Horákovou až po revoluci v roce 1989. Tance,

zpěvy a hra byly doprovázeny zadní projekcí mnoha obrázků a fotografií a vynikající hudbou především našich hudebních skladatelů. Dvacet studentů připravovalo tento projekt skoro jeden rok.

Australští diváci zhlédli naše představení sedmkrát. Byli velmi pozorní a mnozí přišli poděkovat dokonce v slzách. Setkali jsme se i s čes-kými lidmi, žijícími v Austrálii. Byli rádi, že jsme jim přivezli kus naší bohaté historie a že se vrátili na chvíli tam, kde se narodili.

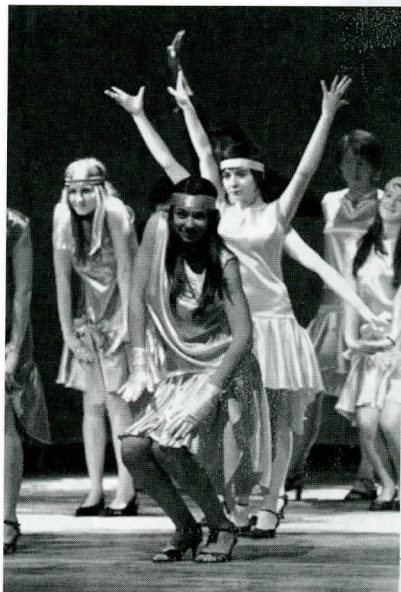
Navštívili jsme oblast Melbourne a okolí. Vlídnost, usměvavost a přátelskost lidí, čistota, zeleň a samozřejmě příroda, zvířata, mnohé výlety a 24hodinový let nás nadchli.

Strávili jsme zde 14 dní pohody poznáváním naprosto odlišného kontinentu.

Lenka Janyšová

Jak jste se vůbec dostali do kontaktu s Australany?

Byli jsme ve Francii na výměnném pobytu našeho a francouzského gymnázia v Bitche. A tam se objevil náš budoucí australský partner, který měl naopak kontakt s naší partnerskou francouzskou školou. A svěřil se, že má v plánu divadelní turné po celém světě. Tak ho kolegyně Kuběnková pozvala do Ústí nad Orlicí - za dva roky přijeli. Australští studenti, středoškoláci, k nám přivezli takové divadelní pásmo o Austrálii, o domorodcích,

zpívali, tančili, měli s sebou orchestr, bylo jich asi padesát, na dvouměsíčním turné projeli šest zemí světa... Oni to organizují jednoduše - kdo má zájem (a peníze), přihlásí se do konkursu a umí-li zpívat či tančit, má vyhráno. Vyberou tým a ten pak po světě cestuje. V Ústí nad Orlicí tak byli už dvakrát. A loni, kdy náš gympl slavil šedesát let a vládlo samozřejmě nadšení, nás pozvali k sobě.

A jak jste finance poskládali Vy?
 Objevil se shodou okolností jeden náš bývalý student a nabídl se, že by nás sponzoroval. A bylo to. Jelo

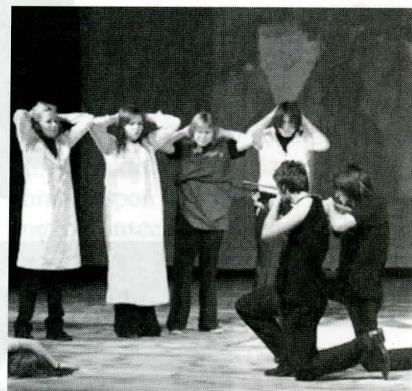
nás dvacet, každého cesta stála čtyřicet tisíc, půlku zaplatili za studenty rodiče, zbytek jsme sehnali sponzorsky. Ten výlet stál skoro milion.

Jaké představení jste pro australské „turné“ připravili?

Původně jsme chtěli připravit Nikolu Šuhaje, ale nakonec jsme se rozhodli pro jakousi divadelní koláž o České republice, s muzikou, s tanci, s příběhy z historie - nejdřív jsme to nacvičili v češtině a pak se to studenti naučili v angličtině. Doma v Ústí nad Orlicí jsme to zahráli asi sedmkrát (taky v tom byla pasáž o našem městě a naší škole spojená s filmem). Pravda, měli jsme obavy, zda nám v Austrálii budou rozumět. Ono hrát o českých dějinách nemusí být právě pro australany srozumitelné. Sami jsme si uvědomili, že český národ šel z jedné tragédie do druhé, žádná sranda. Ale obavy přeshly, tamní publikum bylo velmi vstřícné, viděly nás jak malé děti, studenti i starší publikum, hráli jsme shodou okolností také sedmkrát - v Ringwoodu, což je předměstí Melbourne. Místní ocenili dokonce naši angličtinu a rozuměli, byli dojatí, moc se jim naše představení líbilo.

Máte i další zážitky z pobytu v Austrálii?

Spousta: z lidí neuvěřitelně milých

a vstřícných - přijela se na nás podívat i celá česká komunita z Melbourne. Byli jsme taky v typické australské zoo, která chová původní zvířata v jakémsi safari, také jsme pobýli v Melbourne, hlavním městě. Překvapilo nás, jak je mladé, nové, žádné mrakodrapy, jen pár. Australané dávají přednost životu v rodinných domech, v přírodě. A stále se usmívají, což jsme ocenili při ubytování, protože čtrnáct dnů jsme strávili v pohostinných rodinách. A všude čisto - i na sebevzdálenější pláži. Všude zeleň, stromy se kvůli stavbám nekácejí, ale obcházejí... Byli jsme také pozváni na ringwoodskou radnici - město má osmdesát tisíc obyvatel a řídí ho jen sedm radních, kteří se ovšem nezabývají stranickou politikou, ale jen zájmem o město, aby bylo čisté, bezpečné, aby byly kvalitní silnice - a aby fungovala kultura.

Bude Vaše spolupráce pokračovat?

Naši australští přátelé by byli rádi, kdybychom si cestu zopakovali. Taky proto, že ocenili, že jsme tam nepřijeli jen na výlet, ale přivezli kus sebe. Ale přece jen - utáhnout takový zájezd finančně je dost náročné. Hlavně, že se to alespoň poprvé takhle vydařilo a že jsme České republice a našemu městu připsali bod k jejich, doufejme, dobrému jménu ve světě.

Zprávičku Lenky Janyšové dotazy doplnil Saša Gregar
 foto archiv souboru

VÝCHODOČEŠI NA NÁRODNÍCH PŘEHLÍDKÁCH

POHÁREK SČDO 2008

Ve dnech 18. - 20. 4. 2008 proběhla v kulturním středisku ve Velké Bystřici u Olomouce národní přehlídka monologů a dialogů Pohárek SČDO 2008 - Memoriál Zdeňka Kokty.

Vzhledem k nízké účasti interpretů v regionálních kolech byla úroveň národní přehlídky poznamenána kvantitativně i kvalitativně. K vidění byly pouze čtyři monology v mužské kategorii, čtyři výstupy monologů žen a jen jeden dialog. Východočeští zástupci nominovaní z regionálního kola konaného v lednu letošního roku v hradeckých Jesličkách - Pavel Blažek a Tereza Procházková - svoji účast v národním kole bohužel odřekli a do boje o vavříny tudíž nezasáhli; je to škoda, neboť s ohledem na letošní konkurenci byla šance na ocenění velmi vysoká.

V mužském monologu zvítězil Vladimír Benderski s textem Samuela Becketa Jak to říct. Nejlepší výkon v monologu žen podala Veronika Rubášová coby Goneril z Čapkovy knihy Apokryfů. Oceněná byla dále Marie Živná, která se představila s monologem herečky Agnes Belladone ze stejnojmenné hry J. P. Alegra. V dialogu ocenění uděleno nebylo.

Porota ve svém závěrečném hodnocení zmínila nízkou kvalitativní úroveň zhlédnutých výkonů. Zdůraznila nutnost větší spolupráce regionálních pořadatelů se soubory, aby bylo docíleno většího počtu

účastníků právě v oblastních kolech. Z většího počtu interpretů bude potom možné vybrat opravdu ty, jejichž výkony odpovídají měřítkům národní přehlídky. Zároveň je nutné podotknout, že na letošní přehlídce došlo k proměně a hlavně omlazení vystupujících interpretů; drtivou část reprezentovali mladí do 26 let.

Porota letos zasedla ve složení Dušan Zakopal, Eva Welligová, Michaela Bendová a Zdeněk Tesař.

Zapsal Z. Tesař

Východočeši na NÁCHODSKÉ PRIMA SEZÓNĚ 2008

Zpráva zákonitě nedlouhá, neboť mezi patnácti soubory na letošní Prima sezóně byl východočeským zástupcem pouze soubor **Spolu, ale každý sám** ZUŠ Jaroměř.

Jestliže Vladimír Hulec mohl na kosteleckém Audimaforu považovat představení vedoucí Jarky Holasové za „originální projekt, s řadou humorných situací, hravý, voicebandový, nápaditý, vtipný, přesně rezonující s názvem **NENÍ ŠTĚDRÝ JAKO ŠTĚDRÝ**“, v Náchodě se porota bohužel ničeho takového nedobrala. Avizované jiskření mezi klasikou Erbenovou a kulišárnou Suchého se prostě nekonalo.

Josef Tejkl

VÝCHODOČEŠI NEZKLAMALI

Chválabohu, letošní amatérská divadelní sezóna se ve východočeském regionu vyvedla, takže nebylo pochyb o nominacích a doporučeních na celostátní přehlídky. A protože jsem absolvovala všech 21 představení přehlídky činoherního a hudebního divadla Třebíč-Děčín i semináře k nim, mohu s klidným svědomím říci, že Východočeši rozhodně ostudu neudělali. Naše představení patřila naopak k tomu nejlepšímu a nejzajímavějšímu, co se na nich odehrálo. Mnohé se dočtete v Amatérské scéně z pera povolanejších, mnohé se můžete dočíst ve Zpravodaji z celostátních přehlídek, mnohé na internetu. Takže mně dovoluňte jen několik osobních poznámek na základě vlastních zážitků.

V programu celostátní přehlídky Třebíč-Děčín byla zařazena dvě představení z Královéhradeckého kraje; **Don Quijote aneb Veselý konec rytíře smutné postavy souboru z Červeného Kostelce** a **Asteroid** Bejček souboru Samohana z Hradce Králové.

Musím se přiznat, že s představením přátel z Červeného Kostelce **Don Quijote aneb Veselý konec rytíře smutné postavy** jsem měla problémy od počátku. Bála jsem se mnohého. Bála jsem se, že erup tivnost představení nemusí vydržet tváří v tvář náporu celostátní přehlídky (zažila jsem to už mnohokrát), bála jsem se okoralosti vlčáckých srdcí amatérských kolegů a snad i porotců, bála jsem se, že

D I V A D E L N Í

DS při MěKS Červený Kostelec,
Don Quijote aneb Veselý konec rytíře smutné postavy

určitá naivita přístupu k látce může být pokládána za neumělost a nedostatečnost. Prostě jsem se bála, že okouzlení, které jsme prožívali po představení na krajské přehlídce v Červeném Kostelci, se už nemusí opakovat. Když jsem byla soubor povzbudit a poplivat před představením v Třebíči, upadala jsem už vůbec do malomyslnosti, protože to ještě těsně před představením vypadalo tak, že soubor bude hrát na diváky přesilovku, což bylo špatné,

protože právě toto představení ke komunikaci nutně potřebuje své diváky. Chtěla bych na tomto místě souboru udělat hlubokou poklonu a vyslovit uznání nejen za statečnost, ale i za to, že věřili, že se na jevišti opět dokázali bavit, že nezmalomyslněli a svou nakažlivou radost z divadla přenesli i na diváky, kteří nakonec v menšině přece jen tak úplně nebyli. Snad to tajemství úspěchu tkví mimo jiné i v tom, co říká autor, režisér a herec před-

stavení Vlastimil Klepáček v rozhovoru pro festivalový Zpravodaj: "Všichni, co hrajeme, jsme životní optimisté... Vždycky jim říkám: Když se dvakrát, třikrát přeroknete, nic se nestane. Když lidé poznají, že hrajete s chutí a rádi, pak vám to odpustí. Kdyby si všimli, že to šumláte a chcete je podvést, tak to neodpustí." Myslím si, že závěrečné doporučení poroty pro výběr představení na Jiráskův Hronov (a to nezávisle na tom, jestli tam představení skutečně bude nebo ne) je velkým úspěchem Vlastíka Klepáčka a jeho party. Zasloužená jsou i ocenění, která jim porota celostátní přehlídky udělila. Dovolte mi ještě ocitovat svého vlastního muže Císaře z festivalového Zpravodaje:

„...Viděl jsem lidové divadlo, nikoliv vesnické, sousedské, ale to, jak se kdysi hrálo ve Vídni jako výraz měšťského života a jež je proniknuto životním optimismem, pozemskostí a také méně nebo více sentimentem... Zajisté bychom mohli mluvit i o zcela zvláštním autorském divadle, které je děláno jako naivní, tj. upřímný pohled na svět, na lidi, ale i na divadlo.“ A tak už snad jen trochu smutnou poznámku na závěr, která je spíše pro zamyšlení pořadatelů a organizátorů trebičské části přehlídky. Všichni, co mají pochopení pro amatérskou duši, vědí, že přehlídka není jen divadlo samo, ale stejně důležité je celé zázemí okolo, srdečná atmosféra, vlídnost, pohostinnost, zájem, vstřícnost. Letošní chladné prostředí Třebíče, a to ještě za naprostého nezájmu kolegů seminaristů, kteří tam jinak jezdili, souborům na náladě nepřidalo. (Důvody jsou hlubší a stálo by za to se nad nimi zamyslet.) A tak jsme chvíli po představení se souborem poseděli, popovídali, ale hlavně jsme vzpomínali na to, jak to při přehlídce v Červeném Kostelci máme lepší. Ostatně - taky dobré zjištění!

Trochu jako zjevení působila v programu celostátní přehlídky, tentokrát velkou částí orientovaného na oblast divadla zábavného, nová hra a inscenace Pepíka Tejkla

Asteroid Bejček. Bylo o ní už pro- sloveno a napsáno mnohé - a jistě ještě bude. Někde uvnitř toho textu je zakutáno velice upřímné, invenč- ní a závažné uvažování o složitosti našich životů uprostřed světa, jehož absolutní pochopení nám nebude asi nikdy zcela dopřáno, ale o něž se v rámci svých možností všichni ně- jak snažíme. U Pepíka Tejkla mě vždycky znovu překvapuje, s jakou razancí se pouští i do těch věcí nej- složitějších, jak se rve, jak nás po- št'uchuje, jak dává sám sebe všanc. Vždycky mne donutí, abych si kon- frontovala svůj život, své postoje s těmi, do kterých se tak po hlavě vrhá. Vždycky mne donutí poslouchat ten zával slov, kterými artiku- luje svoje uvažování, svoje chápání a pochybování; slova, která pro mě v těch nejzdařilejších pasážích mají neotřelost, hloubku, provokativnost, poezii a svou mnohoznačností pro- vokují mou fantazii. Vždycky se mi však zdálo, že jevištní podoba jeho textů nějak klopýtá, drhne, je neob- ratná a nedosahuje kvality předlohy. Právě z tohoto úhlu pohledu je nová inscenace poněkud jiná, nabývá no- vých kvalit i v jevištní realizaci, pro kterou Pepík našel šťastné výcho- disko v samotném tvaru textu. Přes různé výhrady, které porota v Děčíně k představení měla, si myslím, že jeho scénická podoba tvoří s textem dosud největší jedno- tu. Myslím, že to může být pro Pe- píka inscenace zlomová. Třeba se bude jednou říkat před Bejčkem a po Bejčkovi. Každopádně Tejklovci přivezli představení, které i v Dě- číně zaujalo jak porotu, tak i divá- ky. A u těch diváků už je to skoro zázrak, protože převážnou část pub- lika tvořili mladí lidé - snad prý mlad'oshi z gymplu - a Hradečáci je nakonec donutili to určitě nelehké představení vzít. Dovolte mi zprávu o tomto představení uzavřít opět citací profesora Císaře ve festiva- lovém Zpravodaji: „ ...V tomto smyslu by se o tomto scénickém tvaru dalo uvažovat jako o jakémsi usilování přestoupit do mýtopoetic- ké roviny. To jest do roviny, která se chce odpoutat od důsledného vy-

Soubor Samohana Hradec Králové, Asteroid bejček

obrazení naší zkušenostní reality, v níž žijeme, a vstoupit naopak do světa, o němž jen něco tušíme, víme však, že je pro nás nesmírně pod- statný a i když jej nemůžeme po- znat, snažíme se jej alespoň obraz- ností divadla zmocit. To směřování tu je a je to něčím novým nejen v práci Josefa Tejkla. Vnáší do na- šeho amatérského divadla polohy, které se dnes projevují a objevují v divadle vůbec a stále častěji.“

Na přehlídce byl z bývalého Vy-

chodočeského kraje ještě jeden sou- bor. Soubor **Nakafráno z Turnova.** Alespoň se o nich zmíním, protože Turnov stále do našeho teritoria po- čítám. Styky se udržují trvale i na- dále. Soubor postoupil z krajské přehlídky v Lomnici nad Popelkou. Čtyři temperamentní ženské před- vedly své úsměvné autorské před- stavení o nelehkém životě žen. Do- platily na to, že si pro svoje vystou- pení nezvolily komornější prostor. Jistě bychom jejich radosti a trápe-

D I V A D E L N Í

Nakafráno z Turnova, Naštěkaná aneb čtyři ženy v maloměstě

ni, jejich vlastní ironický nadhled a humor prožívali snadněji. Představení **Naštěkaná aneb 4 ženy v maloměstě** nejvyšší příčky neobsadilo. Ale běžte se na něj podívat někam do klubových prostor, dejte si k tomu skleničku vína a určitě prožijete s děvčaty příjemný večer.

Aby to bylo spravedlivé, musím se zmínit ještě o dvou Východoče-

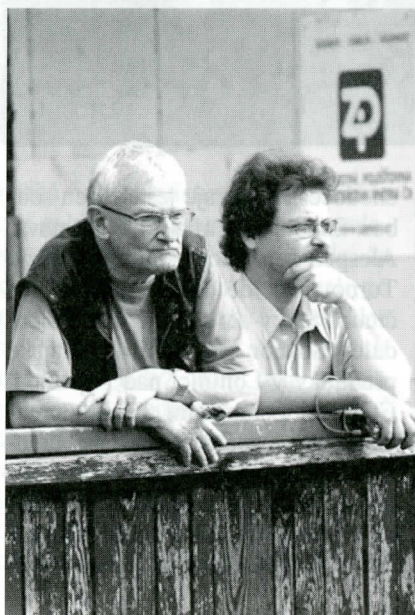
ších, kteří zabodovali. Protože v Děčíně vědí, že nejen divadlem žije celostátní přehlídka, skvěle organizovali i její zázemí, které vytváří dobrou atmosféru. I proto se konal fotbalový zápas AC Porota proti zbytkům světa aneb Kopni si do svého porotce! V porotcovské bráně stála a barvy porotců skvěle bránila, často s nasazením vlastního

života, **Alena Exnarová**. Z tohoto hlediska ustupuje do pozadí i její hlavní funkce v porotě, kde shrnuje a formuluje závěry jejich vnitřních rozhovorů pro festivalový Zpravodaj. Profesor **Jan Císař** zase jako nezávislý recenzent otevíral ve Zpravodaji ve vlastní rubrice „Co jsem to viděl“ (viz i citace v tomto článku) brány pro přemýšlení o představeních. Jeho nezávislost - a to i na porotě - mu dávala možnost upozorňovat na jiné úhly pohledu na všechna zhlédnutá představení. Bylo to nahlížení zajímavé a rozhodně inspirativní.

O letošní celostátní přehlídce činoherního a hudebního divadla by se dalo psát mnohé - a to nejen o Východočeších. Přinesla totiž řadu otázek vybízejících k různým řešením a závěrům. Všelijak se nám to totiž v tom amatérském dění pohybuje. Ale o tom snad někdy jindy. Bylo by dobře, kdybyste si to přijeli jako seminaristé prověřit sami. Mnohé přátele jsem letos postrádala, je to nejen moje škoda. Závěrem tedy, jak vidíte, dělám nenápadnou propagaci a nábor na celostátní přehlídku 2009.

*Mirka Císařová
foto Ivo Mičkal*

Fotbalový zápas AC Porota proti zbytkům světa aneb Kopni si do svého porotce!

NA ŠRÁMKOVĚ PÍSKU

Letošní Šrámkův Písek měl spoustu konkurentů. Ve městě probíhaly slavnosti něčeho (zřejmě radosti a dobré zábavy), které se 47. ročníku celostátní přehlídky experimentujícího divadla 2008 vůbec netýkaly. Snad kromě doprovodného programu - uvedeného v bulletinu přehlídky a konaného naproti divadlu - kde řimpaly nějaké skupiny, čepovalo se pivo a točila cukrová vata, avšak přítomné rozličné a rozjívené publikum určitě nemělo ani páru, že jde o doprovodný program ŠP. Na Otavě se proháněly dračí lodě, sochaři profíci i děti s kyblíčky tesali sochy z písku, na náměstí byl sraz automobilových veteránů nebývalé krásy. Ale experimentující divadelníci si v podstatě vystačili. Na třech hracích místech (v Divadelní kavárně, v Divadle pod čarou a Kulturním domě) bylo slušně diváků, hrálo se patnáct představení za tři dny. V porotě Alena Zemančíková, prof. Jan Císař, Jiří Adámek, Vladimír Hulec a moderující Petr Michálek - porota rozhodla o udělení nominace a sedmi doporučení na Jiráskův Hronov 2008. Nominováno bylo Divadlo Kámen Praha s inscenací Žáby, což ve mně vzbudilo určité rozpaky, protože jsem u Žab několikrát dobře usnul. Kousky divadla Kámen mě neberou, jsou studené, prosté humoru, herecky diletantské a vykalkulované autorem a režisérem natolik, že je to cítit už po pár minutách... Zato jak vejce vejci podobná inscenace, avšak stylově čistá a herecky přesvědčivá (Antonín D. S. a Krvik Totr: Ivan, Kamil a Dušan) mě pobavila a při svém věku jsem i porozuměl „sdělení“. Což lidem kolem páně Švejdy stačilo pouze na doporučení v polou pole. Porota totiž stanovila doporučení na JH v pořadí, aby upřednostnila druhého, třetího, čtvrtého...

Na prvním místě tedy s nadějí na JH skončil výborný soubor, na-

víc náš, východočeský, Teatro HUGO ze Semil s inscenací Hugo. Skvělé představení, nové, mladé, inspirativní. Na druhém místě Čtyři rohy Plzeň s inscenací Surreality show/pan R (slušná činohra), poté Ašlerovo kamikadze - nucený výsek Aš s inscenací Tkadleny (prima anekdota pro pobavení mužstva, s perfektní kulisou socrealistického prostředí tkalcoven a retrovtahů). Na čtvrtém doporučení opět Východočeši - J.S.T.E. Artyžok a Dred Náchod s inscenací Dekalog: Pygmalion - Svatba - Kar, která rozpoutala diskuse o návratech výtvarného divadla polské provenience z časů Teatra mjr. Smauzsa před třiceti lety. A konečně mnou adoroovaný Antonín D. S. a Krvik Totr Praha s inscenací Ivan, Kamil a Dušan. Potom znovu J.S.T.E. Artyžok a Dred Náchod s inscenací Dekalog: Písně z prvního a dalšího smrzívota a konečně poslední doporučení, ale taky pro Východočechy: Geisslers Hofcomoedianten Kuks s inscenací Nevyslovené Oraculum - Výmluvná mlčenlivost. Ani muk! - Nepomuk!

Sečteno, podepsáno. V Písku bylo pěkně, ani divadlo, ani rozhodnutí poroty to nemohlo změnit. Měsíc byl na svém místě, nad řekou.

-sg-

WOLKERŮV PROSTĚJOV

přivítal i naše reprezentanty - sólisty a soubor Triarius z České Třebové s představením Bláznův dům. Jen od Alenky Zemančíkové, která byla v porotě, vím, že si nevedl špatně. O sólistech nevíme nic. Rozhovor, který byl připravený, se neuskutečnil ze zdravotních důvodů. A rozhovor, který byl plánovaný a který vedl Pepík Tejkl, nepřináší z letošního WP žádné informace, protože dotazovaný se z pracovních důvodů nemohl zúčastnit. I tak vám rozhovor přinášíme.

Znali se vůbec Čapek a Wolker?

„Čapkové Wolkera znali určitě“, odpověděl mi na tuto řečnickou

otázku **Čapek Petr**, věhlasný jesličkovský herec, jedinečný jevištní technik, pyrotechnik a též sólový recitátor. „Jestli to bylo i naopak, to si netroufám jednoznačně tvrdit“.

PETR ČAPEK, skromný dělník zákulisí, nepřehlédnutelný originál na jevišti, účastník **Wolkero-vých Prostějovů**.

Petrě, byls někdy na WP laureátem?

To nevím. Já nikdy nebyl na výsledky. Vždycky jsem byl už minimálně nad Brnem, když se v Prostějově vyhlášovalo.

Copak to? V Prostějově se ti nelíbilo?

Ale jo. Dokonce jsem tam ukradl v hotelu šitíčko. Ale ručník jsem tam nechal, vážně. A taky jsem tam poprvé pro sebe objevil skupinu Létající rabín, hrající židovskou muziku. Prostějov je krásné město, samá prdelatá Hanačka.

A co se ti nelíbilo?

Budu upřímný. Že se tam dostalo poměrně dost nablblejch textů.

Vida. A s čím jsi letos postoupil ty?

Jáchym Topol: Zbraně. Tu-Fu, stará Čína.

To vypadá nadějně. Těšíš se?

Letos nejedu, kvůli práci.

Škoda. A kolikrát jsi vlastně Prostějov už dobýval?

Asi třikrát jako sólista, dvakrát se souborem Honzy Dvořáka.

Mrzutě přestat právě v zenitu.

A kdo říká, že končím? Je mně teprve jednatřicet - a na Wolkráč můžu do pětatřicítiky. Ještě čtyřikrát tam můžu - to mám vlastně před sebou celej uměleckej život!

Jak myslíš, Pét'ó. Chtěl bys něco říci závěrem?

Jo. Že méně znamená více a kratkej text je lepší než delší.

Poté se Petr opřel do pianina, aby ho kamsi přemístil. Jako vždy oděn v některé z variací vojenských uniforem všech armád světa, v případě mobilizace vždy připraven.

Josef Tejkl

DĚTSKÁ SCÉNA 2008

V letošním roce krajské přehlídky Dětská scéna v Holicích a v královéhradeckých Jesličkách vyslaly do Trutnova dvě nominovaná představení.

Na přehlídce Pardubického kraje v Holicích zvítězili studenti z gymnázia v Ústí nad Orlicí s vedoucí Lenkou Janyšovou a s představením

BRÉMŠTÍ MUZIKANTI

Jsem opravdu moc ráda, že jsme na Dětské scéně byli a viděli. A hlavně byli pochváleni za pěkné představení a dokonce pan Provazník o něm v závěru mluví jako o jednom z "kvalitních" - jmenoval jich asi šest. A to mě opravdu potěšilo, protože jsem po dlouhé době slyšela, že to neděláme úplně blbě. Také se mi velmi líbily diskuse k představením. Byly říkány srozumitelnou řečí, porotci měli snahu diskutovat s každým o problémech inscenace, nikdo nebyl napadán. Kdo chtěl, mohl se hodně dozvědět. Jarka mi říkala, že diskuse jsou hrozné, ale opravdu letos byly věcné a porotě patří pochvala za kvalitní práci.

Ahojky Lenka (Janyšová)

A vůbec...!

Celostátní přehlídka Dětské scény se jako každoročně konala v Trutnově. Díky přímému postupu z krajského kola v Holicích jsme se jí zúčastnili s představením Brémští muzikanti i my, skupina mladých divadelníků Veselé zrcadlo. Naši hříčku jsme předvedli už v sobotu 14. 6. v prvním bloku vystoupení sedmnácti souborů z celé republiky.

V neznámém prostředí trutnovského kina se nám hrálo dobře, dokázali jsme být přirození a chvíle strávené před sálem naplněným di-

vadelníky z celé republiky jsme si patřičně užili. I přesto, že světla nefungovala tak, jak by měla, a kohout kvůli svému zranění nemohl lézat, s přestavením jsme byli spokojeni.

Ani porota nešetřila chválou, líbila se jí především lehkost předvedení, nadhled nad tématem a hlasová vybavenost herců. Ocenila také jednoduchost scény, přirozené kostýmy a kvalitní pedagogické vedení dětí. Lektorský sbor nenašel v představení žádné velké nedostatky, měl pouze drobné připomínky.

Po úspěšně odvedené práci nás čekaly zasloužené dny zábavy v divadelních dílnách, které připravili norští a čeští studenti katedry dramatické výchovy. Volný čas jsme využili k procházkám Trutnovem, posezením u poháru v cukrárně či v místní kafírně u horké čokolády, která byla tak hustá, že v ní stála lžička. Inu, i děti mají své dny... Těch našich bylo šest. Šest dnů, kdy jsme nechodili do školy. Ale to je přece vedlejší! Důležité jsou zkušenosti, zážitky a motivace do další práce.

A vůbec...! (ústřední hláška naší inscenace)

Divadelníci z Gymnázia Ústí

Recenze poroty:

Vzhledem k tomu, že je soubor začínající, sáhl po osvědčené předloze. Ta nabízí jednoduchý a známý příběh zvířátek, která se mimoděk vypořádala s loupežníky sužujícími kraj. Nenáročnost předlohy umožnila dětem jednoduchými, ale účelnými divadelními prostředky předat přesvědčivě příběh a obohatit ho svým osobitým sdělením.

Souboru pomohlo: vyvážená a přiměřená míra stylizace jednotlivých rolí, výborná práce s hracím prostorem (mizanscéna), využití výrazných pohybových detailů, vyvážené psychofyzické jednání dětí, práce s temporytmem v rámci celku, vypointování dílčích situací, dobré pedagogické vedení dětí.

Lektorský sbor doporučil:

upřesnit kostymování vypravěčky a její umístění a pohyb v prostoru, zpřesnit situaci vyhnání loupežníků z lesa, vyjasnit závěrečné vyústění příběhu.

Dále se hovořilo o:

funkci světla v jednotlivých situacích, míře gradace a vypointování útěku loupežníků z chaloupky. Inscenace je pro soubor dobrým startem pro další práci.

Ema Zámečnicková a Eva Polzerová

Foto Michal Drtina

Z přehlídky dětských divadelních, recitačních a loutkářských souborů Královéhradeckého kraje porota nominovala loutkářské představení souboru Někdo (Jakuba Maksymova) ZUŠ Jaroměř pod vedením Jarky Holasové

VE DVĚ NA HRUŠKÁCH

Uffffffff.....do Trutnova jsme jeli s tím, že víme o problémech "Ve dvě na hruškách"...ale v dané chvíli už jsme v tom tak moc...že nevíme, co s tím víc...no a bylo to tak: sypalo se, co se mohlo, rozbilo se i to, co se nikdy nerozbilo... zaseklo se i CD...Jakub to "vydržel" a odehrál... i když - až teď mi došlo, jak je to náročné 3x denně, čekala jsem (po loňsku) cokoliv od poroty a seminaristů...

Zamotali jsme všem hlavu, nastolili kupu otázek a nejasností... To jsme čekali. Ale pro mne je jakákoli emoce dobrá, a to, co vyvolá diskusi na ostří... je úžasný moment. Ale bylo to milé a inspirativní povídání, byli tací, co měli otázky zásadní, někteří jiné, ale byla i kladná poděkování od lidí, kterých si vážím.... Takže jsme moc spokojení a odjížděli jsme s novými impulsy a nápady, jak a co s tím dál... A tak to má

být a jsem za to tuze moc ráda, protože máme důvod, proč to neodložit a nevykašlat se na to...ale chceme na tom dělat dál...(ale to bylo až dnes ráno...včera večer Jakub konstatoval...že se na to už může vy...)

Kdo je Jakub Maksymov?

Známe se od jeho šesti let, to mi ho maminka přivedla a Jakub prý vůbec nechtěl... potom prošel dramatickou přípravou, všemi mými postupy a metodami, zkoušel i recitovat a až teď mi řekl, že vůbec neměl rád divadlo...hrál v souboru a vloni projevil přání zkusit si hrát s loutkami sám...a bylo to.

Kdo je Jakub Maksymov?

Student víceletého gymnázia v Jaroměři, hráč loutkářského souboru "Spolu, ale každý sám", zakladatel loutkářského souboru jednoho herce "Někdo", přemýšlivý autor, trpělivý výtvarník, loutkář, herec, kamarád... syn, bratr, Dr.Hutavý (člen redakční rady školního časopisu ZUŠkoviny Dr. Hutavého) a hlavně pro mě člověk stejné krevní skupiny...

foto Michal Drtina

A jak to vidí Jakub?

Jak se stane, že v 15 letech se věnuješ autorskému divadlu? Ve dvě na hruškách je již tvé druhé divadlo...

Stalo se to tak, že Jarka Holasová (učitelka LDO v ZUŠ F. A. Šporka v Jaroměři) zadala před dvěma lety každému ze souboru Spolu, ale každý sám (jehož jsem člen) samostatnou práci, dle vlastního výběru. Já nechtěl recitovat, já chtěl hrát to divadlo. No, a tak jsme spolu s Jarkou stvořili první představení „O Honzoj“. A tento rok jsem se rozhodl držet tradici mého jednočlenného souboru Někdo a pokračovat v autorské tvorbě dál

Je ti líp na jevišti samotnému nebo v týmu?

Úplně samotný nejsem nikdy! V představení „O Honzoj“ je Pavel Holínský sice skryt za závěsem, ale ve „Ve dvě na hruškách“ Pavel dokonce sedí na kole a šlape...

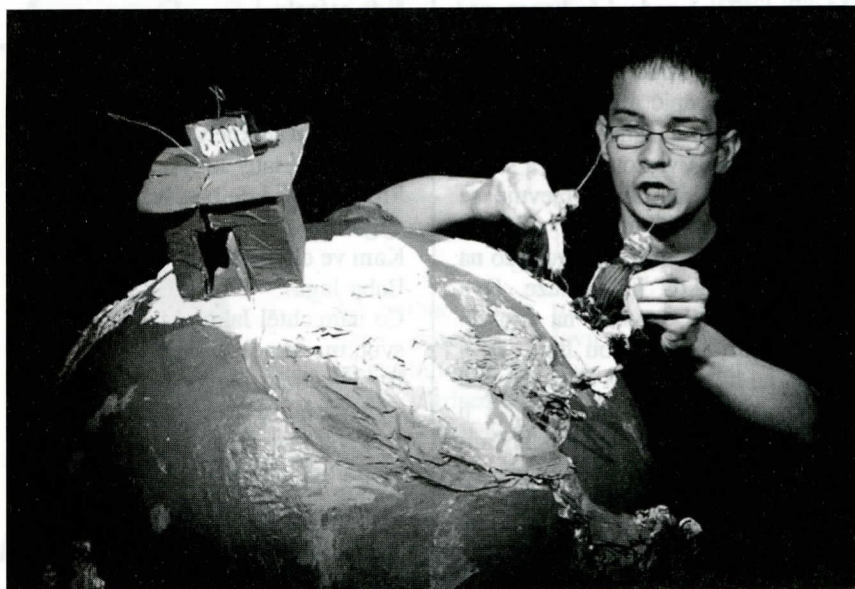
Ovšem lépe se cítím na jevišti se souborem Spolu, ale každý sám. Je pěkné sdílet společně dojmy a cítit celek (když dobře funguje).

Hraješ u vás v „Zušce“, na krajských přehlídkách v Jesličkách, podruhé jsi na Dětské scéně.

Vnímáš rozdíl ve složení publika? Kde se ti nejlépe hraje?

U nás v ZUŠce to za mnoho nestojí. Náš sál není moc divadelní (pracuje se již však na alternativě). Je to

Foto Ivo Mičkal

vlastně spíš taková tělocvična. A lidé, kteří přijdou, mají strach se projevit. Nebo možná ani nechtějí. Na přehlídkách bývá publikum připraveno na to, že uvidí divadlo a občas i něco ocení, což je příjemné.

Co hodnocení lektorů, má pro tebe význam, pomáhá ti?

Určitě. Rád slyším hlasy zvenčí, od někoho, kdo do inscenace není tak „zažraný“.

Nějaký výrazný zážitek na Dětské scéně?

Měli jsme tam pěkně ubytování v hotelu na postelích, v mém druhém představení v úterý se mi při hraní rozpadlo mnoho loutek a rekvizit a šlápl jsem si na připínací špendlík... Potěšila mě představení souborů KUK! a kuk!

Kam směřuješ profesně, chceš se divadlem živit, nebo si ho nechat jako koníčka pro radost?

Tak to opravdu vůbec nevím. Eventualit je totiž strašně mnoho...

Čteš, chodíš do knihovny?

Co čteš nejraději?

V knihovně se sem tam objevím, ale vyhraněný nijak moc nejsem. Mám rád finského autora Arta Paasilinna.

Co tě baví nejvíc, co tě baví vedle divadla?

Mám rád dobré lidi a dobré jídlo. Rád čtu. Musím mít ovšem náladu.

-ng-

Recenze poroty:

Již při vstupu diváků do hlediště se na scéně pomalu otáčí veliká Zeměkoule. Přes důmyslný mechanismus jí pomalu otáčí šlapající cyklista se žlutou přílbou na hlavě. Na Zemi se postupně začínají odehrávat příběhy lidí, zvířat a jedné pohádkové bytosti. Vše začíná tím, že se dva školáci v příjíždějícím autobuse domlouvají na setkání ve dvě hodiny po škole. Pastevec na Saharě vyháň krávu na pastvu k sousedům a přemítá, že ve dvě bude pořádné vedro.

V Austrálii se setkává ručitel s dlužníkem a slovně vymáhá své peníze. Domlouvají se na splacení

foto Ivo Mičkal

dluhu ve dvě. U banky se shodnou dva lupiči, že ve dvě ji vykradou. Prolétne vrána. Nad Zemi rotuje v raketě Ivan Ivanovič Gigarin a v rádiovém spojení je slyšet zpráva, že ve dvě hodiny sestoupí na Měsíc. Z chaloupky na kuří nožce vychází Baba Jaga a hlídá svou hrušeň. Děti po nechutném obědě jdou ve dvě krást hrušky. Baba Jaga je načapá, děti však stihnou utéci. Čarodějnice vyhrožuje, že krádežím udělá konec. Pastevec, obtěžován masačkou, ji zamáčkne. Pro mrtvou mouchu přilétá smrtka. Následně si přichází pro mrtvého věřitele, kterého nechtěně zabil dlužník, odnáší mrtvé policisty, kteří zasáhnou při akci v bance, a také mrtvého lupiče, kterého při přepadení v bance nechtěně zastřelí jeho kamarád lupič. Nad tím vším stále v raketě krouží kosmonaut. Lupič a dlužník utíkají před zákonem a náhodně se setkávají u hrušky. Vylezou na ni a schovávají se v její koruně. Objevuje se nasupená čarodějnice a začaruje hrušku. Od tohoto momentu, kdo na ni vyleze, nikdy již nesleze. Dva muži zůstávají navždy na hrušce. Přilétá smrtka pro Babu Jagu. Ta jí posílá na hrušky. Smrt chce tedy od mužů v koruně jednu shodit, ti ji však lákají, ať si sama natrhá. Smrt také zůstává navždy uvězněná na stromě. Od této chvíle se lidé na Zemi přemnožují, nikdo neumírá, přibývají další a další domy, lidé,

zvířata, mouchy... Planeta je čím dál těžší a těžší a šlapající muž se snaží s vynaložením nemalého úsilí jí otáčet. Náhle se však rozhodne, sesedne z kola a odchází. Scéna hasne a ve tmě bliká raketa nesmrtelného Gigarina.

Celý příběh se rozehrává na veliké kaširované kouli s velmi malými loutkami na drátech, které zručně vodí jediný loutkoherc, autor celé inscenace, patnáctiletý Jakub Maksymov. Na kole šlape Pavel Holínský. Inscenace vznikla pod pedagogickým vedením paní Jarky Holasové.

Obdivuhodná inscenace vyprovokovala členy lektorského sboru k dlouhé diskusi, ze které vyplynula řada otázek:

Kdo je šlapající muž otáčející Zeměkouli? Hybatel? Bůh? Slunce?

Kam v závěru hry odchází? Proč svět zanikne v důsledku jednoho kouzla Baby Jagy?

Proč jediný, kdo přežívá, je právě Gigarin?

Kam ve chvíli zániku Země zmizela Baba Jaga?

Co nám chtěl Jakub Maksymov svou inscenací vlastně sdělit?

Byli bychom rádi, kdyby nám mladý tvůrce v některé z příštích repríz tyto otázky zodpověděl. Pomohlo by nám to a inscenaci taky.

Tomáš Volkmer
a Hana Galetková

VE SLUŽBÁCH
THALIE

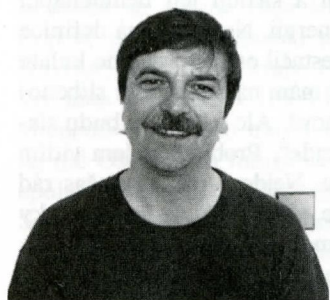
SILNÝ ROČNÍK 1963

V minulém čísle jsme již gratulovali Jiřimu Pošepnému a Petru Hakenovi. Naprosto nejsilnější výroční ročník 1963 chceme představit v tomto čísle Hromady – Lenku Janyšovou z Ústí nad Orlicí, Petra Mohra, Janu Mandlovou a Matěje Šefrnu ze Svitav, Janu Portykovou z Hradce Králové a Olgu Strnadovou ze Žamberka. Co jméno, to pojem ve východočeském amatérském divadle. Co jméno, to tvůrčí osobnost. V roce 1963 jsem studoval na vysoké a chystal se na svůj první režijní opus. Kolem sebe jsem měl spoustu tzv. „tradicionalistů“, ochotnických režisérů a herců, kteří nabírali dech do nové doby, zanedlouho přišla sovětská okupace a potom bouřlivá léta formování nových podob ochotnického divadla, experimentování, protirežijní aktivity, spolupráce s profesionály, konzervatoře... Právě v té době vyrůstali a profilovali se ti, kteří letos oslavují pětáctýřetiny – ambiciózní věk zralosti.

Ale nejdříve popřejme dvěma o něco starším kolegům Zdeňkovi Vylíčilovi z Úpice, který v únoru oslavil padesátiny a Mirkovi Michálkovi z Luže – ten v polovině června vstoupil mezi pětasedmdesátníky.

-sg-

Zdeňk
VYLÍČIL
* 19. 2. 1958

19. února tohoto roku jsme pomohli oslavit padesáté narozeniny našemu předsedovi spolku - Zdeňku Vylíčilovi. Principálem úpického divadla je již od roku 1991, což znamená sedmáct let, a je tím nej-

déle sloužícím předsedou v celé historii 184letého trvání úpického ochotnického divadla. Ne, že by se o to nějak zvlášť zasloužil, je k tomu v podstatě předurčen. Oni totiž již jeho rodiče byli významnými činovníky našeho spolku, takže musel navštěvovat jejich představení povinně. A když v letech prodloužené puberty narazil na Irenu (což byla tehdy námi nejoblíbenější kolegyně), byl jeho osud zpečetěn, neboť ta ho dohnala ke sňatku. A sama jsouc nadšenou ochotnicí, zamezila svému manželovi jakékoliv odstředivé tendence a případné sklony k úniku do nějaké jiné zájmové sféry, ve které by snad rád trávil volný čas. Tenkrát jsme na něho, coby přespolního, žárlili, tedy alespoň mužská část spolku, ale s odstupem času se to projevilo jako velice dobrý tah. Získali jsme totiž velice výkonného výčepního, prodavače a výrobce bramboráků a utopenců, kulisáka, nákupčího materiálu, jevištního technika, propagačního, vrbu, do které se našeptává, když ti ostatní dělají všechno úplně blbě, vyjednavače, organizátora, hlídače a policajta,

D I V A D E L N Í

když je potřeba dát mužstvo a finance do latě, no a v neposlední řadě předsedu, prezidenta, principála či jak se tomu u spolků jinak říká. Jo, a abychom nezapomněli, také herce. Je pravda, že v poslední době na své předsednictví poněkud žehrá, že by byl rád, kdyby jej někdo vystřídal, ale to si měl rozmyslet dřív. Teď už nám Irenu vracet nemusí. Teď ať si to odslouží jako předseda.

*Za divadelní spolek A. Jiráska v Úpici
Pavel Švorčík*

Mírek lužskému divadlu zůstal věren dodnes. Na jevišti ztvárnil rolí nepočítaně; od první jako Dr. Steve Martland v Daňkově Steelfordově objevu - přes kováře Ondřeje Trubce v Drdových Dalskabátech, hříšné vsi - Otakara ve hře bratří Čapků Ze života hmyzu - Petra v Čapkově Matce - Knajpa v Nestroyově Lumpacivagabundus - až po jeho zatím poslední nezapomenutelnou roli Nenažraného v Gogolově Ženitbě. A dalo by se ve výčtu rolí pokračovat; bylo jich na padesát. Co měly všechny ty role společného? Mírek k jejich nastudování vždy přistupoval velmi zodpovědně a vtiskl jim neopakovatelnou osobitost.

Významný je i přínos Miroslava Michálka v tvorbě zábavných pořadů. Na nich se podílel autorsky, režijně, herecky a zejména pak pěvecky. Byly to pořady jako např. Z lužských luhů a hájů a domovů, Putování po vlasti české a nebo téměř legendární pořad Ta naše písnička česká, kterou měl soubor v repertoáru více než patnáct let s více než dvěma sty reprízami v různých místech bývalého Vč. kraje.

Mírek patří stále k aktivním členům našeho souboru. Šest let byl jeho předsedou. V současné době, pokud mu to zdraví dovolí, se plně podílí na pořádání všech akcí našeho spolku, jako jsou ochotnické karnevaly či Košumberská léta.

Miroslav Michálek patří k výrazným osobnostem ochotnického divadla nejen v Luži. Přejeme Mirkovi hodně zdraví, pohody... a aby mu ještě dlouho vydržel jeho elán a zájem o spolek.

Lužští ochotníci

~~Miroslav~~
MICHÁLEK

* 14. 6. 1933

Miroslav Michálek přišel do Luže na konci padesátých let z Českomoravské vrchoviny, z rodného Horního Bradla. Jeho Libuška, kterou si v Luži celkem brzy "našel", způsobila, že Mírek v Luži žije téměř půl století. I divadlo bylo tím, proč Mírek zůstal tak dlouho. Ostatně - ve většině divadelních a zejména hudebních představení, ve kterých hrál či je i sám režíroval, vystupovala i Líba.

~~Lenka~~
JANYŠOVÁ

* 4. 5. 1963

Lenka Janyšová oslavila v květnu své čtyřicáté páté narozeniny. Trochu neuvěřitelná definice, zvláště pro ty, kteří Lenku znají a sledují její neutuchající činnost a s ní spojenou energii. Neuvěřitelná definice i pro mě, protože já ani nestačil oslavit Lenčino kulaté výročí před pěti lety (což mám nakonec ještě slíbeno) a už abych slavil výročí nové. Ale s Lenkou budu slavit rád a „co se do mě vejde“. Problém ovšem vidím jinde - v nedostatku času. Nejde o mě, já si čas rád udělám, ale s Lenkou je potíž. Jak trefně ironicky a přesto láskyplně poznamenává její muž Mírek: „... vždyť ona je vlastně moje žena pořád doma a nemá co dělat, vid' drahá!“ Ano, skutečnost je tímto výrokem

vystižena a pravda odhalena. Dodnes nechápu, jak lze stihnout takové množství aktivit, které za Lenkou stojí a v mnoha případech jsou na ní přímo závislé. Posuďte sami: kromě běžného rodinného života a kantořiny na ústeckém gymnáziu (chemie!, matematika!, informatika!) vede dramatický kroužek studentů této školy. Sama říká, že je to k zlosti, že sotva studenty něco naučí, nadchne je pro divadelní práci, už odcházejí na vysoké školy a ona začíná znovu od začátku. Přesto má studentský soubor Veselé zrcadlo za sebou celou řadu divadelních inscenací a hříčků a také celou řadu úspěchů a ocenění. Lenka nejen vybírá náměty a hry, upravuje texty, organizuje zkoušky, ale také vybírá hudbu a kostýmy, připravuje světelný scénář, programy, plakáty a samozřejmě režiruje. A každý rok znovu a znovu, protože co rok, to nové divadlo, pravda, někdy i dvě. Nevzpomenu si na všechny, ale v paměti mi zůstávají Výtečníci (1994), Gaudeamus Igitur (1995), Nová komedie o Libuši (1997), Cesta kolem světa za 80 dní (1998), Starci na chmelu (2000), Absurdní hříčky (2001), Romeo a Julie (2003), Krysař (2004), Celé léto v jednom dni (2004), Študáci a kantoři (2006), Hello, Australia! (2007), Brémští muzikanti (2008). Poslední dvě inscenace stojí za zvláštní pozornost. Brémští muzikanti vyhráli v letošním roce krajské kolo divadelní soutěže Dětská scéna a v červnu se představili na národní přehlídce v Trutnově. Literárně-hudebně-taneční koláž Hello, Australia! - to je námět na nový článek. Ve stručnosti: Lenka textově a choreograficky připravila a ve vlastní režii v české i anglické verzi nazkoušela více jak hodinový pořad o historii naší republiky (od praotce Čecha až po současnost). Následně s kolegyní kantorkou organizačně a hlavně finančně zajistila 15-tidenní pobyt v australském Melbourne, kde se inscenace v únoru 2008 hrála na několika místech a doslova „dobykla svět“. Sen 20 studentů a 2 pedagogů se stal skutečností a to, že se podařilo zorganizovat cestu k protinožcům, je jedním z divů gymnázia, který zůstane navždy spojený hlavně s Lenkou Janyšovou.

Kromě studentského divadla a dramatického kroužku se věnuje řadu let ochotnickému divadlu. Poprvé jsem se s Lenkou setkal v roce 1987 ve hře Revizor, tehdy ještě hrála. Posléze se začala prosazovat jako režisérka v DS VICENA. Připomenu Ayc-kbournovo Kdes to byl(a) v noci (2003), spolupráci na mé Osamělosti fotbalového brankáře a současném spoluúčinkování v Gregarově FUCKING STORY! Snad ani není potřeba zmiňovat, že má za sebou celou řadu divadelních kurzů a seminářů, nevynechá Jiráskův Hronov, Loutkářskou Chrudim, Dětskou scénu apod.

Nejenom divadlem je ovšem Lenka živa. V období 1986 - 1999 vedla v Ústí nad Orlicí Filmový klub, který v těchto dnech resuscituje a vrací k životu. Pravidelně se účastní seminářů v rámci Letní filmové školy v Uherském Hradišti a aktivně sleduje dění kolem přehlídek dokumentárních a amatérských filmů NADOTEK a ČESKÝ VIDEOSALON.

Divadlo a film Lence evidentně nestačí. Organizačně se podílí na mezinárodní houslové soutěži a hudebním festivalu Kociánovo Ústí, kde připravuje a redakčně zabezpečuje vydávání denního zpravodaje. Každoročně je jednou z pomocných orga-

organizátorek mezinárodních automobilových (!) závodů do vrchu Ústecká 21. Od roku 1998 je členkou kulturní komise města a od roku 2006 její předsedkyní. A protože má času nazbyt, dala se na politiku. V roce 2006 úspěšně kandidovala do městského zastupitelstva a já mám pocit, že ani tam se její politická kariéra nemusí zastavit.

Lenka Janyšová již dnes zanechává v Ústí nad Orlicí výraznou a hlavně pozitivní stopu. Ta se časem projevuje převážně na dospívající mládeži, která se do rodného města vrací a navazuje na svoji vlastní studentskou činnost. Dnes tvoří tato „omladina“ členskou základnu buď Občanskému sdružení divadelních ochotníků nebo divadelnímu souboru Vicena a nebo se sdružuje ve vlastních spolcích a skupinách. Jedno ovšem mají Lenčini bývalí studenti společné - vytvářejí tvůrčí a společenské podhoubí města a podílejí se na jeho kulturních aktivitách.

Takže Lenko, Leničko, přestože jsem určitě opomněl alespoň polovinu Tvých dalších aktivit, ze srdce Ti přeji všechno NEJ, NEJ, NEJ a těším se na Tvoje čtyřicetiny!

-ph-, Ústí nad Orlicí

P e t r
~~M O H R~~
 * 4. 6. 1963

Petr Mohr je určitě jeden z literárně nejvzdělanějších amatérských divadelníků s velkou divadelní intuící a dozajista taky obdařen talentem. Jinak by těžko začal tvořit divadlo se svými přáteli tak brzo a tak úspěšně. Stalo se na jičínském gymnáziu a dotýčný

D I V A D E L N Í

spolek - Baret S, který se výrazně a soběstačně prosadil, hrál i na vrcholových přehlídkách v Chrudimi a Písku. Jen ten festival ruských her se stal Petrovi osudným. Stalo se totiž, že koupil dům, měl dva syny

a zasadil strom právě tu, ve Svitavách. Ze své funkce mohl a taky podpořil amatérské divadlo v nejširších formách a s opravdu nebývalou velkorysostí ke všem jeho projevům. Drží ruku nad Dramatickou školičkou, která se už stačila osobitě vyprofilovat. Byl spolupovědný za uvedení do chodu rozsáhlého kulturního a vzdělávacího centra, složitě vznikajícího ze staré továrny. To se teď velmi dobře podařilo a jemu - myslím - spadl velký balvan ze srdce. Petr po celá léta přiváží s lehkým šarmem a názorem do Svitav kulturu odjinud, profesionální i amatérskou. Díky jemu můžeme i u nás vidět zajímavé a kumštýřské filmy. K tomu ještě, aby čas lépe plynul, hrál po celá léta divadlo s Céčkem. Vytvořil vcelku kouzelné kreace v Bystroušce, ve Slonovi a pak hlavně a výrazně ve hrách Penzion Grillparzer a Fialový vítr.

Jenže čas letěl jako blázen a tak teď můžeme Petrovi pogratulovat k 45. narozeninám. Přejeme, aby všichni ti divadelní přátelé z dob dávných i současných nikam neutekli, aby zůstali tady. Tak jako je tu Petr stále pro všechny, naslouchající, s dvěma otevřenými pro tolik lidí...

Blanka Šefrnová

J a n a
MANDLOVÁ
* 20. 8. 1963

Člověk, jak tak proplová životem, potkává po cestě spoustu lidí. Některé mine bez povšimnutí, některé odbude zvednutím ruky, některé obdaruje úsměvem, s některými se zastaví a některé nechá vejít do svého života. Jedním z těch, které jsem snad už před patnácti lety pozval dál, byla malá, na první pohled nenápadná květina, která se pro vás rozvine do krásy až tehdy, máte-li chuť zpomalit, nechat všední svět za zády a ponořit se hloub do těch krajín v nás, které se nacházejí kdesi za obzorem.

Ztišil jsem krok, přimhouřil oči a natáhnul ruku. Otevřely se přede mnou dveře. Dveře tam, kde prkna znamenají svět a kde principálem může i být i malý kašpárek, má-li co říct. A ta malá, zprvu nenápadná osoba mi v něm byla průvodcem.

Jaká vlastně je?

Jak popsat člověka, který vidí do dále a přitom si hraje s dětmi na babu? Jak připodobnit někoho, pro něž je práce posláním a dost možná i smyslem života? Někoho, kdo se dětem a divadlu věnuje už tak dlouho a přitom tak dobře? A konečně někoho, kdo se ještě stále nepřestal učit, aniž by to vlastně měl zapotřebí?

Inu, je svá. Veselá i zadumaná. Hladivá i kousavá. Vstřícná i nekompromisní. Vlídna i pichlavá. Hřejivá jako liščí pelíšek. Prchavá jako dech na skle. Pevná v zásadách, a přesto shovívavá k slabostem těch druhých. Ochotná naslouchat a mluvit, když je proč. Důvěřivá a po všech těch letech ještě stále se srdcem na dlaní. Ponejvíc oranžová, ale oplývající mnoha barvami. Jahodová, citrónová, čokoládová a mandlová...

...nebo vlastně Mandlová? Ale na tom přeci nesejde. Vždyť je to naše Jana. Je a bude. A doufám, že ještě hodně dlouho.

Všechno nejlepší k narozeninám a díky za ty dveře. Bez tebe bych je nenašel...

Michal

J a n a
PORTYKOVÁ
* 18. 9. 1963

Jubilantku nalézáme ve zjevném rozpuku. Je téměř k nevíře, že při tom rozpuku stihla polovinu svého - ne již tak úplně krátkého - života zasvětit divadlu. A to dokonce jeho formě nejvíce vysilující, dramatické pe-

dagogice. Leckteré jiné dramatické pedagožky připomínají spíše scvrklé bosenské švestky - Portyková si lebedí svévolně v rozpuku a hraje dokonce díblíky a vampy, za něž sbírá ceny na národních přehlídkách (naposledy v Děčíně za ztvárnění celé série neurotických pedagožek).

Vida - a ještě si ze svého stavu a kolegyně stíhají, sprážena se známým nactiutrhačem Tejklem v jeho Asteroidu Bejčkovi! Ba co víc - paralelně se paktuje i s Dvořákem a Zámečnickovou v jejich povytce vančurovských opusech. S Brannyovou, Janákovou a Černíkovou si pozpěvuje v tělese s podezřelým názvem Sex-tet... A dosud překvapivě nezešílela ve funkci zástupkyně ředitele, kterou Tejkl zrádně shodil ze svých beder na její a k níž ředitel Šust podezřele rychle, chcete-li operativně, přidal dva přetěžké centy (taneční a výtvarný obor). Je neuvěřitelné, že s těmito koulemi na nohou Jana Portyková ještě létá, ba cvrliká, kočurujíc tisícíhlavý dav mladých dychtivých umělců a prudících pedagogů, přeloženo do češtiny: 70 % celého kolosu, ZUŠ Na Střežině se zvoucí.

A to mám vážné podezření, že inkognito navštěvuje Krtičkovo taneční centrum, kde pod pseudonymem Argentina závodně tančí latinu, že pod dalším pseudonymem (dosud nezjištěn) tančí břišní tance v uměleckém tělese Sultánky a po večerech na vedlejší pracovní poměr vykládá karty.

Při tom všem rozdává úsměvy, kudy chodí, a k podřízeným, kteří omylem vytiskli chybně již pátou sadu vysvědčení, dokáže být laskavá a je samé Jiříčku, Emičko, Sylvíku.

Asi to bude v genech - sloužil jsem coby potenciálně průserový mladík pod Janinou matkou. Říkala mi Pepičku a byla tolerantní a laskavá. I když jsem se tenkrát příliš nemyl a povětrné ženy za mnou docházely do výuky.

Pepa Tejkl

Některé ženské by mělo být možné střílet,

říkával jeden můj kolega na jednom z mých bývalých (velmi feminizovaných) pracovišť. Ale aby bylo hned úvodem jasno: Janu Portykovou by - snad kromě odmítnutých uchazečů s jižanským temperametem - do téhle kategorie neřadil nikdo. Naopak - kdyby bylo možné ji usušit, rozemlít na prášek a dát povinně užívat všem ženským, určitě by značně prořídil houfec těch, na které by se střílet mělo.

Prima kolegyně, skvělá nadřízená a hlavně - fajn ženská do nepohody. Dřič, jakých je málo, kebule plná nápadů, srdíčko plné porozumění a empatie. A vidět malé harantíky, kteří při jejím spatření začnou kvíčet nadšením, řvou JANICKÁÁÁ! a běží si ji pohladit - to je, řečeno mluvou našich dospělejších žáků, fakt hustý....

A jaká je to herečka? Alespoň dva příklady z poslední doby: jako věčně brblající klíčnice Veronika v Rozmarném konci starých časů mě zcela smířila se všemi věčně brblajícími babkami tohoto světa. A když v Bejčkovi vystříhla svou emancipovanou samici Nádhernou, na čtrnáct dnů mě přešla jakákoliv chuť na jakoukoliv ženskou. Taková je to herečka.

Možná si myslíte, že je té chvály až moc a že nejsem objektivní. Ano, nejsem. No a co. Jsem prostě na Janu fanda a objektivita mi v tomto případě může políbit... Jsem na ni fanda stejně jako na rybaření, dobré hamu papu, na pány Hrušínského, Gabina a Newmanna, svoje Smidary, východ slunce, houbaření, na své rodiče. Jako na všechno, co mi pomáhá žít s pocitem, že přes všechny průsery a karamboly je ten život přece jen docela fajn věc...

A mimochodem - moc jí sluší (kromě jiného, pochopitelně) i její příjmení! Slyším v něm hned dvě klíčová slova:

Port - bezpečný přístav pro všechny lodičky (lidičky) dobré vůle

a portské - silné, opojné, lahodné, pro labužníky stvořené, burany nedocenené.

Kov - žádněj ersatz, žádněj umakart, žádněj papundekl. Ryzí kov. A kdo ji zná, ví, že v tomto případě kov velmi ušlechtilý. Zlatý vlas, zlaté srdce...

Tak Jani - ať se Ti lučavka královská, vyměšovaná blby tohoto světa, zdaleka vyhýbá.

Tvůj Jan (Dvořák)

D I V A D E L N Í

Olga
STRNADOVÁ

* 19. 9. 1963

Pao Ptáčková a Olga Strnadová se svorně narodily 19. září 1963 v Ústí n. Orlicí. (To se tak některá města mají, že vlastní řadu dobrých rodáků, protože mají porodnici.) Jinak obě žijí víceméně celý život v Žamberku. Obě jsou ve znamení králíka. Je jím dohromady 90 let, což je důvodem k malé rekapitulaci. Dětství v hudbymilovné rodině, maturita na zdravotní škole, inspirace ve Východočeských lidových konzervatořích v 80. letech, setkání s Janem Dvořákem a "tetičkami metodičkami", se kterými se znovu potkala jako s profesory svého vysokoškolského studia na DAMU. No a dnes - Základní umělecká škola v Žamberku.

Za ta léta, co hraje divadlo s dětmi, vytvořila řadu pozoruhodných inscenací, na které se nezapomíná. Kolik že to je let? No už dvacet jedna. Málokdy to byla divadla velkého rozměru. Krásné miniatury, vždycky s jasným a dětem blízkým tématem a se vzácnou harmonií všeho, co se na jevišti dělo. Byla to divadla často plná poezie a prosté krásy. Jako maličká rozkvetlá zahrádka. Žádné mšice, žádní slimáci. Víc jak třicet inscenací. To je dost.

Nenápadná výtvarnice, pěkné písničky skládá. Vypadá poněkud zasněně, ale kdo ji viděl na jevišti s Johi zpívat a hrát na kytaru, tak ten koukal v překvapení na ten temperament. Inu Ptáčková...

Takže Olga a Pao, jen tak dál, život je stále převážně před Vámi. A hodně zdraví do další tvůrčí devedesátky s dětmi a převážně loutkovým divadlem.

Matěj
ŠEFRNA

* 16. 12. 1963

Milý Matěji,

příjemně se dojímám slovy, které jsem o tobě před pěti nedávnými lety napsala, a znovu bych je radostně podepsala. Zůstáváš v mém srdci zpodoběn pastelovými barvami charakteru pedagoga a člověka široce rozkročeného nad životem. Patříš ke zlatému fondu mých zážitků při spolupráci na výchově mladých divadelníků a při degustaci nejjemnějších nuancí umění i jeho pramenů. Máš neustále z čeho rozdávat inspiraci pro poctivé divadelní řemeslo stojící v opozici všednosti, hrubosti a negativitě všeho druhu.

Tak zase příště. Zlom vaz!

Třicetiny Loutkářského souboru Na Židli Turnov

U kolébky našeho souboru stál v roce 1978 Jaroslav Ipser. Byl i prvním vedoucím a v jeho režii vznikla i první inscenace Princezna Mušlička. Scéna této pohádky dala i jméno souboru. Hrála se na vyřezávaných „zámeckých“ židlích z depozitáře turnovského divadla. Po roce se vedení souboru ujala Jana Hrazdířová, kterou vystřídal Petr Záruba (1990).

Jak čas plynul, změnil soubor osmkrát místo svého působení na území celého Turnova. V současné době máme zázemí ve Středisku volného času dětí a mládeže Žlutá ponorka. V souboru pracuje 14 dospělých a 8 dětí. Na sklonku roku 2002 jsme založili samostatné občanské sdružení. Hrajeme pohádky pro děti od tří let. V našem repertoáru se jich vystřídal desítky. Mezi úspěšné patří např. Perníková chaloupka, Červená Karkulka, Hadrfous, Tři prasátka a vlk, Domečku, domečku... a také pohádky O pejskovi a kočičce. Někteří tato představení mohli vidět diváci i na Loutkářské Chrudimi.

Pro veřejnost připravujeme od roku 1996 cyklus **Nedělních pohádek** v období říjen - duben. Vždy 1x v měsíci přicházejí diváci na pohádku našeho souboru nebo na představení hostů.

Loutkáři dětem na zámku Hrubý Rohozec - tak se jmenuje prázdninová akce, kterou pořádáme od roku 1998. O prázdninových nedělích ožívají rene-

Principál LS Na Židli Petr Záruba, foto Ivo Mičkal

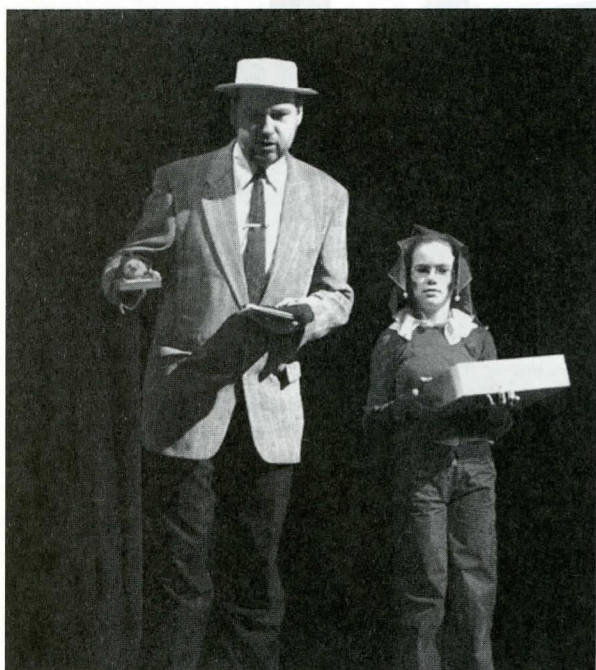
sanční prostory zámku třikrát za den pohádkami našeho souboru nebo pozvaných hostů.

Samostatnou kapitolou je loutkářská přehlídka **Turnovský drahokam**. Ta se zrodila jako nesoutěžní setkání loutkářů v roce 1983. Následovalo jen pět ročníků. Po téměř devítileté přestávce jsme se v roce 1996 rozhodli na tradici navázat. Se vznikem nových krajů se podařilo Turnovský drahokam povýšit na regionální postupovou přehlídku pro Liberecký kraj a Český ráj s postupem na Loutkářskou Chrudim.

Letošní oslavy 30. výročí založení LS Na Židli vyvrcholí v sobotu 27. září 2008 od 10 hodin na Dlasčově statku v Dolánkách u Turnova Loutkářskou poutí a Svatováclavským posvícením. Spolupořadatelem je turnovské Muzeum Českého ráje.

Na setkání s přáteli loutkového divadla se těší

Nažidličci

Divadelní spolek **KAČENKA** slaví 10 let své činnosti 1998 - 2008

Náš divadelní spolek KAČENKA oslavuje v letošním roce desáté výročí. Někdy koncem roku 1996 se poprvé sešlo několik nadšenců ze Sedloňova a Deštného v Orlických horách, aby obnovili tradici ochotnického divadla. *Dalskabáty - hříšná ves aneb zapomenutý čert* tehdy zrežisovaly Hana Drašnarová a Jarmila Škodová. „Sedloňováci“ zkoušeli v Grulichově hospodě, „Dešteňáci“ v penzionu Šedý vlk, premiéra 22. března 1997 v Sedloňově. Po úspěchu

D I V A D E L N Í

společného vystoupení sedloňovsko - deštnských ochotníků se soubor rozdělil na Sedloňov a Deštné - herců bylo hodně, ale všichni by si nezahráli. A tady se začíná psát nová historie divadla v Deštném v Orlických horách.

První režisérkou v Deštném byla tehdejší starostka obce, Václava Domšová, první hrou historická kome-

die F. R. Čecha *Dívčí válka*. Čtené zkoušky začaly v lednu 1998 a vedle ostřílených herců (Jany Prouzové, Arpáda Lörinze, Luboše Domši, Elišky Kollarovičové a Václava Vojtěcha ml.) se objevily i nové tváře (Luboš Kodytek, Dana Říhová, Petr Kovář, Zdeněk Jelen). Techniky se ujal Jaroslav Karban, scénu skvěle maloval Martin Otradovský, spolupracovala i výtvarnice Jarmila Haldová, kostýmy vytvořila Irena Lörinzová. Byly i nezbytné nápovědky Hedvika Štěpová a Eva Fabiánová, líčení a masek se ujala Pavlína Karbanová. Skvělý kolektiv, skvělá atmosféra, o legraci nebyla nouze. Nejen o zkouškách.

Dívčí válka, poprvé 4. dubna 1998, byla zcela vyprodaná, potlesky i v průběhu představení, premiéru přišli podpořit i kolegové z divadelního souboru ze Sedloňova. V neděli 5. dubna 1998 navštívil první reprízu sám autor hry, František Ringo Čech. O přestávce se rozvinula vtipná beseda s autorem, který se pak s námi šel uklonit a poděkovat se divákům. Představení *Dívčí války* bylo prvním, ale i posledním divadelním představením našeho souboru na „divadelních prknech“ hotelu Národní dům. V hotelu se začaly od června 1998 provádět rozsáhlé stavební úpravy a společenský sál byl přebudován na „bazén“ ...

Starostka, paní Domšová, se pak už nemohla vě-

novat divadlu, ale ještě si zahrála v divadelní hře *Rodiče se zbláznily* (2003). Režie se ujala Jindřiška Šplíchalová, která vybrala hru L. Smočka *Podivné odpoledne dr. Zvonka Burkeho* a místní ZŠ nám ke zkoušení poskytla „školní družinu“. Premiéra 15. května 1999 byla v nové hasičské zbrojnici - díky podpoře zastupitelů obec vybudovala ve společenské místnosti zbrojnice malé jeviště (12 m² + forbína), které je převážně využíváno našim divadelním spolkem.

Už pod názvem Divadelní spolek Kačenka Deštné v Orlických horách (podle legendární vládkyně Orlických hor) byla další premiéra spolku - komedie Antonína Procházky *S tvoji dcerou ne* (2000). A Kačenku doplnily i další herecké tváře - Jiří Švejda ml. a Vilém Matyáš ml. Ale ke konci roku 2000 se Jindřiška Šplíchalová odstěhovala do Jihlavy a její místo musela zastoupit Eliška Kollárovičová. Odešla i Jana Prouzová, která odehrála několik významných rolí v *Divčích válce* i v *Pozdním odpoledni*.

A začala se zkoušet hudební pohádka *Princové jsou na draka* v úpravě Jaroslava Karbana. A znovu noví herci - Kateřina Málková, později Silvie Lipová (vystřídala Katku Málkovou v roli princezny Lenky), přibyl ještě 12letý Míša Pásler (v roli Martina si i zazpíval), Iva Paslerová a Hana Pavlíčková. Znovu se do divadla vrátil Zdeněk Jelen, který skvěle vytvořil roli Hlaváčka - velvyslance draka. Ve hře se nově objevují ještě Markéta Kollárovičová a Martin Fabián z místní ZŠ, kteří si mimo jiné vyzkoušeli hned několik rolí. S pohádkou Kačenka podnikla hodně „kočovných představení“, dokonce se hrálo ve věži Kunětické hory. Tato hra drží rekord 42 repríz - hrála se dva roky.

V červnu 2001 se Kačenka registruje jako Občanské sdružení, předsedou se stává Jaroslav Karban

a Jarmila Haldová mu navrhuje logo, které bylo slavnostně pokřtěno při divadelním představení pohádky *Královna Koloběžka první* 31. července 2004. A pak už šla jedna hra za druhou. V roce 2003 Švandrlíkova komedie *Rodiče se zbláznili* (28 repríz), v roce 2004 podle Jana Wericha *Královna koloběžka první* (40 repríz), v roce 2006 Vrchlického *Noc na Karlštejně* (38 repríz) a konečně v roce 2008 *Pravda o zkáze Titaniku aneb kdo jinému jámu kopá* - komedie F. R. Čecha, která měla zatím 12 repríz.

Naš divadelní spolek se nezabývá pouze divadelní činností, ale spolupracuje i při řadě dalších zajímavých akcí: Deštnská pouť, Tavení skla dřevem, Kačenčino loučení s létem, prázdninové Deštnské kulturní léto. Podílil se na organizaci divadelní přehlídky Česko-polské divadelní léto, v letech 2007 a 2008 zorganizoval divadelní přehlídku Deštnská divadelní zima, pravidelně pořádá Divadelní maškarní ples, kterým se ukončuje plesová i zimní turistická sezona.

Rád bych poděkoval všem, kdo se zasloužili o pokračování divadelní historie v Deštném. Poděkování a tichá vzpomínka patří i těm, co už nejsou mezi námi, Zdeňku Jelenovi a Luboši Domšovi. Děkujeme i všem sponzorům a příznivcům našeho divadelního spolku Kačenka a také našim „hasičům“ - spolku dobrovolných hasičů Deštné v O. h. za možnost zkoušení a pořádání divadelních představení ve společenském obecním sále hasičské zbrojnice.

Jaroslav Karban (kráceno),
foto archiv souboru

MIMO RUBRIKY

FABRIKA JE DIVADLO

Před deseti lety - když jsme otvírali divadlo Trám - pravil pan profesor Císař: „Člověku se podaří, když má hodně štěstí, tak jednou za život být u toho, když se postaví divadlo...“

No, myslím, že máme štěstí víc než dost. Za svůj krátký život už otvíráme druhé divadlo! Neboť - Fabrika je pro mě od počátku divadlo! A to ve smyslu širokého pojmu toho slova: *Divadlo je specifická činnost, jejíž podstatou je zobrazování skutečnosti.* Právě se chystáme tak učinit!

Tak mě napadá: co je vlastně pro nás Fabrika?

Pro ty, kteří se chtějí vzdělat - kongresem, seminářem, konferencí, univerzitou třetího věku, jazykovým kurzem...

Pro milovníky knih a literatury - knihovnou...

Pro seniory - jejich místem k setkání

Pro Rómy - podanou rukou...

Pro maminky s malými dětmi - jejich Krůčkem...

Pro místní televizi - studiem...

Pro kapely - zkušebnou

Pro sběratele starých zaprášených knih či pohlednic - antikvariátem...

Pro žíznivé a hladové - restaurací...

Pro fotografy, filatelisty, ochránce přírody, turisty, jogíny a další - klubovnou, klubem...

Pro nemocné, postižené - místem pomoci...

Pro lid kulturní - divadlem, koncertním sálem, plesovým domem, taneč-

ním parketem...

Pro někoho - práci

Pro kolemjdoucího - novou úžasnou dominantou města...

Pro každého, co kdo bude chtít!

Divadlo je strukturovaný celek tvořený syntézou mnoha složek.

Dohromady pro nás bude Fabrika místem, kde se my všichni budeme potkávat, budeme spolu zažívat příjemná setkání.

Divadlo je dynamický proces uskutečňující se v čase a prostoru. Vzniká na základě dohody mezi diváky a herci.

Místo je dané. Čas jsme si určili. Dohoda byla učiněna!

Fabrika bude divadlem Svitav!

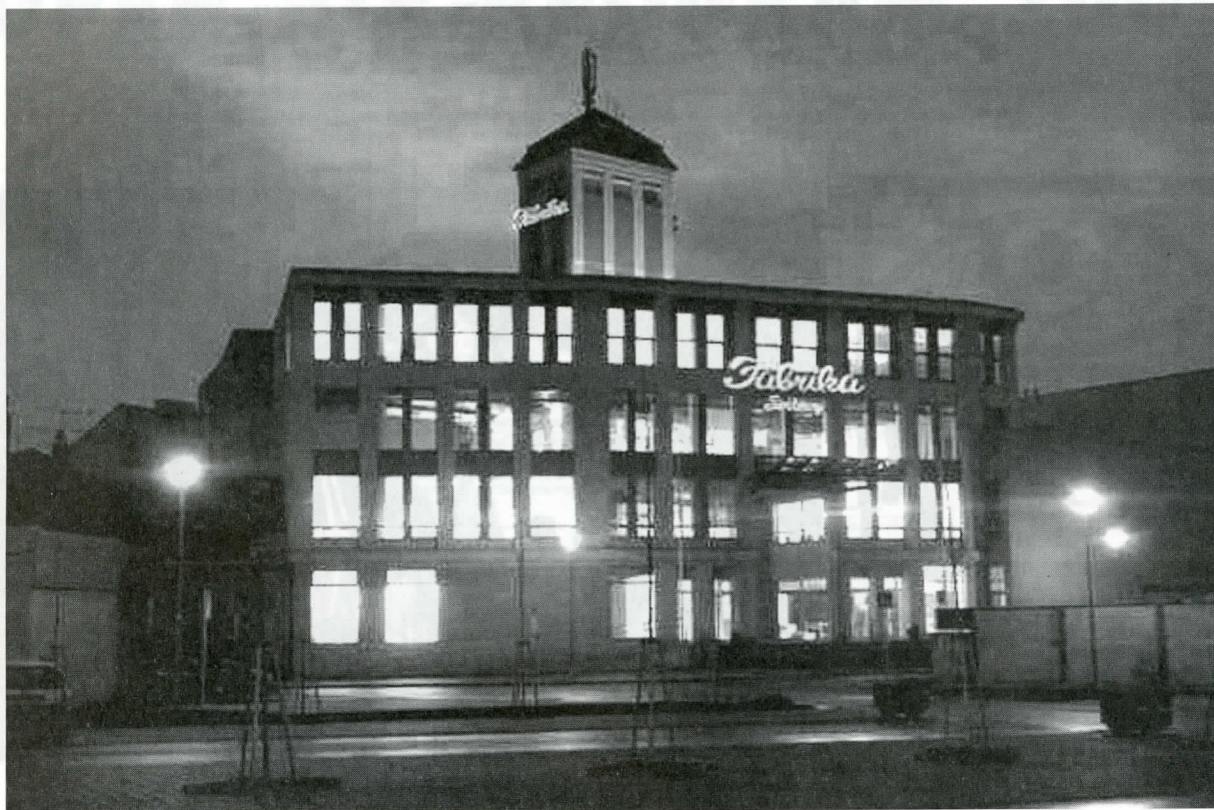
A tak si říkám, jaké má vlastně člověk velké štěstí, že může dělat práci, která potěší jiné, a jak je skvě-

lé být přítomen něčemu tak úžasněmu...

Nevím, jestli si vzpomínáte, jak vypadal ten kout Svitav pod náměstím vedle řeky Svitavy za Centrem u školy, co už není kousek od fary s kostelem svatého Jiljí... Jak vypadal před čtyřmi, dvěma lety a ještě vlastně včera... Mám před sebou fotografii starou tři roky. Obrázek jak z italského neorealistického filmu padesátých let minulého století...

Stojím dnes na chodbě - otevřené dvoraně - s proskleným stropem někde u nebe. Zvedám oči vzhůru - z té výšky se až hlava zatočí. Počítám patra s ochozy a z jednoho místa vlastně prohlédnu celou Fabrikou: recepcí, antikvariát, šatna, za zdí Čavoro, foyer, tušení velkého sálu, televizní studio, zkušebny kapel - první podlaží, knihovna, internetová kavárna - druhé podlaží, restaurace ve třetím patře (za dveřmi Krajská

hospodářská komora, učebny, univerzita třetího věku, spolkové místnosti, ochoz s neviděnými kanceláři, Salvií a Krůčkem), ve čtvrtém... a ještě to nekončí - věž v závratné výšce! Spočítám kapky deště na skle proskleného stropu a hned mě oslní slunce - je duben a apríl...

Vzpomínám na první návštěvu fabriky před šesti lety. Ten dvůr byl jak scéna z válečného filmu těsně po bombardování...

Chybí mi fantazie architekta:

„Ten otevřený prostor zůstane zachovaný,“ říkal tenkrát Roman Svojanovský - otec architekt Fabriky.

Vůbec jsem si nedovedl představit, jak to bude vypadat... až dneska!

Ten pohled se zakloněnou hlavou, až se vám z toho dělají hvězdičky před očima, ve mně vyvolává sladkou nostalgii... po dvacátých letech dvacátého století, po všech těch geometrických tvarech a bílé a betonu (a Karlu Čapkovi a Josefu Čapkovi) a stylu, který se jmenuje funkcionalismus - a který, neb jsem laik, nedokážu popsat. Jen ho cítím a takové to je i z dálky a pod schody na parkovišti a uvnitř na chodbách a v sále v hledišti a na jevišti a v kancelářích, restauraci, učebnách, Krůčku, Salvií a... všude

...to všechno je pro mě Fabrika: divadlo Svitav!

Petr Mohr

PO UZÁVĚRCE

OPEN AIR podeváté

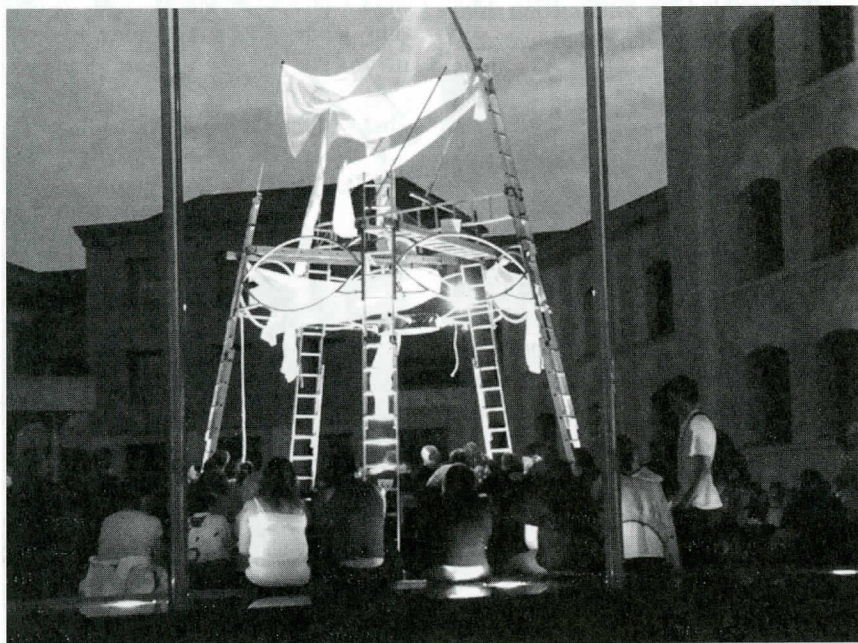

Při hradeckých Regionech každoročně pořádáme pod hlavičkou VSVD otevřený, doplňkový, off neboli Open Air program, který se za ta léta rozrostl do rozměrů pro laika obludných - pro odborníka do podoby u srovnatelných akcí běžné,

ovšem zajišťované za drahé peníze velkými štáby. Narozdíl od Avignonu, Edinburgu a podobných, kde jsou tisíce položek přehlídkových titulů, pravda za dobu trojnásobnou, se v Hradci Králové na tato divadla neplatí vstupné, což přiláká tisíce divá-

ků. Atria se letos plnila dlouho před začátkem, pokaždé bylo nabitó! Denní kapacita elevací celkem 800 míst - a hrozny lidí se nabalovaly ještě na schodiště a přístupové cesty. A hrálo se denně několikrát, denně několik set lidí i na Kavčím plácku, na Letní scéně Klicperova divadla a konečně i ve stanech Vosto5ky a Divadla Husa na provázku. A protože se vstupné neplatí, schází tedy „vstupenková“ kontrola počtu diváků. Můžeme jen odhadovat - denně vidělo představení Open programu kolem 3 000 diváků, což je asi 28 000 diváků! Není divu, bylo krásně. Tedy po většinu festivalových dní...

Letos se na Open programu hrálo 130 představení a zúčastnilo se ho na 1 100 vystupujících. Mnozí přijeli poprvé, jiní se zkušeností z minulých ročníků a věděli, do čeho jdou. Ale nejen nováčci občas zahrnovali produkci Open Air nejružnějšími požadavky - tu na neobjednaný baletizol, tu na speciální reflektory, nazvučení desítkami mikrofonů, další a další výkryty, požadavky na tahy v atriích (!) či nasvícení v odpoledních hodinách (Vlád'a Vintř jim šel shánět čer-

OPEN AIR PROGRAM 2008

Ulice plné komediantů aneb Zadmerno do divadla

při XIV. ročníku mezinárodního festivalu Theatre European Regions, Hradec Králové 21. - 30. června 2008
 pořádá Volné sdružení východočeských divadelníků a SAK Impuls Hradec Králové ve spolupráci s Klicperovým divadlem, Divadlem Drak,
 Hradeckou kulturní a vzdělávací společností s.r.o., s podporou města Hradec Králové.

čas	divadlo / představení	čas	divadlo / představení	čas	divadlo / představení	čas	divadlo / představení
sobota 21. 6.	15.30 /RAD/ Divadlo Karomato Praha Pavla Smrčová Dřevěný cirkus /55'	úterý 24. 6.	20.00 /RAD/ Divadlo Exil Pardubice Hana Hejduková Tři sestry...v erbu tulipán /45'	pátek 27. 6.	17.00 /ŠAT/ Sahar a skupina Afrak Orientální tance /60'	neděle 29. 6.	18.00 /KAV/ koncert Jiřiče se neví co
	15.30 /LKD/ Václav Bartoš a jeho hračky V. Bartoš a T. Komárek Školní výlet a Pohádka pro vás, milá děvčátka /30'		21.00 /ŠAT/ Divadlo Dagmar Karlovy Vary Maršo vorjlja /55'		17.00 /RAD/ HAD, Hradecké amatérské divadlo louček Miroslav Kužel na motivy J. Čapka Povídaní o pejskovi a koťičce /40'		18.00 /ŽIS/ Stan DHNP Divadlo Husa na provázku scénář a režie Jiří Jelínek Shakespyr /80'
	17.30 /MHS/ Malé divadlo Kolín Agatha Christie Krysy na pláži /70'		21.30 /ŽIS/ Stan Vostoš Stand'artní kabaret /100'		18.00 /KAV/ koncert La prosperite + Thema eleven + Elektročas + Zkouška slrén		19.00 /ŠAT/ DS Křoví Mňšek pod Brdy Ivan Kraus Poker bez esa /90'
	18.00 /KAV/ koncert Umělá hmota		22.15 /MHS/ Samohana Hradec Králové Josef Tejlík Asteroid Bejček /105'		18.00 /RAD/ Václav Bartoš a jeho hračky V. Bartoš a T. Komárek Školní výlet /15'		19.30 /náv. N. pivovaru/ Bílé divadlo Ostrava Občerstvení - Refrigerium /60'
	18.00 /LKD/ Antonín D.S. a Krvik Totr Praha Martin J. Švejda Ivan, Kamil a Dušan /30'		22.15 /RAD/ Kabaret Červená ška The Best On/ Off /50'		18.00 /ŽIS/ Stan DHNP Divadlo Husa na provázku scénář a režie Jiří Jelínek Shakespyr /80'		19.30 /MHS/ Popivů & Talna chut' ůstí nad Labem Blízko sebe dotknou se tebe /40'
	19.30 /RAD/ Antonín D.S. Praha Surovost laskavosti /45'		15.30 /RAD/ Čmrukař Turnov Čmrukař Kašpárek chodí pěšky /45'		19.00 /MHS/ Divadlo ESENCE Praha Sběratelé obyvatel Stěpančíkova /80'		20.00 /RAD/ Inženýr Vladimír Praha Vladimír Mikulka Ošklivé písně (o hezkém světě) /60'
	20.45 /RAD/ Antonín D.S. Praha Martin J. Švejda Ty ještě nemáš dítě? /45'		17.00 /MHS/ Lída Helligerová Lidová písnička na louce kytička /45'		20.00 /ŠAT/ Ochranné divadlo Janka Černana, Pivnice, Sbrsko Muza Pavlová Tajemství balzámů /55'		20.00 /ŽIS/ Stan DHNP Vyrobi si své letadýtko Praha Anna Ducháčková Příběh Děkda Váudefouse /25'
	21.00 /MHS/ Divadlo Pražské konzervatoře Jaroslav Voštvý Tři v tom /140'		17.00 /RAD/ Meruňková po prsa Hradec Králové Sachy sobě /30'		21.00 /náv. N. pivovaru/ Bílé divadlo Ostrava Občerstvení - Refrigerium /60'		21.30 /ŽIS/ Stan Vostoš Španilová ruka /80'
	22.00 /RAD/ Antonín D.S. Praha Martin J. Švejda Ženáč x singl /45'		18.00 /KAV/ koncert Drezína		21.30 /ŠAT/ Trnjce Gjorgjev, Skopje (Makedonie) The Man /40'		22.00 /ŽIS/ Stan DHNP Teatro Matita a Vyrobi si své letadýtko Praha Nikolaj V. Gogol Nos /40'
	22.15 /ŠAT/ Ořechovské divadlo Ořechov u Brna Vlastimil Peška, Jean B. Molere Paroháčik aneb Červené kalhoty /75'		19.00 /MHS/ Exil Pardubice Václav Havel Audience /60'		21.30 /ŽIS/ Stan Vostoš Karavan Evropa /100'		22.15 /MHS/ Mrsta Prsta Kouřim Martin Draňovzal Malenkyj vjerc aneb Mrtvá vs. Živá /60'
23.30 /RAD/ Antonín D.S. a Krvik Totr Praha Martin J. Švejda Ivan, Kamil a Dušan /30'	19.00 /RAD/ Inženýr Vladimír Praha Vladimír Mikulka Ošklivé písně (o hezkém světě) /60'	22.00 /ŽIS/ Stan DHNP Divadlo Husa na provázku Shakespyr /80'	22.15 /RAD/ Balbínova poetická hospůdka Praha P.H. Cant Minkomedie /80'				
neděle 22. 6.	14.00 /RAD/ Studio PH Pohádka Hradec Králové Marta Božičková V pekle straší /50'	středa 25. 6.	19.30 /ŠAT/ Divadlo Luna Stochov Jean - Claude Causaud Ach, ta rěna našich damí /60'	sobota 28. 6.	15.00 /RAD/ koncert Bengoro band	pondělí 30. 6.	22.15 /ŠAT/ Divadlo V soukoll Olomouc Lepší žítí /60'
	15.30 /LKD/ Jarka Holasová Václavice B. Nšmčová - J. Holasová: O slepčice /35'		20.30 /MHS/ Václav Bartoš a jeho hračky V. Bartoš a T. Komárek Školní výlet /15'		15.30 /LKD/ U staré herečky Hradec Králové Marta Ljubčková Tuč a Nak /45'		15.30 /RAD/ Komediant na káfo Mackovice Jan Bilek Cirkus /45'
	17.00 /MHS/ Divadelní soubor při MKS Č. Kostelec Vlastimil Klepáček Don Quijote - veselý konec smutného ryfíře /100'		21.30 /ŽIS/ Stan Vostoš Španilová ruka /70'		15.30 /MAN/ Jaromír Týpl a Pavel Novotný Liberec Kurt Schwitters Ursonate /45'		15.30 /MHS/ Divadlo Bedřicha Kanřev Břeclav Robert Bellan na motivy J. Foglara Snelov's mise aneb Rychlé šipky II. /65'
	17.30 /před Klicp. divad./ Del confidenti novol di Praga Amore nlo /30'		22.15 /MHS/ Divadlo Jesičky, ZUŠ Na Střežíně, HK Alexandr Ivanovič Kuprin Jáma /100'		17.00 /RAD/ Divadlo na cestě Liberec O chytré horáky /40'		16.30 /ŠAT/ Doveda Stoupnice E. A. Longen Soudec jako břitva /60'
	17.30 /RAD/ Slon v porcelánu Praha Šárka Vondrová Quattro formaggi /60'		22.15 /ŠAT/ DS Ty-já-tr Praha William Shakespeare Sen noci svatojánské /80'		18.00 /MHS/ Sultány Hradec Králové Tance sultánských harémů /70'		17.00 /MHS/ Václav Bartoš a jeho hračky V. Bartoš a T. Komárek Školní výlet /15'
	18.00 /KAV/ koncert KOA + Sextet		22.15 /ŠAT/ DS Ty-já-tr Praha William Shakespeare Sen noci svatojánské /80'		18.00 /KAV/ koncert Sto much + Santana & Friends		17.00 /RAD/ Komediant na káfo Mackovice Jan Bilek Princ Nebojsa /40'
	19.30 /ŽIS/ plněné divadlo Divadlo na cucky Olomouc Marina Cvotajeva a Sarah Kane Počésis /40'		15.00 /RAD/ Dramatický kroužek SOŠ Veterinární Hradec Králové Alexandr Guha Dentální rapsodie /30'		19.00 /ŠAT/ Krátké a úderné divadlo Liberec Best Off /90'		18.00 /KAV/ koncert Benjamin band + Tereza kradla + Down town
	19.30 /RAD/ Divadlo Katastrofa Pardubice O'Henry Podle vlastních zásad /80'		15.30 /LKD/ Divadlo Xaver Praha Josef Štefan Kubín O Hloupým Honzoi a hubatě Marjáně, která skrze peklo k napravení přilnde /45'		19.30 /MHS/ ...po malinách', ZUŠ Na Střežíně, HK David Drábek Švédský stál /45'		18.30 /MAN/ Blokufr Brno Blokufr - Last minute!
	19.30 /ŠAT/ Divadlo na Visce Hofovice Hozová, Mandel, Procházka Kolotoč /90'		17.00 /RAD/ Divadlo Viola Praha Ententýky /80'		20.00 /RAD/ Společenstvo Bezhlavých Spilfire company ůstí nad Labem Svět odsouzenců /60'		19.00 /RAD/ koncert /Alibababand /symfonic/ rock orchestra Rty mého klína /80'
	21.30 /ŠAT/ Transiteatral (Cz/Mexiko) (Ne)hodné náhod /75'		18.00 /KAV/ koncert Vyhoulkané sova & Smradlavý hračky		21.30 /ŽIS/ Stan Vostoš Španilová ruka /80'		19.30 /ŠAT/ P.U.D. Průšovo umělecké úchylné divadlo Brno Alexandr Průša, David Drábek Potopa /60'
22.00 /RAD/ DS Vlastislav J.V ZUŠ Na Střežíně HK Jana Křmlová a Veronika Dvořáková Camliede /35'	18.00 /ŠAT/ Divadelní spolek Kačenka Deštné v Ořic. horách František Ringo Čech Pravda o zkáze Titaniku aneb Kdo jinému jámu kopá... /110'	22.15 /MHS/ Bílé divadlo Ostrava Občerstvení - Refrigerium /60'	21.00 /MHS/ Divadlo A. Jiráksa ůpice Jan Kopecký Komedie o hvězdě /80'				
22.15 /MHS/ DS Jána Chalupku Brezno (SK) Fero Urbánek Pánl ríchtárka /70'	19.00 /MHS/ Stopa, Podještědské gymnázium Liberec Lukáš Horáček a kol. volně podle V. Dyka Krysař v Hammein /50'	22.15 /ŠAT/ Bílé divadlo Ostrava Občerstvení - Refrigerium /60'	22.00 /Amátka/ Divadlo Husa na provázku Pavel Trtílek a Jan Krupa Můj krásný svět /80'				
23.45 /ŽIS/ plenění na šancích Divadlo Jesičky HK Za oponou /45'	20.00 /RAD/ Meruňková po prsa Hradec Králové Sachy sobě /30'	22.15 /ŠAT/ Stan DHNP Centrum experimentálního divadla, Studio dům Brno Matěj Kopecký O krásné Dšperandě a ctnostné Julii /60'	22.15 /RAD/ D.I.S.HARMONIE Praha Taková normální navijáci /60'				
pondělí 23. 6.	15.00 /MHS/ Dred Náchod, studentská sekce Jaroslav Seifert a soubor Na vinách S.E.I.F.E.R.T.S.F. /35'	čtvrtek 26. 6.	21.30 /ŽIS/ Stan Vostoš Španilová ruka /100'	sobota 28. 6.	14.00 /MAN/ Blokufr Brno Blokufr - Last minute!	pondělí 30. 6.	14.00 /MAN/ Blokufr Brno Blokufr - Last minute!
	15.45 /MHS/ Spolu, ale každý sám, ZUŠ Jaroměř Karei Jaromír Erben, Jiří Suchý Nemí šteřný jako šteřný /17'		22.15 /MHS/ Divadlo Jesičky Hradec Králové Jan Dvořák Jen pro ten dnešní sení /90'		15.30 /LKD/ U staré herečky Hradec Králové O Šípkové Růžence /45'		15.00-22.00/ před Divadlem Drak Romský festival
	15.30 /RAD/ Dva Jiří Polehňa a Jaroslav Iperer Tajemství pohádkových knížek /40'		22.15 /MHS/ Divadlo Viola Praha Ententýky /80'		16.00 /RAD/ Richard Tichý Jelen William Shakespeare, Jiří Jelínek Richard 3 - a jídle roste hrů /70'		16.00 /ŽIS/ Stan DHNP Divadlo Husa na provázku Brno Jiří Jelínek a kamarádi Nesnesitelná lehkost jízdy /70'
	18.00 /KAV/ koncert Trifurion + Všechno9 + Animal culture		22.15 /RAD/ Jana Trojanová Chrudim Viktorie Hradská Commedia finita /50'		17.00 /RAD/ Richard Tichý Jelen K. Sabina a Tichý Jelen Maršál aneb Dobře prodaná nevěsta /70'		18.00 /KAV/ koncert Spektrum
	18.00 /MHS/ rytmický sál (Pohádková čísla, DAMU a JAMU Živá voda /70'		22.15 /ŠAT/ Taneční divadlo Honzy Pokusila HK Suzanne /50'		17.00 /MHS/ Divadlo Baz odevzy Liberec Arnošt Goldfamn Dámská šatna /80'		23.30 /ŽIS/ Stan DHNP Divadlo Husa na provázku Vrbková bez tíže /70'
	18.30 /RAD/ SHŠ Fortis Hradec Králové Jan Coufal Podvod /30'		22.15 /ŽIS/ na městských šancích J.S.T.E. ARTYŽOK a DRED Ondřej Pumr Dekalog... /40'				
	19.00 /ŠAT/ ŠOK (Študenti Od Kepleru) Praha Hra o životě a lepší společnosti /60'		15.30 /LKD/ Divadlo na cestě Liberec Jak šel Honza do světa /45'				
	19.30 /MHS/ Divadlo na cucky Olomouc Bára Voráčková a kolektiv Kabaret Kaldera /70'		17.00 /ŽIS/ Stan Vostoš/Atraktor ZUŠ Liberec Lukáš Horáček a kol. Try again later /50'				

Zkratky: MHS/ Městská hudební síň, RAD/ Radnice, ŠAT/ Šatvna, LKD/ Letní scéna Klicperova divadla, KAV/ Kavčí plácek, MAN/ Malé náměstí, ŽIS/ Žižkovy sady, KAŠ/ prostor u „kašny“ na Velkém náměstí, PIV/ nádvoří nového pivovaru. Za názvy přestavení čas v minutách, - představení vhodné pro děti.

D I V A D E L N Í

né žárovky)... Pokud byly požadavky akceptovatelné a dřív než hodinu před představením, daly se zařídit. Jinak měly některé soubory smůlu. Provoz Open Air má striktní podmínky, soubor střídá soubor a čas je neúprosný, improvizace nutná, ale nevíтанá. Adrenalin!

Komplex Open Air programu pracoval jako přesný stroj. V rukou ho mělo jen pár pořadatelů: Saša a Nad'á Gregarovi, Ilonka Chytráčková a Jana Portyková - jediný sepsatelný seznam hlavního festivalového štábu. Pak Vlád'a Vintr a jeho další dva strážci techniky, bez nichž (a Ládi Opolského z Klicperova divadla) by se Open nerozhýbal, a dva kluci a tři dívky - dobrovolníci, kteří se starali o soubory. Celkem dvanáct lidí na 130 produkcí, více než dvě stě hodin divadla v deseti dnech! Adrenalin!

IX. ročník Open Air máme ve zdraví za sebou a za rok při XV. regionech bude podesáté. Bude ho ještě pořádat současná produkce OAP, tedy naše Volné sdružení a Středisko amatérské kultury Impuls, ale rádi

bychom pořadatelství předali novým, mladším „producentským“ nadšencům, kteří by nahradili obroušené a vnesli nějaké nové větry, které ze starých p... vanout nemohou. Doufejme, že Open má před sebou další skvělá léta. Odjíždějící soubory opouštěly festival s pěknými zážitky, mnohé s nadšením. Za všechny při-

pomeneme srbské divadelníky z Pivnice, slovenské z Brezna i Popradu, Bílé divadlo z Ostravy, studenty divadelních škol, JAMU, DAMU, japonského tanečníka butó, loutkáře, tanečníky z Ústí nad Labem, Vosto5ku a další a další...

text a foto Saša Gregar

CENY 57. LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMĚ

1. Souboru **Teatro Hugo** za inscenaci **Hugo**
2. **Janu Mockovi** za autorský přínos v inscenaci **Hugo**
3. **Pavlovi Martincovi** za herectví v inscenaci **Hugo**
4. **Matějovi Kubinovi a Jarce Holasové** za výtvarně-inscenační koncepci inscenace **Osudové kolo**
5. Souboru **Spojáček** za stylovou jednotu inscenačních prostředků v pohádce **Tři zlaté vlasy děda Vševěda**
6. **Janě Dvořáčkové** za pedagogické vedení dětí souboru Blechy v inscenaci **Potkal šnek šneka**
7. Souboru **Moje pětka** za herectví s loutkou v inscenaci **Chudý a veselý**
8. Souboru **Na holou** za inscenaci **Nádherný letní den aneb kdo jsem, kam jdeme, a kolik na to máme času**
9. **Kateřině „KACHNĚ“ Kratochvílové** za hudební plán inscenace **Nádherný letní den aneb kdo jsem, kam jdeme, a kolik na to máme času**
10. **Ludvíku „ŘÍHOVI“ Řeřichovi** za výpravu k inscenaci **Nádherný letní den aneb kdo jsem, kam jdeme, a kolik na to máme času**
11. Souboru **Tichý Jelen** za herectví v inscenaci **Mariage aneb dobře prodaná nevěsta**
12. **Jarce Holasové** za tvořivou pedagogickou práci v inscenacích ZUŠ Jaroměř
13. Souboru **Spolu, ale každý sám** za výtvarně hudební zpracování inscenace **O muži, který počítal šišky**
14. Souboru **Střípek** za tvořivé rozvíjení loutkářských inscenačních tradic na autorském textu inscenace **Hotel Beránek aneb pozor za dveřmi je vlk**

-
- Nominace na mezioborovou divadelní přehlídku Jiráskův Hronov

Teatro Hugo s inscenací Hugo

- Doporučení na mezioborovou divadelní přehlídku JH

Soubor Na holou s inscenací Nádherný letní den aneb kdo jsem, kam jdeme, a kolik na to máme času

Soubor Střípek s inscenací Hotel Beránek aneb pozor za dveřmi je vlk

Soubor Tichý Jelen s inscenací Mariage aneb dobře prodaná nevěsta

Muzeum loutkářských kultur v Chrudimi
Vás srdečně zve na výstavu

VÁCLAV PLECHATÝ

„V pohodě“

(grafika, dřevěná plastika, reliéfy)

Vernisáž výstavy se konala v muzejní galerii
ve středu 25. června 2008 v 17 hodin.

Úvodní slovo: PhDr. Jindřich Honzík

Hudební produkce: Petr Pilný

Výstava potrvá do 28. září 2008

Bližší informace najdete na www.puppets.cz/Pozvanky-plakaty/2008/Plechaty-skladacka.pdf